

LUONNOS 16.7.2026

Hallituksen esitys eduskunnalle uudeksi ajoneuvoverolaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi ajoneuvoverolaki. Lisäksi muutettaisiin ajoneuvolakia ja polttoainemaksusta annettua lakia.

Esityksen tavoitteena on ajantasaistaa, yksinkertaistaa ja selkeyttää ajoneuvoverolainsäädäntöä. Samalla tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistaa ajoneuvoverolain rakennetta ja yleisiä menettelysäännöksiä muun verolainsäädännön kanssa.

Ajoneuvoveron määrään tai keskeisiin määräytymisperusteisiin ei ehdoteta olennaisia muutoksia. Ajoneuvovero määräytyisi jatkossakin pääosin nykyisin perustein, ja se kannettaisiin päiväkohtaisena verona ajalta, jonka ajoneuvo on ilmoitettuna rekisterissä liikennekäyttöön. Ajoneuvoverotuksen yksinkertaistamiseksi eräät Suomessa tilapäisesti käytettävät ulkomaille rekisteröidyt ajoneuvot rajattaisiin ajoneuvoveron soveltamisalan ulkopuolelle. Käytännössä nämä ajoneuvot ovat jo nykyisin useimmissa tapauksissa vapautettuja verosta kansainvälisten tai kahdenvälisten tieliikennesopimusten perusteella. Vetolaitteella varustettujen kuorma-autojen ajoneuvovero määräytyisi jatkossa kuorma-auton kokonaismassan, akseliluvun ja vetolaitteen ominaisuuksien perusteella riippumatta siitä, käytetäänkö kuorma-autoa perävaunun vetämiseen vai ei.

Verovelvollisuuden siirtämistä koskeva menettely poistettaisiin ja jaksoverotuksessa siirryttäisiin sopimusperusteisesta menettelystä hakemus- ja päätösmenettelyyn. Lisäksi veroviranomaisen tiedonsaantioikeuksia täsmennettäisiin siten, että veroviranomaisella olisi oikeus saada Verohallinnolta ajoneuvoverotuksen toimittamisessa ja valvonnassa tarvittavat autoverotusta koskevat tiedot.

Ajoneuvolain säännöstä liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käytöstä katsastusta varten täsmennettäisiin.

Ehdotettujen muutosten arvioidaan lisäävän ajoneuvoveron tuottoa vuositasolla noin puolella miljoonalla eurolla. Verotuottovaikutus otetaan huomioon valtion vuoden 2028 talousarviota laadittaessa.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2028.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	3
2.1 Ajoneuvoveron rakenne ja veron määräytyminen	3
2.2 Verovelvollisuus ja verokausi	7
2.3 Verotuksen toimittaminen ja veronkanto	8
2.4 Liikennekäytöstä poistetun tai rekisteröimättömän ajoneuvon ajoneuvovero	10
2.5 Verotuksen oikaiseminen ja ajoneuvoveron palauttaminen	11
2.6 Muutoksenhaku ja ennakkoratkaisu	11
2.7 Ajoneuvoveroa koskevien tietojen julkisuus sekä tietojen antaminen ja saaminen ...	12
3 Tavoitteet	12
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	12
4.1 Ehdotukset.....	12
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	13
5 Lausuntopalaute	14
6 Säännöskohtaiset perustelut	14
6.1 Ajoneuvoverolaki	14
7 Voimaantulo	35
8 Suhde muihin esityksiin.....	35
LAKIEHDOTUKSET	36
1. Ajoneuvoverolaki.....	36
LIITE	60
VEROTAULUKKKO 1	60
VEROTAULUKKKO 1A.....	70
VEROTAULUKKKO 2	81
2. Laki ajoneuvolain muuttamisesta.....	83
LIITE	84
RINNAKKAISTEKSTI	84
2. Laki ajoneuvolain muuttamisesta.....	84

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Nykyinen ajoneuvoverolaki (1281/2003) on tullut voimaan vuonna 2004, ja sitä on sen voimassaolon aikana muutettu useita kertoja, minkä seurauksena lain rakenne, systematiikka, terminologia ja säädöstekninen toteutustapa eivät kaikilta osin enää vastaa nykyisiä säädösvalmistelun ja verolainsäädännön vaatimuksia.

Suomen verojärjestelmässä verotusmenettelyt perustuvat pääasiallisesti joko oma-aloitteiseen verotukseen tai viranomaisen toimittamaan maksuunpantavaan verotukseen. Verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995), jäljempänä *verotusmenettelylaki*, säädetään pääosin maksuunpantavien verojen verotusmenettelystä, kun taas oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (768/2016) säädetään verovelvollisen ilmoituksen perusteella toimitettavasta verotuksesta. Veronkantoa koskevat yleiset säännökset sisältyvät veronkantolakiin (11/2018). Verovelvollisten oikeusturvan sekä sääntelyn selkeyden ja ennakoitavuuden kannalta on perusteltua, että verovelvollisen oikeuksia ja velvollisuuksia sekä verotusmenettelyä koskevat säännökset muodostavat johdonmukaisen kokonaisuuden eri verolajien välillä.

Verotuksen toimeenpanosta ja veronkannosta Suomessa vastaa lähtökohtaisesti Verohallinto. Ajoneuvoverotuksessa veroviranomaisena toimii kuitenkin Liikenne- ja viestintävirasto Traficom, jäljempänä *Traficom*. Ahvenanmaan maakunnassa veroviranomainen on Ahvenanmaan valtionvirasto. Ajoneuvoverotus perustuu olennaisilta osin ajoneuvojen rekisteröintiä koskevaan sääntelyyn ja liikenneasioiden rekisterissä oleviin tietoihin, minkä vuoksi siihen liittyy sellaisia erityispiirteitä, joita ei muussa verotuksessa yleensä ole. Näistä syistä kaikkia, lähtökohtaisesti Verohallinnon verotusmenettelyä varten säädettyjä sääntelyratkaisuja ei sellaisenaan voida soveltaa ajoneuvoverotukseen.

Tällä esityksellä säädettäisiin uusi ajoneuvoverolaki, jolla ajantasaistettaisiin ajoneuvoverolain rakennetta, systematiikkaa ja säädösteknistä toteutustapaa sekä yhdenmukaistettaisiin sääntelyä muun verolainsäädännön kanssa siltä osin kuin se on tarkoituksenmukaista ajoneuvoverotuksen erityispiirteet huomioon ottaen.

1.2 Valmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Traficomien kanssa.

Esitys oli lausuntokierroksella lausuntopalvelussa 17.7.–11.9.2026.

Lausuntopyyntö, lausuntotiivistelmä ja organisaatioilta saadut lausunnot ovat nähtävillä julkisessa palvelussa osoitteessa <https://valtioneuvosto.fi/hankkeet> tunnuksella [VM043:00/2026](#).

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Ajoneuvoveron rakenne ja veron määräytyminen

Ajoneuvoveron soveltamisala

Ajoneuvovero on vuosittain maksettava vero, josta säädetään ajoneuvoverolaissa. Ajoneuvoveroa maksetaan liikenneasioiden rekisteriin tai vastaavaan Ahvenanmaan maakuntalain mukaiseen rekisteriin, jäljempänä *rekisteri*, merkityistä, Suomessa rekisteröidystä ajoneuvosta sekä eräistä Suomessa käytettävistä ajoneuvoista. Ajoneuvoverolla tarkoitetaan perusverosta tai käyttövoimaverosta taikka perusveron ja käyttövoimaveron yhteenlasketuista osuuksista koostuvaa veroa. Ajoneuvoveroa ovat myös maksutapalisä sekä lisävero. Ajoneuvovero kannetaan päiväkohtaisena verona ajoneuvosta, joka on ilmoitettu liikennekäyttöön. Ajoneuvoveron tuotto oli vuonna 2025 hieman yli miljardi euroa.

Ajoneuvoverosta vapaita ovat sellaiset ajoneuvot, joissa on ajoneuvolaissa (82/2021) tarkoitetut rekisterikilvet tai -tunnukset C- tai CD-merkinnöin, jotka ovat Euroopan unionin Suomessa sijaitsevien toimielinten omistamia tai hallitsevia taikka muun kansainvälisen sopimuksen perusteella verosta vapaita taikka jotka on katsastettu ja rekisteröity ajoneuvolain mukaiseksi museoajoneuvoksi. Lisäksi verovapaita ovat pelastus- ja sairausautot, linja-autot (M2- ja M3-luokka), puolustusvoimien yksin omistamat ja hallitsevat sotilasajoneuvot, joita ei ole merkitty rekisteriin sekä ajoneuvolain mukaisesti maastavientiä varten vientirekisteröidyt ajoneuvot, koenumeroiluvilla varustetut ajoneuvot ja siirtoluvan saaneet ajoneuvot. Vapautus myönnetään lisäksi moottoriajoneuvoille, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta sekä henkilö-, paketti- ja erikoisautoille, joista verovelvollisena on ja joita käyttää valtio tai sen laitos tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta. Myös Suomessa tilapäisesti käytettävät ulkomaille rekisteröidyt ajoneuvot ovat pääosin verosta vapautettuja.

Ajoneuvoverotusta ei ole yhdenmukaistettu EU:n lainsäädännössä lukuun ottamatta verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/38/EY, jäljempänä *vinjettidirektiivi*, perusteella raskailta ajoneuvoilta kannettavaa vuotuista ajoneuvoveroa. Yhdenmukaistettujen verojen lisäksi jäsenvaltiot voivat kansallisesti kantaa ajoneuvoista niiden liikenteessä käyttöön perustuvia veroja, kunhan verotuksessa huomioidaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräykset. Merkittävimmät rajoitukset kansallisille liikenteen veroille asettavat mainitun sopimuksen syrjimättömyysperiaate ja valtiontukimääräykset.

Ajoneuvoveron perusvero

Ajoneuvoveron perusvero on henkilö- ja pakettiautoilta (M1-, N1-, M1G- ja N1G-luokat) ensisijaisesti valtiontaloudellisista syistä kannettava vero, johon sisältyy myös ajoneuvon hiilidioksidipäästöihin perustuva ohjaustavoite. Perusvero määräytyy ensisijaisesti ajoneuvon valmistajan ilmoittaman EU:n lainsäädännön mukaisesti mitatun ominaishiilidioksidipäästön perusteella. Jos tällaista päästötietoa ei ole käytettävissä, perusvero määräytyy ajoneuvon kokonaismassan perusteella. Vuonna 2026 päiväkohtaisen perusveron määrä on 29,10–179,30 senttiä ajoneuvon ominaisuuksista riippuen.

Ajoneuvon perusverosta voidaan myöntää vapautus vamman perusteella henkilölle, jolle on myönnetty tieliikennelain (729/2018) tarkoittama liikuntaesteisen pysäköintitunnus tai joka kuljettaa tällaisen tunnuksen omaavaa henkilöä taikka henkilölle, jolle on myönnetty autoveron palautus autoverolain (777/2020) perusteella. Vapautus voidaan myöntää saman henkilön vamman perusteella vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan ja verovelvollinen voi saada vapautuksen vamman perusteella vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan. Vapautusta on haettava kirjallisesti veroviranomaiselta. Vapautus on voimassa niin kauan, kun verovapauden edellytyksissä ei tapahdu muutoksia.

Henkilö- ja pakettiautojen käyttövoimavero

Ajoneuvoveron käyttövoimaveroa kannetaan niistä henkilöautoista (M1- ja M1G-luokka), joita käytetään muulla polttoaineella kuin moottoribensiinillä. Henkilöautojen käyttövoimavero ja sen tasot ovat osa energiaverojärjestelmää, jolla kannetaan veroa liikenteen polttoaineista ja sähköstä. Koska kaikkien liikenteen käyttövoimien verotusta ei polttoaineverotuksessa voida täysin toteuttaa veromallin mukaisesti, henkilöautojen käyttövoimaverolla tasoitetaan eri tavoin verotettujen käyttövoimien verotuksesta johtuvia kustannuksia keskimääräisellä vuotuisella ajosuoritteella. Henkilöautojen käyttövoimaveron tasot ovat siten yhteydessä liikennepolttoaineiden verotasoihin.

Vuonna 2026 dieselkäyttöisten henkilöautojen päiväkohtainen käyttövoimavero on 5,5 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta. Päiväkohtaisen käyttövoimaveron määrä kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta on 1,9 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoimana on yksinomaan sähkö, 0,95 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoimana on sähkö ja moottoribensiini, 3,6 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoimana on sähkö ja dieselöljy, ja 3,1 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoimana on metaanista koostuva polttoaine. Vuodesta 2025 alkaen matkailuautojen (M1-luokka) käyttövoimavero on määräytynyt muiden henkilöautojen käyttövoimaveroa vastaavalla tavalla. Matkailuautojen käyttövoimaveron laskennassa huomioon otettava ajoneuvon kokonaismassa on kuitenkin rajattu enintään 7 500 kilogrammaan.

Pakettiautojen käyttövoimaverolla ei ole vastaavaa polttoaineverotukseen liittyvää käyttökustannusten tasaamistarkoitusta kuin henkilöautojen käyttövoimaverolla, vaan sillä on pyritty yhdenmukaistamaan tavarankuljetukseen tarkoitettujen ajoneuvojen, eli suurten pakettiautojen ja kevyiden kuorma-autojen, verokohtelua sekä vähentämään epätarkoituksenmukaisia ja verotuksesta johtuvia ajoneuvoluokan muutoksia ja ajoneuvovalintoja. Vuonna 2026 pakettiautojen (N1- ja N1G-luokka) ja huoltoautojen (M1-, N1-, N2-, M1G-, N1G-, N2G- ja N3G-luokka) päiväkohtainen käyttövoimavero on 0,9 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta.

Erikoisautona rekisterissä olevan ajoneuvon ajoneuvovero määräytyy samoin perustein kuin akseliluvultaan vastaavan M- tai N-luokan ajoneuvon vero.

Kuorma-autojen käyttövoimavero ja vetolaitteisuus

Kuorma-autojen (N2- ja N3-luokka) ajoneuvovero koostuu ainoastaan kuorma-autojen käyttövoimaverosta, jolla on pantu täytöntöön myös vinjettidirektiivissä edellytetty kuorma-autojen vuotuinen vero. Kuorma-autojen ajoneuvoveron määrään vaikuttavat kuorma-auton kokonaismassa, akselien lukumäärä ja vetolaitteella varustetun kuorma-auton osalta se, käytetäänkö kuorma-autoa perävaunun vetämiseen. Kuorma-auton ajoneuvovero on vuonna 2026 jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta 0,6–2,2 senttiä päivässä. Esimerkiksi jakeluautona käytettävän kaksiakselisen 18 tonnia painavan kuorma-auton vero on 547,50 euroa vuodessa ja 26 tonnia painavan kaksiakselisen täysperävaunuyhdistelmän vero 1 328,60 euroa vuodessa.

Vetolaitteisuus maksuunpannaan automaattisesti kuorma-auton käyttövoimaveron osana, jos kuorma-auto on varustettu perävaunun vetämiseen. Jos vetolaitetta ei käytetä, voi verovelvollinen ilmoittaa siitä kuorma-autoa rekisteröitäessä, liikennekäyttöön oton yhteydessä tai ennen perävaunun käytön lopettamista. Jos vetolaitteellista kuorma-autoa halutaan käyttää uudelleen perävaunun vetämiseen, tulee siitä ilmoittaa vetolaitteilmoituksella ennen kuin

vetolaite otetaan uudelleen käyttöön. Vetolaiteilmoitus tehdään sähköisesti tai sähköpostitse veroviranomaiselle taikka paikan päällä rekisteröintiä suorittavassa katsastustoimipaikassa. Vetolaiteilmoitusta ei voi tehdä takautuvasti.

Vuonna 2025 noin 1 900 ajoneuvolle, mikä vastaa noin kolmea prosenttia kaikista rekisterissä olevista vetolaitteella varustetuista kuorma-autoista, tehtiin ilmoitus vetolaitteen käyttämättömyydestä (*vetolaitepoisto*). Vetolaitepoistoja tehtiin yhteensä noin 6 000 kappaletta eli keskimäärin noin kolme poistoa vetolaitteella varustettua kuorma-autoa kohden. Vetolaitepoistojen määrät ajoneuvoa kohden vaihtelivat kuitenkin huomattavasti. Noin puolelle ajoneuvoista, joille tehtiin vuoden 2025 aikana vetolaitepoisto, tehtiin ainoastaan yksi poisto. Kolmannekselle ajoneuvoista vetolaitepoisto tehtiin korkeintaan muutaman kerran. Pienelle, muutaman sadan ajoneuvon joukolle vetolaitepoistoja tehtiin usein, yli viisi kertaa vuoden 2025 aikana. Vetolaitepoisto tehtiin tällöin usein suhteellisen lyhyelle ajanjaksolle, tyypillisesti noin 10 päiväksi. Niillä kuorma-autoilla, joille vetolaitepoisto tehtiin harvoin, poistojaksojen pituudet sen sijaan vaihtelivat huomattavasti. Osalla kuorma-autoista vetolaitepoistojaksot olivat hyvin pitkiä. Noin neljänneksellä niistä kuorma-autoista, joilla oli vuoden 2025 aikana voimassa vetolaitepoisto, poistojakson pituus oli yli 250 päivää. Keskimäärin vetolaitepoisto oli voimassa 130 päivää niillä kuorma-autoilla, joilla oli vuoden 2025 aikana vetolaite poistettuna.

Vetolaitepoisto merkitsee, että kuorma-auton ajoneuvoveron määrä pienenee vetolaitepoiston ajaksi. Kuorma-auton päiväkohtaisen veron määrä vetolaite poistettuna on tyypillisesti noin 1,5–2,0 euroa pienempi kuin vastaavan ajoneuvon, jota käytetään perävaunun vetämiseen. Vetolaitepoisto pienentää ajoneuvoveron määrää keskimääräisellä poistoajalla vuositasolla keskimäärin noin 250 eurolla ajoneuvoa kohden.

Ajoneuvoja, joille on tehty vetolaitepoisto, on pyritty tunnistamaan yhdistämällä vuoden 2025 ajoneuvoveron maksuunpanotilaston tapahtumakohtaiset tiedot vetolaitepoistoista liikennerekisterin tietoihin. Tarkastelun perusteella kuorma-autot, joille on tehty vetolaitepoisto, poikkeavat jonkin verran keskimääräisestä vetolaitteella varustetusta kuorma-autosta. Ne ovat selvästi harvemmin puoliperävaunun vetoautoja. Lisäksi niiden omistajana on keskimääräistä useammin yksityishenkilö. Ne ovat selvästi useammin yksityisessä käytössä ja harvemmin luvanvaraisessa käytössä. Aineistosta ei ole eriteltävissä tietoja ajoneuvojen käytöstä. Sen perusteella ei siten voida arvioida, kuinka paljon kuorma-autoilla tyypillisesti ajetaan silloin, kun vetolaitetta ei käytetä, eikä myöskään sitä, poikkeavatko niiden kuorma-autojen ajosuoritteet, joille on tehty vetolaitepoisto, merkittävästi muiden vetolaitteella varustettujen kuorma-autojen ajosuoritteista.

Aineistosta erottuu muutaman sadan ajoneuvon joukko, joille vetolaitepoisto tehdään verraten usein ja yleensä lyhyiksi ajanjaksoiksi. Tämä antaa viitteitä siitä, että vetolaitepoistoa käytetään näillä ajoneuvoilla liikennekäytöstäpoiston sijaan lyhytaikaisen verorasituksen vähentämiseen. Vetolaiteilmoitus on maksuton, minkä vuoksi vetolaitepoisto alentaa ajoneuvosta maksettavaa veroa heti poistoa seuraavasta päivästä alkaen. Liikennekäytöstäpoisto on sen sijaan maksullinen, joten se tulee kannattavaksi vasta useamman päivän pituisissa poistoissa.

Vetolaitteen käyttö vaikuttaa vetolaitteella varustetun kuorma-auton veroperusteeseen, mikä monimutkaistaa kuorma-autojen ajoneuvoveron rakennetta. Lisäksi vetolaitepoistot ja ilmoitukset vetolaitteen uudelleen käyttöön otosta aiheuttavat hallinnollista työtä sekä verovelvolliselle että veroviranomaiselle. Vetolaitepoiston mahdollisuutta ei välttämättä voida perustella myöskään sillä, että veron määrä voitaisiin sen avulla mitoittaa päiväkohtaisesti kulloinkin käytössä olevaan ajoneuvoyhdistelmään. Vetolaitteella varustettujen kuorma-autojen ajoneuvovero määräytyy sen mukaan, minkälaisen perävaunun vetämiseen ajoneuvo soveltuu, vaikka täsmällinen ajoneuvoyhdistelmä voi vaihdella ajan myötä. Vetolaitteella varustettu

kuorma-autoja käytetään pääasiassa raskaassa tavaraliikenteessä. Ne poikkeavat ominaisuuksiltaan pienemmistä jakeluautoista eivätkä siten ole teknisten ominaisuuksiensa ja käyttökustannustensa vuoksi yleensä tarkoituksenmukaisia pienemmissä kuljetuksissa myöskään ilman perävaunua. Kun lisäksi otetaan huomioon, että vetolaitteistoja tehdään vain pienelle osalle vetolaitteella varustetuista kuorma-autoista ja että vetolaitteiston merkitys jää yleensä vähäiseksi myös silloin, kun poisto tehdään, vetolaitteiston mahdollisuudesta olisi perusteltua luopua.

Ulkomaan rekisterissä olevat ajoneuvot

Eräät Suomessa tilapäisesti käytettävät ulkomaille rekisteröidyt ajoneuvot ovat ajoneuvoveron alaisia. Näiden ajoneuvojen ajoneuvovero koostuu päiväkohtaisesti kannettavasta kiinteästä verosta ja Suomessa ajatun matkan perusteella määräytyvästä kulutusverosta. Käytännössä veroa ei kuitenkaan useimmissa tapauksissa kanneta, koska ajoneuvot on kansainvälisten tai kahdenvälisten tieliikennesopimusten perusteella vapautettava verosta. Vuonna 2025 näistä ajoneuvoista kannetun ajoneuvoveron määrä oli yhteensä noin 1 000 euroa.

Ajoneuvoverotuksen yksinkertaistamiseksi ja verotuksen hallinnollisen tehokkuuden parantamiseksi olisi perusteltua rajata Suomessa tilapäisesti käytettävät ulkomaille rekisteröidyt ajoneuvot ajoneuvoveron soveltamisalan ulkopuolelle. Verovelvollisten määrä ja verokertymä ovat vähäisiä, mutta kiinteän ja kulutusveron kantaminen edellyttää tästä huolimatta erillisiä hallinnollisia menettelyjä. Jos ulkomaille rekisteröidyn ajoneuvon käyttö Suomessa ei ole tilapäistä, ajoneuvo on rekisteröitävä Suomessa, jolloin siitä on maksettava ajoneuvoveroa.

2.2 Verovelvollisuus ja verokausi

Verovelvollisuus

Verovelvollinen ajoneuvoverosta on ensisijaisesti ajoneuvon rekisteriin merkitty haltija, joka vastaa verosta hallinta-ajaltaan. Siltä osin kuin ajoneuvolle ei ole merkitty rekisteriin haltijaa, ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja on verovelvollinen rekisteriin merkityltä omistusajaltaan. Jos rekisteriin merkittyjä haltijoita tai omistajia on enemmän kuin yksi, ovat haltijat taikka omistajat keskenään yhteisvastuussa verosta.

Rekisterissä ajoneuvon ensimmäiseksi omistajaksi merkitty voi hakea veroviranomaiselta verovelvollisuuden siirtämistä ajoneuvon rekisteriin merkityltä haltijalta itselleen osapuolten välisen sopimuksen perusteella. Jos veroviranomainen hyväksyy verovelvollisuuden siirron, verovelvollisuuden siirtoa hakenut omistaja vastaa ajoneuvon verosta niiden perusteiden mukaan, jotka koskevat alkuperäistä verovelvollista eli ajoneuvon haltijaa.

Verovelvollisuuden siirtoa koskevan menettelyn käytännön merkitys on nykyisin vähäinen. Hakemuksia tehdään vuosittain vähän, ja ne koskevat käytännössä lähes yksinomaan leasing-yhtiöitä. Menettely ei kuitenkaan ole laajasti käytössä edes leasing-alalla, vaan sitä hyödyntävät vain eräät leasing-yhtiöt. Veroviranomainen joutuu käsittelemään verovelvollisuuden siirtoa koskevat hakemukset sekä ylläpitämään siirtosopimuksia ja niihin liittyviä tietoja manuaalisesti, mikä aiheuttaa veroviranomaiselle hallinnollista työtä. Lisäksi siirtosopimuksiin liittyviä muutoksia ei aina ilmoiteta veroviranomaiselle ajantasaisesti, mikä voi johtaa virheellisiin rekisteritietoihin ja niiden myöhempään korjaamistarpeeseen. Menettelyn ylläpidosta veroviranomaiselle aiheutuvat hallinnolliset kustannukset ja työmäärä ovat menettelyn vähäiseen käyttöön ja käytännön merkitykseen nähden huomattavia.

Verovelvollisuuden siirtoa koskeva sääntely on lisäksi verojärjestelmässä poikkeuksellista. Verotuksessa lähtökohtana on, että verovelvollisuus määräytyy suoraan lain perusteella eikä verovelvollisuudesta voida yksityisoikeudellisella sopimuksella poiketa viranomaista sitovasti. Verovelvollisuuden siirtämismahdollisuus poikkeaa tästä lähtökohdasta, eikä tällaisen sääntelyn säilyttämiselle ole nykyisin nähtävissä käytännön tarvetta. Tämän vuoksi verovelvollisuuden siirtoa koskevasta sääntelystä on perusteltua luopua.

Jos ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja on hankkinut ajoneuvon niin kutsutulta rekisteröitymättömältä väliomistajalta, joka ei ole rekisteröinyt ajoneuvoa nimiinsä omistajanvaihdosilmoituksella, vaikka ajoneuvon hänelle luovuttanut omistaja on tehnyt omistusoikeuden siirtymisestä luovutusilmoituksen veroviranomaiselle, ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja voi ottaa vastattavakseen ajoneuvon veron myös tällaisen rekisteröitymättömän väliomistajan omistusajalta. Tämä on melko tavanomaista, sillä käytettyjen ajoneuvojen kaupassa esiintyy tilanteita, joissa ajoneuvo siirtyy usean rekisteröitymättömän väliomistajan kautta ennen kuin se rekisteröidään uuden omistajan nimiin. Ajoneuvo on käyttökiellossa, jos rekisteröitymätön väliomistaja ei suorita ajoneuvoveroa omistusajaltaan. Tällöin ajoneuvon nimiinsä rekisteröinyt omistaja ei voi käyttää ajoneuvoa ennen kuin erääntynyt ajoneuvovero on maksettu. Mahdollisuus ottaa vastattavakseen väliomistajien verot ehkäisee tilanteita, joissa ajoneuvon käyttö estyy rekisteröitymättömien väliomistajien laiminlyöntien vuoksi. Menettelyä voidaan pitää tarkoituksenmukaisena, koska se helpottaa ajoneuvoverotusta tilanteissa, joissa ajoneuvo on siirtynyt usean rekisteröitymättömän väliomistajan kautta ennen rekisteröintiä uuden omistajan nimiin.

Ajoneuvon rikoksella haltuunsa saanut henkilö on velvollinen suorittamaan veron ajalta, jolta ajoneuvon haltijalle tai omistajalle on myönnetty vapautus verosta sillä perusteella, että ajoneuvo on ilmoitettu poliisille anastetuksi.

Verokausi

Ajoneuvovero kannetaan pääsääntöisesti etukäteen 12 kuukauden pituiselta verokaudelta. Uusi verokausi alkaa heti, kun edellinen on päättynyt. Tietyissä tilanteissa verokausi voi kuitenkin alkaa tai loppua tätä aikaisemmin, jolloin verokauden pituus ja verokaudelta maksettavan veron määrä myös muuttuvat. Verokausi päättyy esimerkiksi ajoneuvon myyntipäivänä sillä edellytyksellä, että myyjä on tehnyt luovutusilmoituksen ajoneuvon omistusoikeuden siirtymisestä ostajalle. Ostajan verovelvollisuus ja uusi verokausi alkavat tällöin myyntipäivää seuraavana päivänä. Vastaavasti verokausi vaihtuu, kun ajoneuvolle ilmoitetaan rekisterissä haltija, kun rekisteriin merkitty haltija vaihtuu tai kun ajoneuvolla lakkaa rekisterissä olemasta haltija. Lisäksi verokausi päättyy muun muassa päivänä, jolloin ajoneuvo ilmoitetaan rekisterissä liikennekäytöstä poistetuksi, ja alkaa päivänä, jona ajoneuvo ilmoitetaan rekisterissä uudelleen liikennekäyttöön. Verokauden määräytyminen rekisteritietojen perusteella on selkeää ja ennakoitavaa, ja se mahdollistaa ajoneuvoverotuksen automatisoidun toimittamisen.

2.3 Verotuksen toimittaminen ja veronkanto

Viranomaiset

Ajoneuvoveron veroviranomainen on valtakunnassa Traficom ja Ahvenanmaan maakunnassa Ahvenanmaan valtionvirasto. Veroviranomaiset toimittavat verotuksen, huolehtivat veronkanton liittyvistä tehtävistä sekä käsittelevät ajoneuvoverotusta koskevat hakemus- ja muut asiat. Traficom käsittelee Ahvenanmaan valtionviraston toimivaltaan kuuluvat ajoneuvoverotusta koskevat veronhuojennus- ja maksunlykkäysasiat. Kiinteän veron ja

kulutusveron osalta veroviranomaisena toimii kuitenkin Tulli. Valtion etua ajoneuvoverotusta koskevissa asioissa valvoo Traficomin veroasiamies. Kiinteää veroa ja kulutusveroa koskevissa asioissa valtion etua valvoo kuitenkin Tullin tulliasiamies.

Ajoneuvoverotuksen valvonnasta vastaavat veroviranomaiset, poliisi ja Rajavartiolaitos. Näiden viranomaisten on valvottava, ettei liikenteessä käytetä tai maasta viedä ajoneuvoveron alaista ajoneuvoa, josta on erääntynyt ajoneuvoveroa suorittamatta.

Veronkanto

Ajoneuvoverotus toimitetaan rekisteriin merkittyjen tietojen perusteella. Ajoneuvoveron kanton sovelletaan soveltuvin osin veronkantolakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annettua lakia (1556/1995) ja verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annettua lakia (395/1973). Tällaiset yleisluonteiset soveltuvin osin -viittaukset eivät ole sääntelyn täsmällisyyden kannalta ongelmattomia, minkä vuoksi ajoneuvoverotuksessa sovellettavat yleislainsäädännön säännökset on perusteltua yksilöidä nykyistä täsmällisemmin ajoneuvoverolaissa.

Veroviranomainen maksuunpanee ajoneuvoveron viipymättä, kun verokausi on alkanut tai kun verotukseen vaikuttava tieto on merkitty rekisteriin tai kun se on muutoin tullut veroviranomaisen tietoon. Koska ajoneuvoverotus perustuu rekisteritietoihin ja laissa määriteltuihin kiinteisiin veroperusteisiin, veroviranomainen maksuunpanee ajoneuvoveron verovelvollista kuulematta. Veroviranomainen toimittaa verovelvolliselle päätöksen ajoneuvoverosta eli ajoneuvoverolipun, joka sisältää verovelvollisen yksilöintitiedot, verotuksen toimittamisessa käytetyt tiedot, veron maksamista varten tarvittavat tiedot ja tiedon päätöksen tehneestä viranomaisesta sekä muutoksenhakuohjeen.

Digitaalisen viranomaispostiin siirtymistä koskevan lainsäädännön voimaantulon myötä ajoneuvoveroliput ja muut ajoneuvoverotusta koskevat päätökset annetaan tiedoksi kevästä 2026 alkaen ensisijaisesti sähköisesti. Veroviranomainen voi antaa ajoneuvoverolipun tiedoksi e-laskuna yksityishenkilölle verkkopankkiin ja oikeushenkilölle verkkolaskutusosoitteeseen, jos verovelvollinen on ilmoittanut veroviranomaiselle e-laskutusosoitteen tätä varten. Jos verovelvollinen ei käytä mitään lainsäädännössä yksilöityjä sähköisen asioinnin kanavia, ajoneuvoverolippu ja muut ajoneuvoverotusta koskevat päätökset annetaan tiedoksi tavallisena tiedoksiantona rekisteriin merkittyyn osoitteeseen. Digitaaliseen viranomaispostiin siirtymistä koskevan lainsäädännön voimaantulon vuoksi ajoneuvoverolain tiedoksiantoa koskevaa sääntelyä on tarpeen täsmentää.

Ajoneuvoveron eräpäivä on pääsääntöisesti 42 päivää verokauden alkamisesta tai päätöksen tekemisestä näistä myöhäisemmästä ajankohdasta laskettuna. Ajoneuvovero on mahdollista maksaa yhdessä, kahdessa tai neljässä maksuerässä. Jos ajoneuvovero maksetaan useammassa erässä, kuhunkin maksuerään lisätään kolmen euron maksutapalisä. Jos ajoneuvoveroa ei makseta eräpäivään mennessä, ajoneuvo on käyttökiellossa. Käyttökielto ei poistu, vaikka ajoneuvo luovutettaisiin uudelle haltijalle tai omistajalle.

Veroviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta huoventaa ajoneuvoveroa joko kokonaan tai osittain taikka myöntää maksunlykkäyksen. Valtiovarainministeriö voi ottaa ratkaistavakseen periaatteellisesti tärkeän huoennus- tai maksunlykkäysasian.

Verokannon jaksottaminen

Ajoneuvovero voidaan maksuunpanna jaksoverotuksena, jolloin ajoneuvovero pääsäännöstä poiketen kannetaan verotusjaksolta jälkikäteen. Jaksoverotukseen hyväksytylle verovelvolliselle toimitetaan verolippujen kooste verotusjakson päättymisen jälkeen niistä ajoneuvoista, joista jaksoverotettava on ollut verotusjakson aikana verovelvollinen. Ajoneuvovero kannetaan myös jaksoverotuksessa päiväkohtaisena verona ajalta, jonka ajoneuvo on ilmoitettu rekisterissä liikennekäyttöön.

Veroviranomainen voi hyväksyä jaksoverotettavaksi verovelvollisen, jonka arvioidaan vastaavan keskimäärin päivittäin 12 kuukauden aikana vähintään 50 ajoneuvon verosta. Jaksoverotettavaksi voidaan erityisestä syystä hyväksyä myös tätä pienemmästä verotettavien ajoneuvojen määrästä vastaava verovelvollinen. Jaksoverotettava on tyypillisesti autokauppias tai muu yritys, jonka hallinnassa on suuri määrä autoja.

Veronkannon jaksottaminen perustuu veroviranomaisen ja verovelvollisen väliseen sopimukseen, jossa veroviranomainen asettaa ehdot verolipun sisältämistä tiedoista, veron eräpäivästä, verotusjakson pituudesta, verosaatavan turvaavasta vakuudesta, maksuunpantavan veron minimimäärästä sekä muista jaksoverotuksen toimittamiseksi tarpeellisista tiedoista. Jos verovelvollinen ei noudata sopimuksen ehtoja tai jos sopimuksen edellytykset muutoin lakkaavat, veroviranomainen voi purkaa sopimuksen. Sopimuksen purkamisen jälkeen ajoneuvovero maksuunpannaan pääsäännön mukaisesti ajoneuvokohtaisesti etukäteen 12 kuukauden pituiselta verokaudelta.

Jaksoverotusmenettely poikkeaa tavanomaisesta verotusmenettelystä, jossa asia ratkaistaan veroviranomaisen päätöksellä. Jaksoverotukseen hyväksymisen edellytyksistä säädetään laissa, eikä veroviranomaiselle jää niiden arvioinnissa merkittävää harkintavaltaa. Sääntelyn selkeyden ja yhdenmukaisuuden sekä verovelvollisten yhdenvertaisuuden ja oikeusturvan kannalta olisi perusteltua korvata nykyinen sopimusmenettely hakemus- ja päätösmenettelyllä.

2.4 Liikennekäytöstä poistetun tai rekisteröimättömän ajoneuvon ajoneuvovero

Liikennekäytöstä poistetusta ajoneuvosta ei kanneta ajoneuvoveroa. Tällaista ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä muutoin kuin laissa yksilöidyissä poikkeustapauksissa.

Liikennekäytöstäpoisto katkaisee kuluvan verokauden ja tulee voimaan heti ilmoituksen jälkeen. Ajoneuvoa saa kuitenkin käyttää liikenteessä sen vuorokauden loppuun, jona liikennekäytöstäpoisto ilmoitetaan rekisteriin sillä edellytyksellä, että ajoneuvon määräaikaikatsastus ja liikennevakuutus ovat voimassa, rekisterikilvet ovat kiinnitettynä ja ajoneuvon erääntyneet ajoneuvoverot ovat maksettuna. Liikennekäytöstäpoistosta peritään seitsemän euron suuruinen maksu, kun taas liikennekäyttöönotto on maksutonta. Liikennekäytöstäpoisto on voimassa toistaiseksi, eikä sitä voi tehdä etukäteen, takautuvasti tai määräajaksi. Liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä ennen kuin ajoneuvo on uudelleen ilmoitettu rekisterissä liikennekäyttöön.

Jos liikenteessä kuitenkin käytetään liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa muutoin kuin laissa yksilöidyissä poikkeustapauksissa tai sellaista rekisteröimätöntä ajoneuvoa, joka olisi tullut rekisteröidä Suomessa, ajoneuvosta on maksettava ajoneuvoveroa. Ajoneuvovero määrätään tällöin jälkiverotuksena ajalta, jona ajoneuvoa on käytetty liikenteessä. Käytännössä ajoneuvon käytöstä liikenteessä saadaan useissa tapauksissa näyttöä vain päivältä, jona ajoneuvo havaitaan liikenteessä. Jos ajoneuvolle päiväkohtaisesti lasketun veron määrä on vähemmän kuin säädetty pienin maksuunpantava määrä eli 10 euroa, ajoneuvoveroa määrätään jälkiverotuksena pienimmän maksuunpantavan määrän mukaisesti.

Lisäksi näissä tilanteissa määrätään lisävero, jonka määrä on ajoneuvosta kannettava vuotuisen ajoneuvoveron määrä viisinkertaisena, kuitenkin vähintään 1 000 euroa. Esimerkiksi dieselkäyttöisen henkilöauton, jonka 12 kuukauden pituiselta verokaudelta laskettu perusverosta ja käyttövoimaverosta koostuva ajoneuvovero on 750 euroa, lisäveron määrä on 3 750 euroa. Veroviranomainen lähettää jälkiverotus- ja lisäveroasiassa asianosaisille selvityspyynnön ennen varsinaisen jälkiverotus- ja lisäveropäätöksen tekemistä.

Ajoneuvovero liikennekäytöstä poistetun tai rekisteröimättömän ajoneuvon käytöstä liikenteessä sekä lisävero määrätään sille, joka rekisteritietojen perusteella on käyttöhetkellä vastuussa ajoneuvoverosta eli ajoneuvon haltijalle tai omistajalle. Ajoneuvon kuljettaja on verovelvollinen vain siinä tapauksessa, että ajoneuvon haltijaa tai omistajaa ei saada selvitettyä tai jos ajoneuvo on otettu luvatta käyttöön. Luvattomasta käytöstä on esitettävä oikeusviranomaisen selvitys.

Nykyisen lainsäädännön mukaan liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa saa käyttää liikenteessä ilman ajoneuvoveron maksuvelvollisuutta muun muassa silloin, jos ajoneuvo siirretään katsastukseen sille erikseen varattuna aikana ja edelleen katsastuksesta paikkaan, jossa ajoneuvoa säilytetään tai jossa se voidaan tarkoituksenmukaisesti korjata. Liikennevalvonnassa ja verotuskäytännössä on havaittu, että siirrot saattavat olla matkamäärältään ja kestoaltaan hyvin pitkiä, mitä ei voida pitää tarkoituksenmukaisena, kun kyseessä on liikennekäytöstä poistettu ajoneuvo. Tältä osin sääntelyä olisi syytä täsmentää siten, että liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttöoikeus sidottaisiin selkeämmin tilanteisiin, joissa käyttö liittyy välittömästi katsastukseen.

2.5 Verotuksen oikaiseminen ja ajoneuvoveron palauttaminen

Jos veroa on jäänyt maksuunpanematta, sitä on maksuunpantu liian vähän tai veroa on palautettu aiheuttomasti tai liikaa, verotusta voidaan oikaista kolmen vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jona vero on maksuunpantu tai olisi tullut maksuunpanna taikka jona palautuspäätös on tehty.

Veroviranomainen oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi, jos ajoneuvoveroa on maksuunpantu liikaa. Ajoneuvoverotusta oikaistaan verovelvollisen hyväksi tyypillisesti silloin, kun ajoneuvo poistetaan liikennekäytöstä tai lopullisesti rekisteristä, verovelvollinen vaihtuu, ajoneuvon rekisteritiedot muuttuvat siten, että ajoneuvo muuttuu verovapaaksi tai veron määrä alenee, taikka verovelvolliselle myönnetään vapautus ajoneuvoverosta kesken verokauden.

Verotuksen oikaisun seurauksena voi muodostua ajoneuvoveron palautusta. Palautus käytetään ensisijaisesti hyvitykseksi verovelvollisen seuraaville ajoneuvoverolipuille tai hänen maksamattomien tai erääntyneiden verojensa suorituksiksi. Jos palautusta ei ole hyvitetty verovelvolliselle 12 kuukauden kuluessa sen muodostumisesta, se maksetaan automaattisesti verovelvollisen ilmoittamalle pankkitilille. Jos tilinumeroa ei ole ilmoitettu, palautus maksetaan maksuosoituksena. Verovelvollinen voi pyytää palautuksen maksamista jo ennen 12 kuukauden määräajan päättymistä, jos palautusta ei ole käytetty hänen maksamattomien tai erääntyneiden verojensa suorituksiksi.

2.6 Muutoksenhaku ja ennakkoratkaisu

Verovelvollinen tai muu asianosainen voi hakea ajoneuvoverotusta koskevaan päätökseen oikaisua veroviranomaiselta kirjallisesti. Määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle on 3 vuotta sen verokauden päättymisestä, jona maksuunpano on tehty tai olisi pitänyt tehdä.

Muutoksenhakuaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista, ellei asia ole muutoin vireillä tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa KHO 2025:17 katsottiin, ettei liikennekäytöstä poistetulla ajoneuvolla ole ajoneuvoverolaissa tarkoitettua verokautta, minkä vuoksi oikaisuvaatimusaika on tällaisessa asiassa 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ratkaisu on osoittanut tarpeen täsmentää muutoksenhakuaikaa koskevaa sääntelyä tältä osin.

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valitusoikeus on verovelvollisella tai muulla asianosaisella sekä valtion edunvalvojalla. Verovelvollisen ja muun asianosaisen valitusaika on 3 vuotta sen verokauden päättymisestä, jona maksuunpano on tehty tai olisi pitänyt tehdä. Valitusaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valtion edunvalvojan valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muutoksenhaussa korkeimpaan hallinto-oikeuteen sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (444/2022) säädetään. Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista.

Veroviranomainen voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun ajoneuvoveroa koskevien säännösten soveltamisesta. Ennakkoratkaisu annetaan enintään kahden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi sille, jolle on tärkeää saada tieto lain soveltamisesta ajoneuvoonsa. Ennakkoratkaisu on maksullinen. Ennakkoratkaisua koskevaan päätöksen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta.

2.7 Ajoneuvoveroa koskevien tietojen julkisuus sekä tietojen antaminen ja saaminen

Ajoneuvoverotusta koskevat tiedot ovat julkisia lukuun ottamatta verovelvollisen terveydentilaa koskevia asiakirjoja, veronhuojennus- ja maksunlykkäyshakemuksia sekä käyttökiellosta vapauttamista koskevia hakemusasiakirjoja niihin liittyvine asiakirjoina.

Ajoneuvoverotuksen tiedonantovelvollisuuksia ja tiedonsaantioikeuksia koskeva sääntely on osin hajanaista ja puutteellista sekä poikkeaa verolainsäädännössä omaksutusta sääntelyrakenteesta. Erityisesti Verohallinnon velvollisuudesta luovuttaa ajoneuvoverotuksen toimittamisessa ja valvonnassa tarvittavia autoverotustietoja ei säädetä nimenomaisesti laissa. Sääntelyn selkeyden ja veroviranomaisen tiedonsaannin turvaamiseksi tiedonsaantioikeuksia koskevaa sääntelyä on tarpeen täsmentää.

3 Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on ajantasaistaa, yksinkertaistaa ja selkeyttää ajoneuvoverolainsäädäntöä. Samalla tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistaa ajoneuvoverolain rakennetta ja yleisiä menettelysäännöksiä muun verolainsäädännön kanssa.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi ajoneuvoverolaki, jossa nykyisen ajoneuvoverolain sääntely järjestettäisiin rakenteeltaan selkeämmäksi ja kieleltään sekä käsitteistöltään ajantasaisemmaksi. Samalla nykyinen ajoneuvoverolaki kumottaisiin. Ajoneuvoverotuksen menettelysäännöksiä yhdenmukaistettaisiin muun verolainsäädännön kanssa siltä osin kuin se on ajoneuvoverotuksen erityispiirteet huomioon ottaen tarkoituksenmukaista.

Ajoneuvoveron määrään tai keskeisiin määräytymisperusteisiin ei ehdoteta olennaisia muutoksia. Ajoneuvovero määräytyisi jatkossakin pääosin nykyisin perustein, ja se kannettaisiin päiväkohtaisena verona ajalta, jonka ajoneuvo on ilmoitettuna rekisterissä liikennekäyttöön. Ajoneuvoverotuksen yksinkertaistamiseksi ja hallinnollisen tehokkuuden parantamiseksi eräiltä Suomessa tilapäisesti käytettäviltä ajoneuvoilta kannettavasta kiinteästä ja kulutusverosta luovuttaisiin. Vetolaitespoiston mahdollisuudesta luovuttaisiin siten, että vetolaitteella varustetun kuorma-auton vero määräytyisi jatkossa samoin perustein riippumatta siitä, käytetäänkö ajoneuvoa perävaunun vetämiseen vai ei.

Verovelvollisuuden siirtämistä koskeva menettely poistettaisiin. Jaksoverotuksessa siirryttäisiin sopimusperusteisesta menettelystä hakemus- ja päätösmenettelyyn. Lisäksi ajoneuvoverotuksen tiedonantovelvollisuuksia ja tiedonsaantioikeuksia koskevaa sääntelyä täsmennettäisiin sekä yhdenmukaistettaisiin muun verolainsäädännön kanssa. Veroviranomaiselle säädettäisiin oikeus saada Verohallinnolta ajoneuvoverotuksen toimittamisessa ja valvonnassa tarvittavat autoverotusta koskevat tiedot.

Lisäksi täsmennettäisiin liikennekäytöstä poistettua tai rekisteröimätöntä ajoneuvoa koskevaa verovelvollisuutta sekä eräitä jälkiverotusta, muutoksenhakua, tiedoksiantoa ja veronkantoa koskevia menettelysäännöksiä. Näillä muutoksilla pyritään selkeyttämään sääntelyä, parantamaan verotuksen ennakoitavuutta ja keventämään verotuksen hallinnollista taakkaa.

Ajoneuvolain säännöstä liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käytöstä katsastusta varten täsmennettäisiin. Lisäksi ajoneuvolain ja polttoainemaksusta annetun lain viittaussäännökset ajoneuvoverolakiin päivitettäisiin.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

Vaikutukset julkiseen talouteen

Vetolaitespoiston mahdollisuudesta luopuminen lisäisi ajoneuvoveron tuottoa arviolta noin puolella miljoonalla eurolla vuodessa. Muilla ehdotettavilla muutoksilla ei arvioida olevan verotuottovaikutuksia.

Vaikutukset verovelvollisille

Vetolaitespoiston mahdollisuudesta luopumisen vaikutus yksittäisen ajoneuvon verorasitukseen riippuisi siitä, kuinka monelta liikennekäytössäolopäivältä vetolaitespoisto on ollut voimassa. Koska ajoneuvoveroa ei kanneta ajalta, jonka ajoneuvo on poistettuna liikennekäytöstä, liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon vetolaitespoisto ei vaikuta ajoneuvoveron määrään. Vetolaitespoiston vaikutus veron määrään riippuu kuorma-auton ominaisuuksista, mutta tyypillisesti vetolaitespoisto pienentää päiväkohtaisen veron määrää noin 1,5–2,0 eurolla. Vuonna 2025 vetolaitespoistojakson keskimääräinen pituus oli noin 130 päivää, joten vetolaitespoiston mahdollisuudesta luopuminen lisäisi verorasitusta keskimäärin noin 250 eurolla vuodessa. Verorasituksen nousua voidaan pitää suhteellisen vähäisenä. Muutos koskisi vain noin kolmea prosenttia vetolaitteella varustetuista kuorma-autoista, joten sen vaikutus kuorma-autoliikenteen kustannuksiin jäisi kokonaisuutena vähäiseksi. Keskimääräisen ajoneuvoyhdistelmän vuotuisiin polttoainekustannuksiin suhteutettuna verorasituksen lisäys olisi alle puoli prosenttia.

Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Ehdotettujen muutosten edellyttämistä järjestelmämuutoksista ja neuvonnasta veronviranomaisille eli Traficomille ja Ahvenanmaan valtionvirastolle aiheutuvan työmäärän ja kustannusten arvioidaan olevan vähäisiä. Ehdotusten arvioidaan samalla vähentävän veronviranomaisten hallinnollista työtä, kun verovelvollisuuden siirtämistä koskeva menettely sekä vetolaiteilmoituksiin liittyvä menettely poistuisivat. Tullilta poistuisi ehdotettujen muutosten myötä verotustehtävä.

5 Lausuntopalaute

[Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen.]

6 Säännöskohtaiset perustelut

6.1 Ajoneuvoverolaki

1 Luku Yleiset säännökset

1 §. Lain soveltamisala. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoverolain soveltamisalasta. Pykälän *1 momentin* mukaan ajoneuvoveroa olisi suoritettava Suomessa rekisteröidystä M- tai N-luokkaan kuuluvasta ajoneuvosta. Ajoneuvoveroa olisi suoritettava myös ajoneuvosta, joka olisi pitänyt rekisteröidä Suomessa. Rekisterillä tarkoitettaisiin liikenteen palveluista annetussa laissa tarkoitettua liikenneasioiden rekisteriä tai vastaavaa Ahvenanmaan maakuntalainsäädännön mukaista rekisteriä. Tältä osin ajoneuvoverolain soveltamisala vastaisi voimassa olevan lain soveltamisalaa.

Voimassa olevassa ajoneuvoverolaissa myös eräät ulkomaille rekisteröidyt Suomessa tilapäisesti käytettävät ajoneuvot on säädetty ajoneuvoveron alaisiksi. Koska rekisteröintivelvollisuus ei koske sellaista ulkomaille rekisteröityä ajoneuvoa, jota käytetään säädetyn edellytyksin tilapäisesti Suomessa, ne olisivat jatkossa nykytilasta poiketen ajoneuvoverolain soveltamisalan ulkopuolella. Sellaiset Suomessa muuten kuin tilapäisesti käytettävät M- ja N-luokan ajoneuvot, joita ei ole asianmukaisesti rekisteröity, olisivat edelleen ajoneuvoveron alaisia, koska tällöin kyseessä on ajoneuvo, joka olisi pitänyt rekisteröidä Suomessa.

Pykälän *2 momentti* vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lain 2 §:n 2 momenttia sekä 4 §:n 3 momenttia.

2 §. Ajoneuvovero. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveron määritelmästä ja tarkemmasta soveltamisesta. Pykälän *1 momentin* mukaan ajoneuvovero koostuisi nykyistä vastaavasti perusverosta tai käyttövoimaverosta taikka perusveron ja käyttövoimaveron yhteenlasketuista osuuksista. Koska kuorma-autoilta kannettavasta käyttövoimaverosta käytettäisiin jatkossa nimitystä kuorma-auton ajoneuvovero, tarkoitettaisiin ajoneuvoverolla jatkossa myös kuorma-auton ajoneuvoveroa. Koska ulkomaille rekisteröidyt, Suomessa tilapäisesti käytettävät ajoneuvot olisivat jatkossa ajoneuvoveron soveltamisalan ulkopuolella, pykälässä ei enää säädettäisi voimassa olevan ajoneuvoverolain 3 §:ää vastaavasti näiltä ajoneuvoilta kannettavasta kiinteästä ja kulutusverosta.

Pykälän *2 momentin* mukaan ajoneuvoveron perusveroa kannettaisiin nykytilaa vastaavasti henkilö- ja pakettiautosta (M1-, N1-, M1G- ja N1G-luokka) sekä erikoisautosta, jonka suurin sallittu kokonaismassa on 3 500 kilogrammaa.

Pykälän 3 *momentissa* säädettäisiin niistä ajoneuvoista, joilta kannetaan ajoneuvoveron käyttövoimaveroa. Ajoneuvoveron käyttövoimaveron soveltamisala olisi käytännössä sama kuin nykyisin. Voimassa olevan lain 11 §:n mukaan ajoneuvoveron käyttövoimaveroa kannetaan ajoneuvoista, joita käytetään muulla käyttövoimalla kuin moottoribensiinillä. Verotuskäytännössä säännöstä on kuitenkin sovellettu niin, että bensiinikäyttöisiksi on katsottu myös etanolikäyttöiset ajoneuvot. Käyttövoimaveron soveltamisalaa täsmennettäisiin siten, että veroa kannettaisiin niistä momentin kohdissa luetelluista ajoneuvoista, joiden rekisteriin merkitty käyttövoima on muu kuin moottoribensiini tai korkeaseosetanoli (E85).

Pykälän 3 momentin 1 *kohdan* mukaan käyttövoimaveroa kannettaisiin sellaisesta henkilöautosta (M1- ja M1G-luokka), jonka käyttövoimaksi on rekisterissä merkitty muu käyttövoima kuin moottoribensiini tai korkeaseosetanoli. Käyttövoimaveroa kannettaisiin myös sellaisesta ajoneuvosta, jonka käyttövoimaksi on rekisterissä merkitty muu käyttövoima kuin moottoribensiini tai korkeaseosetanoli ja joka siihen tehtyjen katsastamattomien muutosten takia vastaa käyttötarkoitukseltaan lähinnä henkilöautoa.

Pykälän 3 momentin 2 *kohdan* mukaan käyttövoimaveroa kannettaisiin kaksikäyttöautosta, jonka käyttövoimaksi on rekisterissä merkitty muu käyttövoima kuin moottoribensiini. Kaksikäyttöautolla tarkoitettaisiin N1-luokkaan kuuluvaa ajoneuvoa, joka on varustettu useammalle kuin yhdelle riville asennetuilla istuimilla ja niiden kiinnitykseen tarkoitetuilla laitteilla lukuun ottamatta autoverolain (1482/1994) 24 §:n mukaisia tilapäiseen käyttöön tarkoitettuja istuimia tai ennen 30 päivää syyskuuta 1998 voimassa olleiden tieliikennesäännösten mukaisesti pakettiautoon hyväksyttyjä istuimia.

Pykälän 3 momentin 3 *kohdan* mukaan käyttövoimaveroa kannettaisiin sellaisesta pakettiautosta (N1- ja N1G-luokka) ja 4 *kohdan* mukaan sellaisesta huoltoautosta (M1-, N1-, N2-, N3-, M1G-, N1G-, N2G-, ja N3G-luokka), jonka käyttövoimaksi on rekisterissä merkitty muu käyttövoima kuin moottoribensiini tai korkeaseosetanoli.

Pykälän 4 *momentissa* säädettäisiin kuorma-auton ajoneuvoveron soveltamisalasta, joka vastaisi kuorma-autoilta voimassa olevan lain perusteella kannettavan kuorma-autojen käyttövoimaveron soveltamisalaa. Kyse olisi siten terminologisesta muutoksesta. Kuorma-auton ajoneuvoveroa kannettaisiin kuorma-autosta (N2-, N3-, N2G- ja N3G-luokka) sen rekisteriin merkitystä ajoneuvoluokasta riippumatta.

Pykälän 5 *momentti* vastaisi sisällöllisesti voimassa olevan lain 11 §:n 2 momenttia, ja siinä säädettäisiin erikoisauton ajoneuvoveron määräytymisestä. Nykytilaa vastaavasti erikoisautona rekisterissä olevan ajoneuvon vero olisi sama kuin akseliluvultaan vastaavan M- tai N-luokan ajoneuvon vero. Erikoisauton ajoneuvoluokka määräytyisi jatkossakin niiden ajoneuvolainsäädännön luokittelusääntöjen mukaan, joita sovellettaisiin, jos ajoneuvon rekisteriin merkittyä ajoneuvoluokkaa tarkistettaisiin verokauden alkaessa.

3 §. Verokausi. Pykälässä säädettäisiin pääsäännön mukaisesta ajoneuvoveron verokaudesta. Lähtökohtaisesti ajoneuvovero kannettaisiin nykyistä vastaavasti päiväkohtaisena verona 12 kuukauden pituiselta verokaudelta. Verotuksen toimittamisesta säädettäisiin lain 7 luvussa. Lähtökohtaisesti veroviranomainen maksuunpanisi ajoneuvoveron nykyistä vastaavasti verokauden alkaessa ja ajoneuvovero maksettaisiin edelleen etukäteen.

4 §. Liikennekäytöstä poistettu ajoneuvo. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvon liikennekäytöstäpoiston merkityksestä ajoneuvoverotuksessa. Sisällöltään pykälä vastaisi pääosin voimassa olevan lain 4 a §:ää.

Pykälän 1 momentin mukaan ajoneuvosta ei kannettaisi ajoneuvoveroa sillä edellytyksellä, että ajoneuvo on ajoneuvolain 112 §:n mukaisesti ilmoitettu rekisterissä liikennekäytöstä poistetuksi ja sitä ei käytetä liikenteessä.

Jos liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytetään liikenteessä, ajoneuvosta olisi suoritettava ajoneuvovero, ellei kyse ole 2 momentissa säädetystä tilanteesta. Ajoneuvon liikennekäytöstäpoisto tulee voimaan liikennekäytöstäpoistoa koskevasta ilmoituksesta. Momentin 1 kohdan mukaan liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa saisi kuitenkin käyttää liikenteessä ilman veron suorittamisvelvollisuutta ajoneuvolain 112 §:n mukaisesti sen vuorokauden loppuun, jona ajoneuvo ilmoitetaan rekisterissä liikennekäytöstä poistetuksi.

Momentin 2 kohdan mukaan veron suorittamisvelvollisuutta ei syntyisi, jos liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytetään liikenteessä ajoneuvolain 113 §:n mukaisesti. Ajoneuvolain 113 §:ään ehdotettavien muutosten myötä liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon, jossa rekisterikilvet ovat kiinnitettyinä, saisi siten siirtää katsastukseen sen vuorokauden aikana, jona ajoneuvolle ennen siirron alkua varattu katsastus suoritetaan ilman, että ajoneuvosta olisi suoritettava ajoneuvoveroa. Ajoneuvon saisi lisäksi siirtää katsastusvuorokauden aikana katsastuksesta paikkaan, jossa sitä säilytetään tai jossa se voidaan tarkoituksenmukaisesti korjata. Siirto katsastustoimipaikkaan ja sieltä edelleen säilytyspaikkaan tai paikkaan, jossa ajoneuvon korjaus voidaan tarkoituksenmukaisesti suorittaa, olisi tehtävä suorinta reittiä.

Momentin 3 kohdan mukaan ajoneuvoveron suorittamisvelvollisuutta ei syntyisi, jos liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytetään liikenteessä ajoneuvolain 116 §:n mukaisesti koenumerotodistuksella. Koenumerotodistuksen haltija saa ajoneuvolain 116 §:n mukaan käyttää koenumerokilvillä varustettua liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa liikenteessä kyseisessä pykälässä säädetyn edellytyksin. Ajoneuvolain 116 §:n mukaan koenumerotodistuksen haltija saa käyttää liikenteessä myös koenumerokilvillä varustettua Suomessa ensirekisteröimätöntä ajoneuvoa. Tällainen ajoneuvo olisi ajoneuvoverolain soveltamisalan ulkopuolella sillä edellytyksellä, että sitä käytetään liikenteessä ajoneuvolaissa säädetyn mukaisesti.

Momentin 4 kohdan mukaan ajoneuvoveron suorittamisvelvollisuutta ei syntyisi, jos liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytetään liikenteessä ajoneuvolain 117 §:n mukaisesti siirtoluvalla. Ajoneuvolain 117 §:n mukaan veroviranomainen ja Tulli voivat hakemuksesta myöntää liikennekäytöstä poistetulle ajoneuvolle siirtoluvan kyseisessä lainkohdassa lueteltuja tarkoituksia varten.

Momentin 5 kohdan mukaan ajoneuvoveron suorittamisvelvollisuutta ei syntyisi, jos liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytetään liikenteessä vientirekisteröitynä ajoneuvolain 111 §:n mukaisesti. Ajoneuvolain 109 §:n 2 momentin mukaan liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon saa vientirekisteröidä väliaikaisesti ajoneuvon Suomesta kohdemaahan suoritettavaa siirtokuljetusta sekä ulkomailla tapahtuvaa esittelyä, kilpailua tai tuote-esittelyä varten taikka muusta erityisestä syystä. Vientirekisteröityä ajoneuvoa saa ajoneuvolain 111 §:n 2 momentin mukaan käyttää Suomessa ennen sen maastavientiä vain ajoneuvon siirtoon luovutuspaikalta vientipaikalle tai ajoneuvon omistajan maastamuuttoon liittyvään matkaan omistajan kotipaikalle ja sieltä edelleen vientipaikalle sekä saman pykälän 3 momentissa yksilöidyissä erityistilanteissa. Suomessa ensirekisteröimätön vientirekisteröity ajoneuvo olisi ajoneuvoverolain soveltamisalan ulkopuolella sillä edellytyksellä, että sitä käytetään liikenteessä ajoneuvolaissa säädetyn mukaisesti.

2 Luku Verovelvollisuus

5 §. Verovelvollinen. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveron verovelvollisesta. Lähtökohtaisesti verovelvollisuus määräytyisi nykytilaa vastaavasti rekisteriin merkittyjen ajoneuvon haltija- ja omistajatietojen perusteella.

Pykälän *1 momentin* mukaan verovelvollinen olisi ensisijaisesti ajoneuvon rekisteriin merkitty haltija. Haltija vastaisi ajoneuvon verosta rekisteriin merkityltä hallinta-ajaltaan. Verovelvollinen olisi siten aina haltija, jos ajoneuvon rekisteritietoihin sellainen kyseisenä hetkenä on merkitty. Jos ajoneuvolle ei ole merkitty rekisteriin haltijaa, ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja olisi verovelvollinen. Omistaja vastaisi ajoneuvon verosta rekisteriin merkityltä omistusaajaltaan siltä osin kuin ajoneuvolle ei samanaikaisesti ole merkitty rekisteriin haltijaa. Jos rekisteriin merkittyjä haltijoita tai omistajia on useampia, olisivat haltijat tai omistajat keskenään yhteisvastuussa verosta. Voimassa olevaa lakia vastaavasti haltija ja omistaja eivät kuitenkaan voisi yhtä aikaa olla verovelvollisina samasta ajoneuvosta.

Pykälän *2 momentti* vastaisi sisällöllisesti voimassa olevan lain 5 §:n 3 momenttia. Momentissa säädettäisiin verovelvollisuudesta tilanteessa, jossa ajoneuvon uusi omistaja ei ole rekisteröinyt ajoneuvoa nimiinsä ajoneuvolain 83 §:ssä tarkoitetulla rekisteri-ilmoituksella eli niin sanotulla omistajanvaihdosilmoituksella, vaikka ajoneuvon edellinen omistaja on tehnyt ajoneuvolain 106 §:ssä tarkoitetun luovutusilmoituksen. Myös tällaista rekisteröitymätöntä väliomistajaa pidettäisiin lähtökohtaisesti 1 momentissa tarkoitettuna ajoneuvon omistajana. Verovelvollisuus määräytyisi kuitenkin ehdotettavan lain 6 §:n perusteella, jos rekisteröitymätön väliomistaja luovuttaa ajoneuvon edelleen ja luovutuksensaaja ottaa vastattavakseen ajoneuvon veron.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin verovelvollisuudesta tilanteessa, jossa liikenteessä käytetään liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa tai sellaista Suomessa rekisteröimätöntä ajoneuvoa, joka olisi pitänyt rekisteröidä Suomessa. Verovelvollinen olisi tällöin se, joka on merkitty tai joka olisi ajoneuvolain mukaan pitänyt merkitä rekisteriin ajoneuvon haltijaksi tai omistajaksi.

Liikennekäytöstä poistettu ajoneuvo on ajoneuvolain mukaan käyttökiellossa, eikä sitä siten saa käyttää liikenteessä ennen kuin ajoneuvo on ilmoitettu rekisteriin uudelleen liikennekäyttöön. Rekisteriin merkitty haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, ettei liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytetä liikenteessä. Koska ajoneuvoverotus perustuu rekisteriin merkittyihin tietoihin, on perusteltua, että ajoneuvon haltija tai omistaja olisi verovelvollinen liikenteessä käytettävästä liikennekäytöstä poistetusta ajoneuvosta myös siinä tilanteessa, että esimerkiksi perheenjäsen tai naapuri on käyttänyt ajoneuvoa haltijan tai omistajan tietämättä. Verovelvollinen liikennekäytöstä poistetusta ajoneuvosta, jota käytetään liikenteessä, olisi pykälän 1 momentista ilmenevän pääsäännön mukaisesti ensisijaisesti ajoneuvon rekisteriin merkitty haltija. Jos liikennekäytöstä poistetulle ajoneuvolle ei sen liikenteessä käytön ajalle ole merkitty rekisteriin haltijaa, verovelvollinen olisi ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja. Jos ajoneuvolla ei ole rekisteriin merkittyä haltijaa tai omistajaa eikä myöskään voida osoittaa sellaista haltijaa tai omistajaa, joka olisi ajoneuvolain mukaan pitänyt merkitä rekisteriin ajoneuvon haltijaksi tai omistajaksi, verovelvollinen on se, jonka kuljettamana ajoneuvo on tavattu liikenteessä. Ehdotettava sääntely merkitsisi muutosta voimassa olevan lain 5 §:n 2 momenttiin, jonka perusteella ajoneuvon haltija tai omistaja on käytännössä voinut vapautua verovelvollisuudesta väittämällä, että liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa on käytetty liikenteessä ilman verovelvollisen suostumusta. Nykytilaa vastaavasti verovelvollisen ei lain 58 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla kuitenkaan tarvitsisi suorittaa veroa ajalta, jolta ajoneuvo on ilmoitettu poliisille anastetuksi.

Verovelvollinen sellaisesta liikenteessä käytettävästä rekisteröimättömästä ajoneuvosta, joka olisi kuitenkin pitänyt rekisteröidä Suomessa, on se, joka olisi ajoneuvolain mukaan pitänyt merkitä rekisteriin ajoneuvon haltijaksi tai omistajaksi. Käytännössä Suomessa rekisteröimättömälle ajoneuvolle ei monessa tapauksessa pystytä osoittamaan haltijaa tai omistajaa, jolloin verovelvollinen olisi ajoneuvon kuljettaja.

Lisäksi 3 *momentissa* säädettäisiin verovelvollisuudesta tilanteessa, jossa rekisteriin merkitty haltija- tai omistajatieto on virheellinen. Tällöin verovelvollinen olisi nykyistä vastaavasti se, joka olisi ajoneuvolain mukaan pitänyt merkitä rekisteriin ajoneuvon haltijaksi tai omistajaksi.

Pykälän 4 *momentti* vastaisi sisällöllisesti voimassa olevan lain 5 §:n 5 momenttia. Momentin mukaan ajoneuvon rikoksella haltuunsa saanut henkilö olisi velvollinen suorittamaan veron ajalta, jolta ajoneuvon haltija tai omistaja on vapautettu veron suorittamisvelvollisuudesta ehdotettavan lain 58 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla.

6 §. Verovelvollisuus verosta vastattavaksi otettaessa. Pykälä vastaisi sisällöllisesti voimassa olevan lain 6 §:ää, ja siinä säädettäisiin verovelvollisuudesta silloin, kun luovutuksensaaja ottaa vastattavakseen veron ajalta, jona ajoneuvo on ollut rekisteröitymättömän väliomistajan omistuksessa.

Ajoneuvolain 106 §:ssä tarkoitettulla luovutusilmoituksella ajoneuvon edellinen omistaja ilmoittaa luovuttaneensa ajoneuvon uudelle omistajalle. Luovutusilmoitus päättää edellisen omistajan ajoneuvoa koskevat velvollisuudet. Tieto luovutusilmoituksesta merkitään rekisteriin. Luovutusilmoituksen voi tehdä ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja tai viimeisin luovutusilmoitettu omistaja. Ajoneuvon uusi omistaja on osaltaan velvollinen rekisteröimään ajoneuvon nimiinsä omistajanvaihdosilmoituksella seitsemän päivän kuluessa omistajanvaihdoksesta. Ajoneuvon rekisteritiedoissa voi kuitenkin olla useampia luovutusilmoituksia, jos ajoneuvo on siirtynyt useamman kerran uudelle omistajalle ilman, että väliomistajat ovat rekisteröineet ajoneuvon nimiinsä omistajanvaihdosilmoituksella.

Ehdotettavan lain 5 §:n 1 ja 2 momenteista ilmenevän pääsäännön mukaan kukin rekisteröitymättömistä väliomistajista olisi lähtökohtaisesti verovelvollinen omistusajaltaan. Koska ajoneuvo on käyttökiellossa, jos joku rekisteröitymättömistä väliomistajista ei suorita veroa ajallaan, on käytännön syistä tarpeen antaa ajoneuvon nimiinsä rekisteröineelle luovutuksensaajalle mahdollisuus ottaa vastattavakseen rekisteröitymättömien väliomistajien verot. Nykytilaa vastaavasti rekisteröitymätön väliomistaja vapautuisi veron suorittamisvelvollisuudesta, jos luovutuksensaaja ottaa vastattavakseen ja suorittaa rekisteröitymättömän väliomistajan veron. Verotuksen toimittamisesta verosta vastattavaksi otettaessa säädettäisiin 38 §:ssä.

7 §. Verovelvollisuuden alkaminen. Pykälässä säädettäisiin verovelvollisuuden alkamisesta, mikä vastaisi voimassa olevan lain 8 §:n 1 momenttia.

8 §. Verovelvollisuuden päättyminen. Pykälässä säädettäisiin verovelvollisuuden päättymisestä, mikä vastaisi pääosin voimassa olevan lain 8 §:n 3 ja 5 momenttia.

Pykälän 1 *momentin 2 kohdassa* säädettäisiin voimassa olevan lain 8 §:n 3 momentin 2 kohtaa vastaavasti, että verovelvollisuus päättyy päivänä, jona ajoneuvon omistaja- tai haltijatieto muuttuu siten, että vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle. Hallinta-ajan viimeisen päivän verosta vastaa siten haltija ja luovutuspäivän verosta luovuttaja. Koska hallinta-ajan viimeisen päivän verovastuun kuulumisen haltijalle ja luovutuspäivän verovastuun kuulumisen luovuttajalle käy suoraan ilmi ehdotettavan lain 8 §:n 1 momentin 2 kohdan sanamuodosta,

ehdotettavaan lakiin ei ole nähty tarpeelliseksi sisällyttää vastaavia nimenomaisia säännöksiä hallinta-ajan viimeisen päivän ja luovutuspäivän verovastuusta kuin voimassa olevan lain 8 §:n 6 momentissa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että haltijan verovelvollisuus päättyy hallinta-ajan viimeisenä päivänä ja omistajan verovelvollisuus luovutuspäivänä 1 momentin 2 kohdan mukaisesti sillä edellytyksellä, että verovelvollisuuden päättymisen perusteesta on tehty ajoneuvolaissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus. Käytännössä tämä tarkoittaa ilmoitusta muutoksesta ajoneuvon rekisteriin merkittyyn haltijatietoon tai luovutus- tai omistajanvaihdosilmoitusta. Vastaavasti verovelvollisuus päättyisi 1 momentin 4 kohdan mukaisesti ajoneuvon verovapauden perusteella sillä edellytyksellä, että ajoneuvosta on tehty sellainen ajoneuvolaissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus, jonka myötä ajoneuvon verosta vapauttamisen edellytykset täyttyvät.

Voimassa olevan lain 8 §:n 5 momentin mukaan verovelvollisuuden voidaan edellä mainituissa tilanteissa katsoa päättyneen jo rekisteri-ilmoituksen ajankohtaa aiemmin, jos voidaan luotettavasti osoittaa, että verovelvollisuuden päättymisen peruste on syntynyt rekisteri-ilmoituksen tekoa aikaisempaan ajankohtana. Koska ajoneuvoverotus perustuu rekisteriin merkittyihin tietoihin, on tarkoituksenmukaista, että ehdotettavan lain mukaan 8 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa verovelvollisuus päättyisi päivänä, jona verovelvollisuuden päättymisen perusteesta tehdään rekisteri-ilmoitus.

3 Luku Veron määrä

9 §. Ajoneuvoveron määrä. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveron määrästä. Sisällöltään pykälän 1 momentti vastaisi pääosin voimassa olevan lain 9 §:n 1 momenttia. Sen mukaan ajoneuvoveron määrä verokaudelle laskettaisiin kertomalla ehdotettavan lain 2 §:n mukaisesti määräytyvän ajoneuvoveron päiväkohtainen määrä verokaudessa olevien päivien lukumäärällä.

Pykälän 2 momentin mukaan ajoneuvoveroa maksuunpantaisiin aina vähintään 10 euroa verokaudelta sen pituudesta riippumatta. Säännös tulisi sovellettavaksi tilanteessa, jossa 1 momentista ilmenevän pääsäännön mukaisesti laskettava ajoneuvoveron määrä olisi vähemmän kuin 10 euroa. Tyypillisesti kysymys on tilanteesta, jossa ajoneuvo sekä otetaan liikennekäyttöön että poistetaan liikennekäytöstä lyhyen ajan sisällä. Vastaava säännös pienimmästä maksuunpantavasta määrästä sisältyy voimassa olevan lain 62 §:n 1 momenttiin.

10 §. Perusveron määrä. Pykälässä säädettäisiin 2 §:n mukaisesti henkilö- ja pakettiautosta sekä sellaisesta erikoisautosta, jonka suurin sallittu kokonaismassa on 3 500 kilogrammaa, kannettavan perusveron määrästä. Sisältään pykälä vastaisi voimassa olevan lain 10 §:n 2–4 momenttia. Nykytilaa vastaavasti perusveron määrä määräytyisi myös jatkossa auton polttoainekulutusta vastaavan hiilidioksidipäästön perusteella, joka on määritelty EU:n lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Esityksessä ei ehdoteta muutoksia perusveron määräytymisperusteisiin tai tasoihin.

11 §. Henkilöauton ja kaksikäyttöauton käyttövoimaveron määrä. Pykälässä säädettäisiin 2 §:n mukaisesti henkilöautosta ja kaksikäyttöautosta kannettavan käyttövoimaveron määrästä. Sisällöltään pykälä vastaisi voimassa olevan lain 11 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa sekä 4 momenttia. Esityksessä ei ehdoteta muutoksia henkilöauton ja kaksikäyttöauton käyttövoimaveron määräytymisperusteisiin tai verotasoihin.

12 §. Pakettiauton ja huoltoauton käyttövoimaveron määrä. Pykälässä säädettäisiin 2 §:n mukaisesti pakettiautosta ja huoltoautosta kannettavan käyttövoimaveron määrästä. Sisällöltään

pykälä vastaisi voimassa olevan lain 11 §:n 1 momentin 3 kohtaa. Esityksessä ei ehdoteta muutoksia pakettiautosta ja huoltoautosta kannettavan käyttövoimaveron määräytymisperusteisiin tai tasoon.

13 §. Kuorma-auton ajoneuvoveron määrä. Pykälässä säädettäisiin 2 §:n mukaisesti kannettavan kuorma-auton ajoneuvoveron määrästä. Sisällöllisesti pykälä vastaisi voimassa olevan lain 11 §:n 1 momentin 4–6 kohtaa siltä osin kuin niissä säädetään sellaisesta kuorma-autosta kannettavasta käyttövoimaverosta, jota ei ole varustettu vetolaitteella, sekä sellaisesta kuorma-autosta kannettavasta käyttövoimaverosta, joka on varustettu vetolaitteella ja jota käytetään perävaunun vetämiseen. Se, käytetäänkö ajoneuvoa perävaunun vetämiseen, ei ehdotettavan lain mukaan olisi vetolaitteella varustetun kuorma-auton ajoneuvoveron määräytymisperuste. Siten sekä puoliperävaunun vetoon varustetun että varsinaisen tai keskiakseliperävaunun vetoon varustetun kuorma-auton vero määräytyisi akseliluvun perusteella riippumatta siitä, käytetäänkö ajoneuvoa perävaunun vetämiseen vai ei.

4 Luku Verosta vapaat ajoneuvot ja yhdistettyjen kuljetusten tuki

14 §. Verosta vapaat ajoneuvot. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoverosta vapaista ajoneuvoista. Pykälän *1–12 kohdat* vastaisivat sisällöltään voimassa olevan lain 12 §:ää. Pykälän *13 kohta* vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 4 §:n 2 momenttia.

15 §. Verosta vapauttaminen vamman perusteella. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveron perusverosta vamman perusteella myönnettävästä vapautuksesta. Se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 35 §:ää.

16 §. Menettely vapautusta haettaessa. Pykälässä säädettäisiin vamman perusteella myönnettävän verovapautuksen hakemisesta, ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 36 §:ää.

17 §. Kansainvälisten yhdistettyjen kuljetusten tuki. Pykälässä säädettäisiin kuorma-autosta suoritettujen ajoneuvoveron palauttamisesta kansainvälisiin yhdistettyihin kuljetuksiin liittyvistä rautatiekuljetuksista. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 34 §:ää.

5 Luku Viranomaiset

18 §. Veroviranomainen. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoverotuksen toimivaltaisesta veroviranomaisesta ja veroviranomaisen tehtävistä. Pykälä vastaisi pääasiallisesti voimassa olevan lain 56 §:n 1 ja 2 momenttia. Veroviranomainen olisi valtakunnassa Traficom ja Ahvenanmaan maakunnassa Ahvenanmaan valtionvirasto. Ahvenanmaan valtionviraston kantamaa veroa koskevat maksunlykkäysasiat sekä verosta vapauttamista koskevat asiat käsittelee kuitenkin edelleen Traficom. Nykytilasta poiketen Tulli ei enää jatkossa olisi veroviranomainen, koska kiinteän ja kulutusveron kantamisesta luovuttaisiin.

19 §. Tehtävien siirtäminen muulle kuin viranomaiselle. Pykälässä säädettäisiin mahdollisuudesta siirtää avustava puhelinpalvelu muun kuin viranomaisen hoidettavaksi. Avustavalla puhelinpalvelulla tarkoitettaisiin tiedon välittämistä verovelvollisille ajoneuvoveroa koskevan lainsäädännön ja ohjeiden sisällöstä, ajoneuvojen verotusta koskevien tietojen antamista rekisteristä sekä verovelvollisten ilmoitusten vastaanottamista, tallentamista ja välittämistä edelleen veroviranomaisille. Avustavassa puhelinpalvelussa ei hoidettaisi tehtäviä, joihin kuuluu verotusta koskevan päätöksentekovallan käyttöä, eikä sopimus avustavasta puhelinpalvelusta vaikuttaisi veronkantoviranomaiselle kuuluviin tehtäviin tai

viranomaisen velvollisuuksiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 56 §:n 3 momenttia.

20 §. Valvontaviranomaiset. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoverotuksen toimivaltaisista valvontaviranomaisista, joita olisivat nykytilaa vastaavasti veroviranomaisten lisäksi poliisi, Rajavartiolaitos ja Tulli, sekä valvontaviranomaisen tehtävistä.

21 §. Valtion oikeudenvallonta. Pykälässä säädettäisiin valtion oikeudenvallonnasta ajoneuvoverotuksessa. Pykälä vastaisi pääasiallisesti nykyisen lain 53 §:ää. Tullin tulliasiamiehellä ei jatkossa olisi valtion oikeudenvallontatehtävää ajoneuvoverotuksessa, koska kiinteän ja kulutusveron kantamisesta luovuttaisiin.

6 Luku Tietojen anto

22 §. Rekisteriin merkittävien tietojen ilmoittaminen. Ajoneuvoverotus perustuu rekisteriin merkittyihin tietoihin. Verovelvollisuus, veron määrä sekä muut verotukseen vaikuttavat seikat määräytyvät lähtökohtaisesti rekisteritietojen perusteella. Tämän vuoksi lakiin ehdotetaan otettavaksi informatiivinen viittaus ajoneuvolakiin ja liikenteen palveluista annettuun lakiin, joissa säädetään rekisteriin merkittävien tietojen ilmoittamisesta.

23 §. Lisätietojen antaminen ja tositteiden esittäminen. Pykälässä säädettäisiin verovelvollisen velvollisuudesta antaa verotustaan varten täydentäviä tietoja ja selvityksiä veroviranomaisen tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta. Sääntely vastaisi pääosin verotusmenettelylain 11 §:ää.

24 §. Tiedonantovelvollisuuden täyttämisestä vastuussa olevat. Pykälässä säädettäisiin tiedonantovelvollisuuden täyttämisestä vastuussa olevista.

25 §. Sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus. Pykälässä säädettäisiin sivullisen yleisestä tiedonantovelvollisuudesta. Yleisellä tiedonantovelvollisuudella tarkoitetaan sivullisen velvollisuutta antaa veroviranomaiselle kehotuksetta tietoja verotusta varten, ja se kattaa sekä sivullisen että viranomaisen yleisen tiedonantovelvollisuuden.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin katsastuksen suorittajan ja valvontaviranomaisen velvollisuudesta ilmoittaa veroviranomaiselle, jos rekisterissä tai käytössä havaitaan ajoneuvo, jonka rakennetta, käyttötarkoitusta tai muuta ominaisuutta on muutettu siten, että ajoneuvosta voitaisiin joutua suorittamaan veroa.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin mahdollisuudesta veroviranomaiselle antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisajankohdasta ja tavasta sekä tietojen säilyttämisajasta ja tavasta.

26 §. Sivullisen erityinen tiedonantamisvelvollisuus. Pykälässä säädettäisiin sivullisen erityisestä tiedonantovelvollisuudesta, jolla tarkoitettaisiin sivullisen ja viranomaisen velvollisuutta antaa veroviranomaiselle käsiteltävänä olevassa yksittäisessä asiassa toista verovelvollista koskevia tietoja. Tiedot annettaisiin veroviranomaisen kehotuksesta. Sivullisen olisi annettava tieto, jos se saattaa olla verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten tarpeen. Tiedon tarpeen ratkaisisi veroviranomainen, ei tiedon antamiseen velvollinen taho.

Pykälän *1 momentti* vastaisi pääosin verotusmenettelylain 19 §:n säännöstä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Verohallinnon velvollisuudesta antaa tietoja ajoneuvoverotuksen veroviranomaisen kehotuksesta. Ehdotettu säännös olisi uusi, sillä voimassa olevassa ajoneuvoverolaissa ei säädetä Verohallinnon tiedonantovelvollisuudesta ajoneuvoverotuksen veroviranomaiselle. Säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että ajoneuvoverotuksen veroviranomainen saa lakisääteisten tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset Verohallinnon autoverotusta koskevat tiedot. Tiedonsaantitarve voi liittyä esimerkiksi ajoneuvon autoverotukselliseen asemaan, autoverotuksen vireilläoloon tai ratkaisemiseen taikka muihin autoverotukseen liittyviin seikkoihin, joilla voi olla merkitystä ajoneuvoverotuksessa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että viranomaisen erityiseen tiedonantovelvollisuuteen sovellettaisiin lisäksi verotusmenettelylain 20 §:n säännöksiä viranomaisen erityisestä tiedonantovelvollisuudesta.

27 §. Erityisiä säännöksiä sivullisen tiedonantovelvollisuudesta. Pykälässä säädettäisiin verotusmenettelylain tietojen antamista koskevien erityissäännösten sekä tarkastusoikeutta ja tietojen maksullisuutta koskevien säännösten soveltamisesta tässä laissa säädettyyn tiedonantovelvollisuuteen.

28 §. Käyttökiellon tarkastaminen katsastuksessa. Pykälässä säädettäisiin katsastuksen suorittajan velvollisuudesta tarkastaa ajoneuvon käyttökielto kuten voimassa olevan ajoneuvoverolain 59 §:ssä. Pykälän sanamuotoa tarkistettaisiin.

29 §. Tarkastusoikeus. Pykälässä säädettäisiin viranomaisen oikeudesta tarkastaa ajoneuvo tai määrätä ajoneuvo tarkastettavaksi. Pykälässä tarkoitettuja tarkistuksia ei saisi suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa tai paikoissa.

30 §. Ajoneuvon kuvaaminen. Pykälässä säädettäisiin valvontaviranomaisten oikeudesta kuvata liikenteessä olevia ajoneuvoja kuten voimassa olevan ajoneuvoverolain 57 §:n 2 momentissa. Kuvaaminen ei saisi kohdistua kotirauhan piiriin kuuluviin tiloihin.

7 Luku Verotuksen toimittaminen ja verotuksen oikaiseminen

31 §. Verotuksessa noudatettavat yleiset säännökset. Pykälässä säädettäisiin yleisistä menettelysäännöksistä eli yleisistä periaatteista, jotka tulisivat ajoneuvoverotusmenettelyssä ja muissa ajoneuvoverotukseen liittyvissä viranomaistehtävissä sovellettavaksi. Nykytilassa menettelysäännöksistä säädetään ajoneuvoverolaissa hajanaisesti ja osin puutteellisesti.

Pykälän 1 momentissa olisivat viittaussäännökset verotusmenettelylaissa säädettyihin yleisiin menettelysäännöksiin, jotka koskevat puolueettomuusperiaatetta, luottamuksensuojaa, kuulemista, selvittämistä, asian tutkimista verotuksessa, asioiden valmistelua ja yhdessä ratkaisemista sekä tiedoksiantoa ja asiakirjojen tuhoutumista.

Pykälän 2 momentin mukaan verotusmenettelylain Verohallintoon liittyvät oikeudet ja velvollisuudet koskisivat ajoneuvoverotuksen toimivaltaista veroviranomaista.

Pykälän 3 momentin mukaan kuulemista koskevaa verotusmenettelylain yleistä menettelysäännöstä sovelletaan myös kuulemiseen muuta ilmoitusta koskevassa asiassa, jos kuuleminen on mahdollista ja se ei olisi ilmeisen tarpeetonta. Kuulemista voitaisiin pitää ilmeisen tarpeettomana esimerkiksi, kun muutos olisi verovelvolliselle edullinen.

32 §. Tietojen antamisajankohta. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoverotuksen toimittamisen kannalta tarpeellisten tietojen saapumisajankohdasta. Tietojen saapumisajankohdasta olisi tarpeen säätää nimenomaisesti muun muassa siksi, että esimerkiksi rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttöä koskevassa jälkiverotuksessa, jonka määräajasta säädetään 42 §:ssä, määräaika on sidottu ajoneuvon käyttöä koskevan tiedon saapumisajankohtaan.

Pykälän *1 momentin* mukaan tiedot katsottaisiin annetuiksi, kun ne ovat saapuneet verotuksen toimittavalle viranomaiselle.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin tietojen saapumisesta sähköisesti tai paperimuodossa. Sähköisesti toimitettu tieto katsottaisiin saapuneeksi sinä päivänä, jona se on viranomaisen vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että tieto on käsiteltävissä. Jos saapumisajankohtaa ei voida osoittaa, tieto katsottaisiin saapuneeksi lähetysajankohtana, jos siitä esitetään luotettava selvitys. Paperimuodossa toimitettu tieto katsottaisiin saapuneeksi sinä päivänä, jona se on annettu veroviranomaiselle. Postitse lähetetty asiakirja katsottaisiin saapuneeksi sinä päivänä, jona lähetys on saapunut veroviranomaisen postilokeroon tai jona veroviranomaiselle on toimitettu ilmoitus lähetyksen saapumisesta postiyritykseen.

33 §. Päätöksen perusteleminen. Pykälässä säädettäisiin päätöksen perustelemisestä. Päätös olisi *1 momentin* mukaan perusteltava, jos oikaisuvaatimuksesta poiketaan, jos asiaa ei ratkaista hakemuksen mukaisesti tai jos verotusta muutetaan verovelvollisen vahingoksi.

Pykälän *2 momentin* mukaan asiakirjoihin olisi merkittävä päätöksen perusteena oleva lainkohta, jos asiassa sovelletaan jälkiverotusta, veron kiertämistä, veronkorotusta tai lisäveroa koskevia säännöksiä.

Pykälän *3 momentin* mukaan päätös voitaisiin jättää perustelematta, jos perusteleminen on ilmeisen tarpeetonta. Esimerkiksi säännönmukaisessa ajoneuvoverotuksessa annettava, 39 §:ssä tarkoitettu ajoneuvoverotusta koskeva päätös on luonteeltaan massapäätös, jonka sisältö määräytyy suoraan ajoneuvon rekisteritietojen ja laissa säädettyjen veroperusteiden perusteella. Tällaisen päätöksen perusteleminen olisi tyypillisesti ilmeisen tarpeetonta.

34 §. Verokauden alkaminen. Pykälässä säädettäisiin verokauden alkamisesta ja se vastaisi sisällöltään nykyisen lain 14 §:n 1 momenttia.

35 §. Verokauden päättyminen. Pykälässä säädettäisiin verokauden päättymisestä ja se vastaisi sisällöltään nykyisen lain 14 §:n 2 momenttia.

36 §. Ajoneuvoveron määrään vaikuttava rekisteritietojen muutos. Pykälässä säädettäisiin verotuksen toimittamisesta tilanteessa, jossa ajoneuvon muutosrekisteröinti tai muutuskatsastus muuttaa ajoneuvoveron määrää kesken verokauden. Pykälä vastaisi sisällöltään nykyisen lain 20 §:ää.

37 §. Verotuksen toimittaminen. Pykälässä säädettäisiin verotuksen toimittamisesta. Verotuksen toimittamista koskeva säännös yhdenmukaistettaisiin vastaamaan verotusmenettelylain sääntelyä. Pykälässä tarkoitettuja tietoja olisivat esimerkiksi valvontaviranomaisilta saadut tiedot ajoneuvon käytöstä ja Verohallinnolta saadut ajoneuvon autoverotusta koskevat tiedot.

38 §. Verotuksen toimittaminen verosta vastattavaksi otettaessa. Pykälässä säädettäisiin verotuksen toimittamisesta verosta vastattavaksi otettaessa, ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 16 §:ää.

39 §. Päätös ajoneuvoverosta. Pykälässä säädettäisiin säännönmukaisessa ajoneuvoverotuksessa annettavasta verotuspäätöksestä, josta voimassa olevassa laissa käytetään nimitystä verolippu. Pykälä vastaisi pääosin voimassa olevan lain 22 §:ää.

40 §. Tiedoksianto. Pykälässä säädettäisiin tiedoksiantotavasta. Pykälä vastaisi osittain voimassa olevan lain 21 §:ää. Ajoneuvoverolain tiedoksiantosääntely yhteensovitettaisiin digitaaliseen viranomaispostiin siirtymistä koskevan lainsäädännön kanssa siten, että veroviranomainen antaisi ajoneuvoverotusta koskevat asiakirjat digitaalisia palveluita käyttäville tiedoksi sähköisesti Valtiokonttorin ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti. Paperikirjeenä tiedoksi annettavat asiakirjat lähetettäisiin *1 momentin* mukaisesti rekisteriin merkittynä osoitteeseen.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin 39 §:ssä tarkoitetun päätöksen tiedoksiantamisesta e-laskuna. Jos verovelvollinen on ilmoittanut sähköisen laskutusosoitteen ajoneuvoveropäätöksen tiedoksi antamista varten, veroviranomainen voisi toimittaa päätöksen e-laskuna henkilöasiakkaan verkkopankkiin ja yhteisöasiakkaalle verkkolaskutusosoitteeseen.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin nykyistä vastaavasti, että jos verovelvollinen ei ole saanut ajoneuvoverotuspäätöstä tiedokseen, hänen on pyydettävä päätös veroviranomaiselta siten, että vero voidaan maksaa eräpäivänä.

41 §. Jälkiverotus. Pykälässä säädettäisiin jälkiverotuksesta ja se vastaisi pääosin voimassa olevan lain 47 §:ää.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin nykytilaa vastaavasti, että jälkiverotuksen edellytyksenä on, että veroa on jäänyt maksuunpanematta tai sitä on palautettu liikaa sen vuoksi, että ilmoitus, muu tieto tai asiakirja on jätetty antamatta taikka se on ollut puutteellinen tai virheellinen. Verovelvollinen on esimerkiksi voinut jättää ilmoittamatta ajoneuvorekisteriin ajoneuvon veroperusteeseen vaikuttavan muutoksen tai laiminlyödä muutostarkastuksen sellaisen ajoneuvon rakennemuutoksen jälkeen, joka vaikuttaa ajoneuvosta kannettavan veron määrään.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin veron määräämisestä rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käytöstä jälkiverotusmenettelyssä. Voimassa olevaan säännökseen verrattuna momenttiin lisättäisiin nimenomainen säännös siitä, että tällaisesta ajoneuvosta määrätään veroa jälkiverotuksena päiväkohtaisesti siltä ajalta, jona ajoneuvoa on käytetty liikenteessä. Lisäksi säädettäisiin, että jälkiverotuksessa määrättävän veron vähimmäismäärä on 10 euroa. Veron määrän arviointia koskeva asiallinen sisältö säilyisi muutoin ennallaan. Vero arvioitaisiin edelleen käytettävissä olevien tietojen perusteella vastaamaan todennäköistä veron määrää, joka olisi suoritettava vastaavanlaisesta rekisteröidystä ajoneuvosta. Vero voitaisiin kuitenkin määrätä vähintään ajoneuvon viimeksi rekisteriin merkittyjen tietojen perusteella määräytyvän veron suuruisena.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin nykytilaa vastaavasti, että verovelvolliselle on varattava tilaisuus antaa vastine ennen jälkiverotuksen toimittamista.

42 §. Jälkiverotuksen määräaika. Pykälässä säädettäisiin jälkiverotuksen toimittamisen määräajasta, ja se vastaisi voimassa olevan lain 47 §:n 3 momenttia.

43 §. Ennakkoratkaisu. Pykälässä säädettäisiin ennakkoratkaisusta, ja se vastaisi sisällöltään osittain voimassa olevan lain 48 §:ää. Pykälän 3 *momentissa* säädettäisiin ennakkoratkaisuasian käsittelemisestä kiireellisenä veroviranomaisessa ja hallintotuomioistuimessa, mikä vastaisi verotusmenettelylain 85 a §:n 2 momenttia. Pykälän 3 momentin säännös olisi ajoneuvoverolaissa uusi.

44 §. Veron kiertäminen. Pykälässä säädettäisiin veron kiertämisestä. Säännös vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevan lain 60 §:ää. Säännöksen sanamuotoa kuitenkin tarkistettaisiin yhdenmukaiseksi autoverolain 76 §:n veronkiertosäännöksen kanssa.

45 §. Verosta vapauttaminen ja maksunlykkäys. Pykälässä säädettäisiin verosta vapauttamisesta ja maksunlykkäyksestä. Pykälä vastaisi osittain voimassa olevan lain 61 §:ää. Voimassa olevasta laista poiketen vapautuksen tai maksunlykkäyksen myöntämisen edellytyksenä olisi ilmeinen kohtuuttomuus erityisen syyn sijasta. Muutoksella ei ole tarkoitus olennaisesti muuttaa nykyistä oikeustilaa, vaan täsmentää säännöstä vastaamaan paremmin vakiintunutta soveltamiskäytäntöä. Vapautus tai maksunlykkäys voisi edelleen koskea myös viivästysseuraamuksia ja seuraamusmaksuja. Voimassa olevasta laista poiketen pykälä sisältäisi säännökset maksunlykkäyksen korosta sekä mahdollisuudesta jättää korko perimättä, jos sen periminen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Pykälän 3 *momentin* mukaan valtiovarainministeriö voisi edelleen ottaa veroviranomaisessa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän verosta vapauttamista tai maksunlykkäystä koskevan asian ratkaistavakseen.

Pykälän 5 *momentissa* säädettäisiin verosta vapauttamista ja maksunlykkäystä koskevia päätöksiä koskevasta muutoksenhakukiellosta. Vastaava muutoksenhakukielto liittyy esimerkiksi veronkantolain verosta vapauttamista sekä valmisteverolain Tullin myöntämää huojennusta ja maksunlykkäystä koskeviin säännöksiin.

46 §. Veronoikaisu verovelvollisen hyväksi. Pykälässä säädettäisiin veronoikaisusta verovelvollisen hyväksi ja se vastaisi pääosin voimassa olevan lain 49 §:ää.

Pykälän 2 *momentti* sisältäisi informatiivisen säännöksen, jonka mukaan verotusta ei oikaista siltä osin kuin asia on ratkaistu valitukseen annetulla päätöksellä. Säännös ei muuttaisi oikeustilaa, vaan selventäisi veronoikaisun ja muutoksenhaun välistä suhdetta.

47 §. Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi. Pykälässä säädettäisiin veronoikaisusta verovelvollisen vahingoksi ja se vastaisi osittain voimassa olevan lain 46 §:ää. Verotusta voitaisiin edelleen lähtökohtaisesti oikaista verovelvollisen vahingoksi virheen laadusta ja aiheuttajasta riippumatta.

Pykälän 2 *momentissa* säädettäisiin uudelleen harkinnan kiellosta. Momentissa säädettäisiin lisäksi tilanteista, jotka muodostavat poikkeuksen aikaisemmin tehdyn ratkaisun pysyvyydestä. Sääntely vastaisi verotusmenettelylain 56 §:n 3 momentin sääntelyä.

Verotusta ei pääsääntöisesti voitaisi oikaista verovelvollisen vahingoksi, jos viranomainen on selvittänyt ja nimenomaisesti ratkaissut asian. Selvittäminen ja nimenomaisesti ratkaiseminen tapahtuisi verotuksen massamenettelyn vuoksi aina viranomaisen aloitteesta. Verovelvollinen ei siten voisi vaatia veroviranomaista nimenomaisesti selvittämään ja ratkaisemaan tiettyä asiaa. Selvittämistä olisi muun muassa se, että veroviranomainen on pyytänyt verovelvolliselta selvitystä asiassa ja virkailija on käsitellyt saadun selvityksen. Kysymys voisi olla myös tilanteesta, jossa veroviranomainen olisi pyytänyt tietoja sivullisilta. Vain veroviranomaisen

aktiivinen ja aito kannanotto muodostaisi esteen verovelvollisen vahingoksi tapahtuvalle oikaisulle. Nimenomaista ratkaisemista koskevan käsitteen tulkinnassa voitaisiin tukeutua myös siihen oikeuskäytäntöön, joka koskee luottamuksensuojan syntymistä verotuksessa. Ratkaisun syntyminen olisi selvityssidonnaista. Veroviranomainen tekisi ratkaisun aina vain niillä tiedoilla, jotka asiassa on selvitetty. Jos tiedot myöhemmin osoittautuisivat puutteellisiksi tai virheellisiksi taikka asiassa ilmenisi uutta selvitystä, verotusta voitaisiin oikaista tältä osin. Ratkaisun tekeminen olisi myös verolajikohtaista. Toisessa verolajissa tehty nimenomainen ratkaisu ei estäisi saman tapahtumaan perustuvaa veron määräämistä tai päätöksen oikaisua toisessa verolajissa.

Veroviranomainen ei voisi ottaa nimenomaisesti ratkaisemaansa asiaa uuteen harkintaan silloin, kun ratkaisu on perustunut oikeisiin ja riittäviin tietoihin, vaikka ratkaisu olisi lain tai oikeuskäytännön vastainen. Virheen korjaaminen olisi tällaisessa tilanteessa käytännössä veronsaajan muutoksenhaun varassa. Uudelleen harkinnan kiellon lisäksi verotusta ei voitaisi oikaista verovelvollisen vahingoksi silloinkaan, kun luottamuksensuojan edellytykset täyttyvät. Verotusta ei voitaisi oikaista taannehtivasti myöskään kiristyneen oikeuskäytännön nojalla.

Myös päätöksessä ollut kirjoitusvirhe, laskuvirhe tai niihin verrattava erehdys voitaisiin oikaista. Koska päätöksen lopputulos ei tällaisen virheen vuoksi vastaisi sitä, mitä viranomainen on päätöksellään tarkoittanut, päätöstä voitaisiin korjata. Tämän perusteella verotusta voitaisiin oikaista niin kauan kuin 49 §:ssä säädettyä päätöksen oikaisuaikaa olisi jäljellä.

Pykälän 3 *momentti* sisältäisi informatiivisen säännöksen, jonka mukaan verotusta ei oikaista siltä osin kuin asia on ratkaistu valitukseen annetulla päätöksellä. Säännös ei muuttaisi oikeustilaa, vaan selventäisi veronoikaisun ja muutoksenhaun välistä suhdetta.

48 §. Veronoikaisun jättäminen toimittamatta. Pykälässä säädettäisiin mahdollisuudesta jättää veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi toimittamatta, jos oikaistavan veron määrä on vähäinen.

49 §. Veronoikaisun määräaika. Pykälässä säädettäisiin veronoikaisun määräajasta.

Pykälän 1 *momentin* mukaan veronoikaisu verovelvollisen hyväksi olisi tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota oikaistava päätös koskee. Säännös olisi uusi, sillä voimassa olevassa laissa ei säädetä verovelvollisen hyväksi tehtävän veronoikaisun määräajasta.

Pykälän 2 *momentissa* säädettäisiin nykytilaa vastaavasti, että veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi olisi tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota oikaistava päätös koskee. Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi voitaisiin kuitenkin aina tehdä 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut oikaistavasta päätöksestä tiedon.

50 §. Verotuksen toimittamista ja veronoikaisua koskevia erityisiä säännöksiä. Pykälän mukaan verotus katsottaisiin toimitetuksi ja veronoikaisu tehdyksi määräajassa, jos veroviranomaisen päätös on tehty ennen tässä laissa säädettyjen määräaikojen päättymistä.

8 Luku Veron maksaminen ja veronkanto

51 §. Veronkantolain soveltaminen. Pykälässä säädettäisiin veronkantolain soveltamisesta ajoneuvoverotuksessa.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin veronkantolain soveltamisesta ajoneuvoveron kanton ja perintään. Momentissa lueteltaisiin poissulkevasti ne lainkohdat, joita ei sovellettaisi. Säännökset koskisivat muun muassa maksujen kohdistamista, palautuksia koskevia erityissäännöksiä, veronkannon yhteenvedoa koskevia säännöksiä ja kansainvälisten verovarojen siirtämistä koskevia säännöksiä.

Pykälän 2 momentin mukaan ajoneuvoverotuksen toimivaltaiseen viranomaiseen sovellettaisiin, mitä veronkantolaissa säädetään Verohallinnosta.

52 §. Erityisiä säännöksiä veronkannosta. Pykälässä säädettäisiin eräistä veronkantoa koskevista erityissäännöksistä, jotka ovat tarpeen ajoneuvoverotuksen erityispiirteiden vuoksi.

Pykälän 1 momentin mukaan vero olisi maksettava veroviranomaisen verotuspäätöksellä ilmoittamia maksutietoja noudattaen. Maksutiedoilla tarkoitettaisiin tässä yhteydessä veroviranomaisen antamaa viitenumeroa, jota käyttäen maksu olisi suoritettava ja jonka avulla viranomainen kohdistaisi maksun oikealle ajoneuvolle ja verovelvolliselle.

Pykälän 2 momentin mukaan ajoneuvoveron kantoa ja perintää koskevaan päätökseen haettaisiin muutosta noudattaen ajoneuvoverolain muutoksenhakusäännöksiä.

53 §. Eräpäivä. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveron eräpäivästä. Pykälä vastaisi pääosin sisällöltään voimassa olevan lain 23 §:ää.

Pykälän 1 momentin mukaan vero olisi maksettava 42 päivän kuluessa verokauden alkamisesta tai verotuspäätöksen tekemisestä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhempi.

Pykälän 2 momentin mukaan useammassa erässä maksettava vero erääntyisi maksettavaksi kolmen tai kuuden kuukauden välein ensimmäisen erän eräpäivästä lukien siten kuin verotuspäätöksessä on määrätty.

Pykälän 3 momentin mukaan veroviranomainen voisi määrätä oikaisun, jälkiverotuksen tai muutoksenhaun perusteella määrättävän veron sekä veronkorotuksen tai lisäveron eräpäiväksi myös muun kuin 1 momentissa tarkoitetun päivän. Säännös vastaisi pääosin nykytilaa. Sitä täsmennettäisiin kuitenkin siten, että veronkorotus mainittaisiin siinä nimenomaisesti. Täsmennyksellä ei muutettaisi voimassa olevaa oikeustilaa.

54 §. Veron maksaminen erissä ja maksutapalisä. Pykälässä säädettäisiin veron maksamisesta erissä ja maksutapalisästä. Pykälä vastaisi sisällöltään pääasiassa voimassa olevan lain 18 §:ää.

Pykälän 1 momentin mukaan verovelvollinen voisi ilmoittaa veroviranomaiselle ennen verokauden ensimmäistä eräpäivää haluavansa maksaa veron kahdessa tai neljässä erässä. Jos verovelvollinen on ilmoittanut haluavansa maksaa veron erissä, veroviranomainen voisi jakaa veron maksettavaksi erissä myös myöhemmältä verokaudelta, joka alkaa 34 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti edellisen verokauden päättymistä seuraavasta päivästä. Muutoksella tarkistettaisiin erämaksun soveltamista koskevaa säännöstä vastaamaan veroviranomaisen vakiintunutta soveltamiskäytäntöä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin nykytilaa vastaavasti, että jos vero maksetaan erissä, kunkin erän määrään lisätään kolmen euron maksutapalisä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin veroviranomaisen mahdollisuudesta muuttaa vero maksettavaksi yhdessä erässä tilanteessa, jossa veroa ei ole maksettu eräpäivänä. Veroviranomainen voisi tällöin muuttaa veron maksettavaksi yhdessä erässä verovelvollista kuulematta. Kuuleminen ei olisi tarpeen, koska erissä maksamisen mahdollisuus lakkaisi yksinomaan objektiivisesti todettavaan maksun laiminlyöntiin perustuen.

Pykälän 4 momentin mukaan oikaisun, jälkiverotuksen tai muutoksenhaun perusteella määrättävä vero sekä veronkorotus tai lisävero kannettaisiin yhdessä erässä. Säännös vastaisi pääosin nykytilaa. Sitä täsmennettäisiin kuitenkin siten, että veronkorotus mainittaisiin siinä nimenomaisesti. Täsmennyksellä ei muutettaisi voimassa olevaa oikeustilaa.

55 §. Ajoneuvoveron maksun ja palautuksen käyttöjärjestys. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveron maksun tai palautuksen käyttöjärjestyksestä. Ajoneuvoveron maksu tai palautus käytettäisiin ensisijaisesti ajoneuvoveron suoritukseksi. Sen jälkeen ajoneuvoveron maksu tai palautus voitaisiin käyttää ensisijaisesti veroviranomaisen muiden verosaatavien suoritukseksi ja toissijaisesti valtion muiden verosaatavien suoritukseksi. Jos tällaisia verosaatavia ei ole, maksu tai palautus voidaan palauttaa verovelvolliselle tämän pyynnöstä

56 §. Veronkanto veroperusteen muuttuessa kesken verokauden. Pykälässä säädettäisiin veron kantamisesta tilanteissa, joissa ajoneuvoveron veroperuste muuttuisi kesken verokauden lainsäädännön muutoksen vuoksi. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 17 §:ää. Säännökset olisivat edelleen tarpeen, koska ajoneuvovero kannetaan etukäteen koko verokaudelta, minkä vuoksi veroperusteen muutos voi tulla voimaan sen jälkeen, kun vero on jo maksuunpantu.

57 §. Veronkanto eräissä tapauksissa. Pykälässä säädettäisiin tilanteista, joissa ajoneuvoveroa ei tarvitse suorittaa ajalta, jolloin ajoneuvo on ilmoitettu poliisille anastetuksi, takavarikoitu tai muutoin otettu autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun taikka ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun. Pykälä vastaisi pääosin voimassa olevan lain 19 §:ää. Voimassa olevasta laista poiketen pykälässä ei enää säädettäisi romutettuna kunnan haltuun otetusta taikka tuhoutuneeksi tai romutetuksi osoitetusta ajoneuvosta. Näissä tilanteissa ajoneuvon rekisteritietoihin tehdään merkintä ajoneuvon lopullisesta poistosta liikennekäytöstä, minkä perusteella verovelvollisuus päättyisi 8 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla lopullisen poiston päivänä, eikä erilliselle verovapautusta koskevalle säännökselle olisi siten tarvetta.

58 §. Viivästysseuraamukset. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveron viivästysseuraamuksista.

Pykälän 1 momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 24 §:n 3 momenttia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että viivästysseuraamuksia laskettaessa veron määrään luetaan myös 74 §:ssä tarkoitettu lisävero. Säännös vastaisi asiallisesti nykytilaa, sillä lisävero on voimassa olevassa laissa määritelty osaksi ajoneuvoveroa. Tämän vuoksi lisävero otettaisiin huomioon myös viivästysseuraamuksia laskettaessa samalla tavoin kuin varsinainen ajoneuvovero.

59 §. Käyttökielto. Pykälässä säädettäisiin käyttökiellosta ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 58 §:ää. Pykälässä täsmennettäisiin, että käyttökiellon perusteena olisi myös maksutapalisän ja 74 §:ssä tarkoitetun lisäveron maksamatta jättäminen. Säännös vastaisi asiallisesti nykytilaa, sillä lisävero ja maksutapalisä on voimassa olevassa laissa määritelty osaksi ajoneuvoveroa. Näin ollen myös niiden maksamatta jättäminen eräpäivään mennessä on jo nykyisin johtanut siihen, että ajoneuvo on käyttökiellossa.

Kuten nykyisinkin, käyttökielto päättyisi, kun vero on suoritettu. Suorittaja voisi olla verovelvollinen tai joku muu. Käyttökielto olisi voimassa, vaikka veroa ei voitaisi säädettyjen määräaikojen kulumisen vuoksi enää periä. Säännös olisi jatkossakin tarpeellinen sen estämiseksi, että ajoneuvo vapautuisi automaattisesti käyttökiellosta ajoneuvoverosaatavan vanhennuttua.

9 Luku Jaksoverotus

60 §. Jaksoverotus. Pykälässä säädettäisiin jaksoverotuksesta. Veroviranomainen voisi hakemuksesta hyväksyä jaksoverotettavaksi verovelvollisen, joka täyttää 61 §:ssä säädetty jaksoverotuksen edellytykset. Hakemus jaksoverotuksesta olisi tehtävä sähköisesti. Veronkannon jaksottaminen perustuisi siten jatkossa hakemus- ja päätösmenettelyyn nykyisen veroviranomaisen ja verovelvollisen välisen sopimusmenettelyn sijasta. Muutoksen tavoitteena on selkeyttää sääntelyä sekä edistää verovelvollisten yhdenvertaista kohtelua ja oikeusturvaa.

Jaksoverotuksessa ajoneuvovero kannettaisiin pääsäännöstä poiketen verotusjaksolta jälkikäteen. Jaksoverotukseen hyväksytylle verovelvolliselle toimitettaisiin kalenterikuukausittain verotuspäätös niistä ajoneuvoista, joista tämä on ollut verotusjakson aikana verovelvollinen. Vero määräytyisi myös jaksoverotuksessa päiväkohtaisena verona siltä ajalta, jonka ajoneuvo on ollut rekisteriin merkittynä liikennekäytössä. Tältä osin menettely vastaisi nykytilaa.

61 §. Jaksoverotuksen edellytykset. Pykälässä säädettäisiin jaksoverotukseen hyväksymisen edellytyksistä. Jaksoverotukseen hyväksymisen edellytykset olisivat kumulatiivisia, joten verovelvollisen tulisi täyttää kaikki pykälässä säädetty edellytykset voidakseen tulla hyväksytyksi jaksoverotettavaksi.

Pykälän *1 momentin 1 kohdan* mukaan jaksoverotukseen voitaisiin hyväksyä verovelvollinen, jonka arvioidaan päivittäin vastaavan keskimäärin vähintään 30 ajoneuvon verosta liukuvalla kuuden kuukauden ajanjaksolla. Edellytys vastaisi lähtökohdaltaan nykyistä sääntelyä, jossa jaksoverotukseen hyväksymisen perusteena on verovelvollisen vastuulla olevien ajoneuvojen määrä. Nykyisestä 50 ajoneuvon vähimmäismäärästä kuitenkin luovuttaisiin ja tarkastelujaksoa lyhennettäisiin 12 kuukaudesta kuuteen kuukauteen. Muutoksen tarkoituksena on saattaa sääntely paremmin vastaamaan käytännön soveltamistarpeita sekä edistää yhdenmukaista soveltamiskäytäntöä. Kuuden kuukauden liukuva tarkastelujakso mahdollistaa toiminnan volyymin arvioinnin myös tilanteissa, joissa ajoneuvojen määrä vaihtelee eri ajankohtina.

Pykälän *1 momentin 2 kohdan* mukaan edellytyksenä olisi, ettei verovelvollinen ole olennaisesti laiminlyönyt ajoneuvoveron maksamista edeltävän 12 kuukauden aikana. Säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että jälkikäteiseen veronkanton hyväksyttävällä verovelvollisella on riittävät edellytykset huolehtia verovelvoitteistaan asianmukaisesti. Koska jaksoverotuksessa vero kannetaan vasta verotusjakson päättyttyä, maksukäyttäytymisen huomioon ottaminen on perusteltua veronsaatavan turvaamiseksi.

Pykälän *1 momentin 3 kohdan* mukaan verovelvollisella tulisi olla voimassa oleva verkkolaskutusosoite, johon 62 §:ssä tarkoitettu verotuspäätös voidaan toimittaa. Jaksoverotus perustuu sähköiseen tiedoksiantoon, minkä vuoksi verovelvollisella tulee olla käytössään sellainen verkkolaskutusosoite, johon veroviranomainen voi toimittaa verotuspäätöksen e-laskuna. Pelkkä verkkolaskutusosoitteen olemassaolo ei kuitenkaan olisi riittävää, vaan verkkolaskutusosoitteen tulisi soveltua veroviranomaisen toimittaman verotuspäätöksen vastaanottamiseen.

Pykälän 2 *momentissa* säädettäisiin verovelvollisen velvollisuudesta ilmoittaa viipymättä veroviranomaiselle jaksoverotuksen edellytyksissä tapahtuneista muutoksista. Säännös on tarpeen, jotta veroviranomainen voisi seurata edellytysten täyttymistä koko jaksoverotuksen voimassaolon ajan ja arvioida tarvittaessa, onko jaksoverotuksen jatkamiselle edelleen laissa säädetyt perusteet. Esimerkiksi ajoneuvomäärän olennaisesta vähentymisestä tai verkkolaskutusosoitteen muuttumisesta tulisi ilmoittaa veroviranomaiselle viipymättä.

62 §. Päätös ajoneuvoverosta jaksoverotuksessa. Pykälässä säädettäisiin jaksoverotuksessa annettavasta ajoneuvoverotuspäätöksestä.

Pykälän 1 *momentin* mukaan veroviranomaisen olisi verotuksen toimittamisen jälkeen lähetettävä jaksoverotettavalle verovelvolliselle päätös ajoneuvoverosta. Päätös annettaisiin kalenterikuukauden pituiselta verotusjaksolta niistä ajoneuvoista, joista verovelvollinen on ollut kyseisen jakson aikana verovelvollinen. Menettely vastaisi tältä osin nykytilaa, jossa verovelvolliselle toimitetaan verotusjakson päättymisen jälkeen verolippujen kooste jaksolta maksuunpantavasta verosta.

Pykälän 2 *momentissa* säädettäisiin verotuspäätöksen vähimmäisisällöstä. Päätöksestä olisi käytävä ilmi verovelvollisen yksilöintitiedot, verotuksen toimittamisessa käytetyt tiedot, veron maksamiseen tarvittavat tiedot, päätöksen tehnyt viranomainen sekä muutoksenhakuohjeet. Tarkoituksena on varmistaa, että verovelvollinen saa riittävät tiedot verotuksen perusteista, veron suorittamisesta ja oikeusturvakeinoistaan.

Pykälän 3 *momentin* mukaan päätökseen ei sovellettaisi hallintolain 44 ja 45 §:n säännöksiä. Verotuspäätöksen sisältöä koskevista vaatimuksista säädettäisiin tässä pykälässä erikseen.

63 §. Verotuspäätöksen tiedoksianto jaksoverotuksessa. Pykälässä säädettäisiin verotuspäätöksen tiedoksiannosta jaksoverotuksessa.

Pykälän 1 *momentin* mukaan verotuspäätös annettaisiin tiedoksi verovelvollisen jaksoverotusta koskevassa hakemuksessaan ilmoittamaan verkkolaskutusosoitteeseen. Tiedoksianto tapahtuisi e-laskuna tähän osoitteeseen siihen saakka, kunnes verovelvollinen ilmoittaa veroviranomaiselle kirjallisesti uuden verkkolaskutusosoitteen verotuspäätöksen toimittamista varten.

Pykälän 2 *momentissa* säädettäisiin verovelvollisen velvollisuudesta pyytää verotuspäätöstä jaksoverotuksessa vastaavasti kuin verotuspäätösten osalta säädetään 39 §:ssä. Säännöksen mukaan verovelvollisen olisi pyydettävä veroviranomaiselta verotuspäätöstä, jos hän ei ole vastaanottanut sitä, siten että vero voidaan suorittaa eräpäivänä. Säännös korostaisi verovelvollisen vastuuta huolehtia ajoneuvoveron oikea-aikaisesta suorittamisesta.

64 §. Jaksoverotuksen peruuttaminen. Pykälässä säädettäisiin jaksoverotuksen peruuttamisesta.

Pykälän 1 *momentin* mukaan jaksoverotus peruutettaisiin, jos jaksoverotettava ei enää täytä 61 §:ssä säädettyjä jaksoverotuksen edellytyksiä tai jos jaksoverotettava itse pyytää jaksoverotuksen peruuttamista. Säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että jaksoverotusta sovelletaan vain niihin verovelvollisiin, jotka täyttävät säädetyt edellytykset, sekä mahdollistaa jaksoverotuksen päättäminen verovelvollisen pyynnöstä.

Pykälän 2 *momentin* mukaan ennen jaksoverotuksen peruuttamista jaksoverotettavalle olisi varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jollei tämä ole itse pyytänyt jaksoverotuksen

peruuttamista. Säännöksellä turvattaisiin jaksoverotettavan oikeus tulla kuulluksi ennen hänen oikeuksiaan tai velvollisuuksiaan koskevan päätöksen tekemistä.

Pykälän 3 *momentissa* säädettäisiin, että jaksoverotuksen katsottaisiin päättyvän jaksoverotettavan konkurssiin asettamisen takia.

Pykälän 4 *momentin* mukaan jaksoverotuksen peruuttamista koskevaan päätökseen ei saisi hakea muutosta. Muutoksenhakukielto olisi perusteltu, koska jaksoverotuksen peruuttaminen ei estä uuden jaksoverotettavaksi hyväksymistä koskevan hakemuksen tekemistä. Jos jaksoverotuksen edellytykset täyttyvät, hakija voidaan hyväksyä uudelleen jaksoverotuksen piiriin. Uuden hakemuksen tekeminen on yleensä muutoksenhakua nopeampi ja tarkoituksenmukaisempi tapa saattaa asia uudelleen arvioitavaksi. Jaksoverotuksen peruuttamisesta ei myöskään aiheudu verovelvolliselle merkittävää haittaa, koska ajoneuvoveron kantaminen jatkuu tällöinkin tavanomaisessa verotusmenettelyssä. Lisäksi verovelvolliselle olisi varattava tilaisuus tulla kuulluksi ja esittää selvitystä asiassa ennen jaksoverotuksen peruuttamista. Muutoksenhakukielto ei näin ollen vaarantaisi verovelvollisen oikeusturvaa.

10 Luku Veron palauttaminen

65 §. Veron palauttamisen edellytykset. Pykälässä säädettäisiin veron palauttamisen edellytyksistä ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 27 §:ää.

66 §. Palautuksen määrä. Pykälässä säädettäisiin palautuksen määrän laskemisesta ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 28 §:ää.

67 §. Palautuksen saaja. Pykälässä säädettäisiin palautuksen saajasta ja se vastaisi sisällöllisesti voimassa olevan lain 29 §:ää.

68 §. Palautuksen käyttäminen ja säilyttäminen. Pykälässä säädettäisiin palautuksen käyttämisestä erääntyneen veron suoritukseksi ja palautuksen säilyttämisestä erääntymättömän tai tulevan veron suoritukseksi. Pykälä vastaisi sisällöllisesti voimassa olevan lain 31 §:ää.

69 §. Palautuksen käyttäminen muun saatavan suoritukseksi. Pykälässä säädettäisiin palautuksen käyttämisestä muun saatavan kuin ajoneuvoverosaatavan suoritukseksi. Pykälä vastaisi asiallisesti voimassa olevan lain 33 §:ää.

70 §. Palautuksen maksaminen. Pykälässä säädettäisiin palautuksen maksamisesta ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 32 §:ää.

71 §. Aiheettoman maksun palauttaminen. Pykälässä säädettäisiin aiheettoman maksun palauttamisesta ja se vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevan lain 30 §:ää. Pykälää täsmennettäisiin kuitenkin siten, että siinä säädettäisiin maksun palauttamista koskevan vaatimuksen hylkäämisestä annettavasta päätöksestä sekä veroviranomaisen mahdollisuudesta palauttaa aiheettomasti maksettu määrä myös omasta aloitteestaan.

72 §. Palautettavan määrän maksamista koskevat rajoitukset. Pykälässä säädettäisiin palautettavan määrän maksamista koskevista rajoituksista. Säännös vastaisi pääosin voimassa olevan lain 62 §:n säännöstä pienimmästä palautettavasta määrästä. Palautus maksettaisiin kuitenkin vain, jos niiden palautusten ja maksujen yhteismäärä, joita ei käytetä verojen

suoritukseksi, olisi vähintään 10 euroa. Pienin palautettava määrä korotettaisiin siten viidestä eurosta kymmeneen euroon verolainsäädännössä yleisesti noudatetun käytännön mukaisesti.

11 Luku Seuraamusmaksut

73 §. Veronkorotus. Pykälässä säädettäisiin veronkorotuksesta ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 45 §:ää.

74 §. Lisävero rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttämisestä liikenteessä. Pykälässä säädettäisiin lisäverosta, joka määrättäisiin, jos liikenteessä käytetään rekisteröimätöntä tai liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa. Pykälä vastaisi pääosin voimassa olevan lain 47 a §:ää. Lisäveron määräämistä koskevaa säännöstä täsmennettäisiin siten, että pykälässä säädettäisiin nimenomaisesti lisäveron määräämisestä verovelvolliselle 41 §:n 2 momentin perusteella jälkiverotuksena kannettavan veron lisäksi veronkorotuksen sijasta.

12 Luku Muutoksenhaku

75 §. Oikeus muutoksenhakuun. Pykälässä säädettäisiin oikeudesta muutoksenhakuun

76 §. Oikaisuvaatimus. Pykälässä säädettäisiin oikaisuvaatimuksesta ja toimivaltaisesta viranomaisesta. Oikaisuvaatimus osoitettaisiin päätöksen tehneelle viranomaiselle.

77 §. Oikaisuvaatimuksen määräaika. Pykälässä säädettäisiin oikaisuvaatimuksen määräajasta.

Pykälän *1 momentti* vastaisi pääosin voimassa olevan lain 50 §:n 2 momenttia. Oikaisuvaatimus olisi jatkossakin tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jona maksuunpano on tehty tai olisi pitänyt tehdä. Voimassa olevasta säännöksestä poiketen momentissa ei kuitenkaan viitattaisi veron palauttamista koskevaan päätökseen, koska ajoneuvoverolain nojalla ei tehdä tällaisia päätöksiä.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin oikaisuvaatimuksen määräajasta, joka koskee 41 §:n 2 momentin nojalla jälkiverotuksena määrättyä veroa rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käytöstä sekä lisäveroa koskevaa päätöstä. Vero rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käytöstä ei määräydy verokausikohtaisesti, vaan siltä ajalta, jolta ajoneuvon käytön voidaan selvityksen perusteella osoittaa tapahtuneen. Koska päätöksiin ei liity verokautta, jonka päättymiseen määräaika voitaisiin sitoa, oikaisuvaatimuksen määräaikaa koskevaa sääntelyä täsmennettäisiin sitomalla määräajan alkaminen päätöksen tiedoksisaantiin. Oikaisuvaatimus olisi tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakuun oikeutettu on saanut tiedon päätöksestä.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin muiden kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen päätösten oikaisuvaatimuksen määräajasta. Momentin mukaan oikaisuvaatimus olisi tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakuun oikeutettu on saanut tiedon viranomaisen päätöksestä, jollei laissa toisin säädetä. Säännös koskisi sellaisia ajoneuvoverolain nojalla tehtäviä päätöksiä, joihin ei liity verokautta tai joille ei ole säädetty erityistä oikaisuvaatimusaikaa taikka muutoksenhakukieltoa. Koska päätöksiin ei liity verokautta, oikaisuvaatimuksen määräaika sidottaisiin päätöksen tiedoksisaantiin.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin valtion oikeudenvälvojan oikaisuvaatimuksen määräajasta. Valtion oikeudenvälvojan olisi jatkossa tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä. Määräaika vastaisi verotukseen liittyvissä asioissa yleisesti noudatettavaa valtion

oikeudenvalvojan muutoksenhakuaikaa. Määräajan lyhentäminen nykyisestä kuudesta kuukaudesta edistäisi verotuksen oikeusvarmuutta, koska päätökset saavuttaisivat lainvoiman nykyistä aikaisemmin, ja yhdenmukaistaisi ajoneuvoverotuksen muutoksenhakusääntelyä muun verotuksen kanssa. Lisäksi valtion oikeudenvalvojan voidaan arvioida hakevan muutosta ajoneuvoverotusta koskeviin päätöksiin vain harvoin. Tähän nähden 60 päivän määräaikaa voidaan pitää riittävänä mahdollisten virheiden havaitsemiseksi ja oikaisuvaatimuksen tekemiseksi.

78 §. Muutoksenhaku ennakkoratkaisuun. Pykälässä säädettäisiin ennakkoratkaisun muutoksenhakumenettelystä, ja se vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevan lain 48 §:n 2 momenttia. Valtion oikeudenvalvojan muutoksenhakuaika laskettaisiin verotuksen yleisten menettelysäännösten mukaisesti päätöksen tekemisestä.

79 §. Valitus hallinto-oikeuteen. Pykälässä säädettäisiin valituksesta hallinto-oikeuteen, ja se vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevan lain 50 a §:n 1 ja 2 momentteja. Valtion oikeudenvalvojan valitusaika olisi jatkossa 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tekemisestä. Määräaika vastaisi verotukseen liittyvissä asioissa yleisesti noudatettavaa valtion oikeudenvalvojan valitusaikaa.

80 §. Valtion oikeudenvalvojan ja verovelvollisen kuuleminen valitusta käsiteltäessä. Pykälässä säädettäisiin nykytilaa vastaavasti valtion oikeudenvalvojan ja verovelvollisen kuulemisesta valitusta käsiteltäessä. Verovelvollisella tarkoitettaisiin tässä pykälässä myös muuta 75 §:n mukaan muutoksenhakuun oikeutettua.

81 §. Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Pykälässä säädettäisiin valituksesta korkeimpaan hallinto-oikeuteen, ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 51 §:ää.

82 §. Äänestys. Pykälässä säädettäisiin, miten asia ratkaistaan hallintotuomioistuimessa äänestäen. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 54 §:ää.

83 §. Maksuvelvollisuus muutoksenhausta huolimatta. Voimassa olevan lain 55 §:n säännöstä vastaavasti verovelvollinen ja muu verosta vastuussa oleva olisi muutoksenhausta huolimatta velvollinen maksamaan erääntyneen veron, maksutapalisän, viivästysseuraamuksen ja muun seuraamuksen.

84 §. Perustevalitus. Pykälässä säädettäisiin, ettei verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä sovellettaisi ajoneuvoverotusta koskeviin asioihin.

85 §. Oikeudenkäyntikulut. Ajoneuvoverolakiin lisättäisiin oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva informatiivinen säännös, jonka mukaan oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen sovelletaan oikeudenkäynnistä hallintolaissa annetun lain 10 luvun säännöksiä. Jälkiverotus- ja oikaisuvaatimusasioiden käsittelyyn veroviranomaisessa sovelletaan kuitenkin hallintolakia, eivätkä jälkiverotus- tai oikaisuvaatimusvaiheessa syntyneet kulut tulisi jatkossakaan korvattavaksi. Säännös vastaisi sanamuodoltaan verotusmenettelylain vastaavia säännöksiä.

13 Luku Erinäiset säännökset

86 §. Ajoneuvoverotusta koskevien tietojen julkisuus. Pykälässä säädettäisiin ajoneuvoveroa koskevien tietojen julkisuudesta, ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 63 §:ää.

Tietojen luovuttamisesta liikenneasioiden rekisteristä säädetään nykyään liikenteen palveluista annetun lain 28 luvussa, joten lakiviittausta päivitetäisiin tämän mukaisesti.

87 §. Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen. Pykälän mukaan sähköiseen asiointiin ja allekirjoittamiseen sovellettaisiin verotusmenettelylain 93 a §:ää.

88 §. Rangaistussäännökset. Pykälä sisältäisi ajoneuvoverotusta koskevat rangaistussäännökset, ja se vastaisi sisällöltään voimassa olevan lain 66 §:ää.

89 §. Voimaantulo. Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1.1.2028.

90 §. Kumottavat säädökset. Ehdotettavalla lailla kumottaisiin voimassa oleva ajoneuvoverolaki (1281/2003) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

91 §. Siirtymäsäännökset. Tätä lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran lain voimaan tultua alkaneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun. Ennen lain voimaantuloa alkaneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovellettaisiin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos veroviranomainen on hyväksynyt tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 7 §:n nojalla verovelvollisuuden siirtämisen sopimuksen perusteella toiselle henkilölle, verovelvollisuuden siirtoa koskevaa sopimusta noudatettaisiin sen verokauden loppuun, joka on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa ja joka päättyy tämän lain voimaantulon jälkeen.

Jos veroviranomainen on tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 26 §:n nojalla tehnyt verovelvollisen kanssa sopimuksen veronkannon jaksottamisesta eikä sopimusta ole purettu tämän lain voimaan tullessa, sopimusta noudatetaan vuoden 2028 loppuun saakka. Sopimuksen soveltaminen kuitenkin päättyy ennen sitä, jos veroviranomainen purkaa sopimuksen tai verovelvollinen hyväksytään tämän lain mukaiseen jaksoverotukseen. Sopimuksen purkamisen edellytyksiin ja menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

6.2 Ajoneuvolaki

113 §. Liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon katsastus ja käyttö. Pykälässä säädettäisiin liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttämisestä liikenteessä katsastukseen liittyvien siirtojen aikana.

Nykyisen säännöksen mukaan liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa saa käyttää liikenteessä siirrettäessä ajoneuvo sille erikseen varattuna aikana katsastukseen sekä edelleen katsastuksesta paikkaan, jossa ajoneuvoa säilytetään tai jossa se voidaan korjata. Liikennevalvonnassa ja verotuskäytännössä on kuitenkin havaittu, että säännös mahdollistaa joissakin tilanteissa matkamäärältään ja kestoltaan hyvin pitkät siirrot. Tällaista käyttöä ei voida pitää liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttöä koskevan sääntelyn tarkoituksen mukaisena.

Pykälää ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa saisi käyttää liikenteessä siirrettäessä ajoneuvo katsastukseen sen vuorokauden aikana, jona ajoneuvolle ennen siirron alkua varattu katsastus suoritetaan, sekä siirrettäessä se saman vuorokauden aikana katsastuksesta paikkaan, jossa ajoneuvoa säilytetään tai jossa se voidaan tarkoituksenmukaisesti korjata. Lisäksi ajoneuvo olisi siirrettävä suorinta reittiä.

Voimassa olevaan säännökseen verrattuna ajoneuvon sallittu käyttö sidottaisiin nykyistä täsmällisemmin katsastuspäivään. Ajoneuvon käyttö olisi sallittua ainoastaan katsastukseen liittyvien siirtojen aikana, ja siirrot olisi tehtävä suorinta reittiä. Muutoksella pyritäisiin ehkäisemään tilanteita, joissa liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa käytetään liikenteessä matkamäärältään tai kestoaltaan laajemmin kuin katsastukseen liittyvä tarve edellyttää. Säännös selkeyttäisi myös valvontaa ja yhdenmukaistaisi katsastukseen liittyvien siirtojen sallittua käyttöalaa koskevaa tulkintaa.

7 Voimaantulo

Ehdotetaan, että lait tulevat voimaan 1.1.2028.

8 Suhde muihin esityksiin

Esityksessä ehdotettujen muutosten verotuottovaikutus otetaan huomioon valtion vuoden 2028 talousarviota laadittaessa.

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen neuvotteluissa vuosien 2027–2030 julkisen talouden suunnitelmasta sovittiin ajoneuvoveron alentamisesta 10 miljoonalla eurolla vuodesta 2028 alkaen. Ajoneuvoveron kevennys toteutettaisiin keventämällä henkilö- ja pakettiautojen ajoneuvoveron perusveroa. Asiaa koskeva esitys liittyy vuoden 2027 talousarvioon, jonka yhteydessä se on tarkoitus käsitellä. Tarvittaessa tässä esityksessä ja ajoneuvoveron kevennystä koskevassa esityksessä ehdotettavat muutokset tulisi yhteensovittaa eduskuntakäsittelyn aikana.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Ajoneuvoverolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 Luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Liikenteen palveluista annetussa laissa (320/2017) tarkoitettuun liikenneasioiden rekisteriin tai vastaavaan Ahvenanmaan maakuntalainsäädännön mukaiseen rekisteriin (*rekisteri*) merkitystä M- tai N-luokkaan kuuluvasta ajoneuvosta on suoritettava valtiolle ajoneuvoveroa. Ajoneuvoveroa on suoritettava myös ajoneuvosta, joka olisi pitänyt rekisteröidä Suomessa.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvon luokitteluun ja teknisiin ominaisuuksiin sekä ajoneuvon rekisteröintiin sovelletaan, mitä ajoneuvolaissa (82/2021) ja tieliikennelaissa (729/2018) sekä niiden nojalla säädetään. Jos ajoneuvolle ei ole merkitty rekisterissä ajoneuvoluokkaa, ajoneuvon katsotaan kuuluvan siihen ajoneuvoluokkaan, jonka mukaiseksi se ajoneuvolainsäädännön luokittelusääntöjen mukaan olisi laatunsa perusteella lähinnä katsottava.

Ajoneuvoon, joka on rekisteröity tai joka olisi pitänyt rekisteröidä Ahvenanmaan maakunnassa, sovelletaan, mitä Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä säädetään.

2 §

Ajoneuvovero

Ajoneuvoverolla tarkoitetaan perusverosta, käyttövoimaverosta tai kuorma-auton ajoneuvoverosta taikka perusveron ja käyttövoimaveron yhteenlasketuista osuuksista koostuvaa veroa.

Perusveroa kannetaan henkilö- ja pakettiautosta (M1-, N1-, M1G- ja N1G-luokka) sekä erikoisautoksi rekisteröidystä ajoneuvosta, jonka suurin sallittu kokonaismassa on enintään 3 500 kilogrammaa.

Jos ajoneuvon rekisteriin merkitty käyttövoima on muu kuin moottoribensiini tai korkeaseosetanoli, käyttövoimaveroa kannetaan:

1) henkilöautosta (M1- ja M1G-luokka) sekä ajoneuvosta, joka siihen tehtyjen katsastamattomien muutosten takia vastaa käyttötarkoitukseltaan lähinnä henkilöautoa;

2) N1-luokkaan kuuluvasta ajoneuvosta, joka on varustettu useammalle kuin yhdelle riville asennetuilla istuimilla tai niiden kiinnitykseen tarkoitetuilla laitteilla lukuun ottamatta autoverolain (1482/1994) 24 §:n mukaisia tilapäiseen käyttöön tarkoitettuja istuimia tai ennen 30 päivää syyskuuta 1998 voimassa olleiden tieliikennesäännösten mukaisesti pakettiautoon hyväksyttyjä istuimia (*kaksikäyttöauto*);

3) pakettiautosta (N1- ja N1G-luokka);

4) huoltoautosta (M1-, N1-, N2-, N3-, M1G-, N1G-, N2G ja N3G-luokka).

Kuorma-auton ajoneuvoveroa kannetaan kuorma-autosta (N2-, N3-, N2G- ja N3G-luokka).

Erikoisautoksi rekisteröidyn ajoneuvon ajoneuvovero määräytyy samalla tavalla kuin akseliluvultaan vastaavan M- tai N-luokan ajoneuvon vero. Erikoisauton ajoneuvoluokka määräytyy niiden ajoneuvolainsäädännön luokittelusääntöjen mukaan, joita sovellettaisiin, jos ajoneuvon rekisteriin merkittyä ajoneuvoluokkaa tarkistettaisiin verokauden alkaessa.

3 §

Verokausi

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvovero kannetaan päiväkohtaisena verona 12 kuukauden pituiselta verokaudelta.

4 §

Liikennekäytöstä poistettu ajoneuvo

Ajoneuvoveroa ei kanneta ajoneuvosta, joka on poistettu liikennekäytöstä ajoneuvolain 112 §:n mukaisesti ja jota ei käytetä liikenteessä.

Liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa saa käyttää liikenteessä ilman ajoneuvoveron suorittamisvelvollisuutta, jos ajoneuvoa käytetään:

- 1) ajoneuvolain 112 §:n mukaisesti liikennekäytöstäpoiston alkamispäivänä;
- 2) ajoneuvolain 113 §:n mukaisesti katsastusta varten;
- 3) ajoneuvolain 116 §:n mukaisesti koenumerotodistuksella;
- 4) ajoneuvolain 117 §:n mukaisesti siirtoluvalla;
- 5) vientirekisteröitynä ajoneuvolain 111 §:n mukaisesti.

2 Luku

Verovelvollisuus

5 §

Verovelvollinen

Verovelvollinen on ajoneuvolle rekisteriin merkitty haltija rekisteriin merkityltä hallinta-ajaltaan. Jos ajoneuvolle ei ole merkitty rekisteriin haltijaa, ajoneuvolle rekisteriin merkitty omistaja on verovelvollinen rekisteriin merkityltä omistusajaltaan. Jos verovelvollisia on enemmän kuin yksi, he vastaavat verosta yhteisvastuullisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna omistajana pidetään myös ajoneuvon omistajaa, joka ei ole tehnyt ajoneuvolain 83 §:ssä tarkoitettua rekisteri-ilmoitusta omistusoikeuden siirtymisestä (*omistajanvaihdosilmoitus*), vaikka ajoneuvon edellinen omistaja on tehnyt ajoneuvolain 106 §:ssä tarkoitetun luovutusilmoituksen. Jos ajoneuvon omistaja, joka ei ole tehnyt omistajanvaihdosilmoitusta (*rekisteröitymätön väliomistaja*), luovuttaa ajoneuvon edelleen ja luovutuksensaaja ottaa vastattavakseen veron, verovelvollisuus määräytyy 6 §:n mukaisesti.

Jos liikenteessä käytetään liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa tai sellaista Suomessa rekisteröimätöntä ajoneuvoa, joka olisi pitänyt merkitä rekisteriin, taikka jos ajoneuvon rekisteriin merkitty haltija- tai omistajatieto on virheellinen, verovelvollinen on se, joka on merkitty tai joka olisi ajoneuvolain mukaan pitänyt merkitä rekisterissä ajoneuvon haltijaksi tai omistajaksi. Jos haltijaa tai omistajaa ei voida osoittaa, verovelvollinen on se, jonka kuljettamana ajoneuvo on tavattu liikenteessä.

Ajoneuvon rikoksella haltuunsa saanut henkilö on velvollinen suorittamaan veron ajalta, jolta ajoneuvon haltija tai omistaja on vapautettu veron suorittamisvelvollisuudesta 57 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla.

6 §

Verovelvollisuus verosta vastattavaksi otettaessa

Kun ajoneuvo luovutetaan, luovutuksensaaja voi ottaa vastattavakseen veron myös ajalta, jonka ajoneuvo on ollut rekisteröitymättömän väliomistajan omistuksessa. Jos luovutuksensaaja ottaa vastattavakseen ja suorittaa veron, rekisteröitymätön väliomistaja vapautuu velvollisuudesta suorittaa vero omistusajaltaan.

7 §

Verovelvollisuuden alkaminen

Verovelvollisuus alkaa:

- 1) päivänä, jona ajoneuvo ensi- tai uudelleenrekisteröidään taikka otetaan liikennekäyttöön;
- 2) sitä seuraavana päivänä, jona rekisteriin merkityn ajoneuvon haltija- tai omistajatieto muuttuu siten, että vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle;
- 3) päivänä, jona verosta vapaa ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoksastetaan veronalaiseksi; tai
- 4) ajoneuvon verosta vapauttamisen edellytysten päättymispäivää seuraavana päivänä.

8 §

Verovelvollisuuden päättyminen

Verovelvollisuus päättyy päivänä, jona:

- 1) ajoneuvon liikennekäytöstäpoisto tai lopullinen poisto merkitään rekisteriin;
- 2) rekisteriin merkityn ajoneuvon haltija- tai omistajatieto muuttuu siten, että vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle;
- 3) verollinen ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoksastetaan verovapaaksi; tai
- 4) ajoneuvon verosta vapauttamisen edellytykset täyttyvät.

Edellä 1 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa verovelvollisuuden päättymisen edellytyksenä on, että verovelvollisuuden päättymisen perusteesta on tehty ajoneuvolaissa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus.

3 Luku

Veron määrä

9 §

Ajoneuvoveron määrä

Ajoneuvoveron määrä verokaudelle lasketaan kertomalla päiväkohtaisen veron määrä verokaudessa olevien päivien lukumäärällä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Ajoneuvoveroa maksuunpannaan aina vähintään 10 euroa verokaudelta.

10 §

Perusveron määrä

Perusveron määrä määräytyy auton polttoaineen kulutusta vastaavan hiilidioksidipäästön perusteella, joka on määritelty Euroopan unionin lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Verotaulukkoa 1 A sovelletaan autoon, jonka yhdistettyä kulutusta vastaava hiilidioksidipäästö on määritelty moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 täydentämisestä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY, komission asetuksen (EY) N:o 692/2008 ja komission asetuksen (EU) N:o 1230/2012 muuttamisesta ja komission asetuksen (EY) N:o 692/2008 kumoamisesta annetussa komission asetuksessa (EU) 2017/1151 ja sen liitteessä XXI tarkoitetulla yhdenmukaistetulla kevyiden hyötyajoneuvojen kansainvälisellä testimenetelmällä.

Verotaulukkoa 1 sovelletaan muuhun autoon, jos kysymyksessä on:

1) henkilöauto, jonka kokonaismassa on enintään 2 500 kilogrammaa ja joka on otettu ensimmäistä kertaa käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2001 tai sen jälkeen, tai henkilöauto, jonka kokonaismassa on yli 2 500 kilogrammaa ja joka on otettu ensimmäistä kertaa käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2002 tai sen jälkeen;

2) kaksikäyttöauto, joka on otettu ensimmäistä kertaa käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen; taikka

3) pakettiauto, joka on otettu ensimmäistä kertaa käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2008 tai sen jälkeen.

Verotaulukkoa 2 sovelletaan muuhun kuin 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun autoon. Verotaulukkoa 2 sovelletaan myös, jos rekisterissä ei ole 2 tai 3 momentissa mainitut edellytykset täyttävää tietoa auton hiilidioksidipäästöstä.

Jos 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuna auton käyttövoimana on yksinomaan sähkö tai vety, perusvero on autoon sovellettavan verotaulukon alin veron määrä. Jos tällainen auto on otettu käyttöön ensimmäisen kerran 1 päivänä lokakuuta 2022 tai sen jälkeen, päivää kohden kannettava perusveron määrä on kuitenkin verotaulukon alin veron määrä korotettuna 17,8 sentillä.

11 §

Henkilöauton ja kaksikäyttöauton käyttövoimaveron määrä

Henkilö- ja kaksikäyttöautojen käyttövoimaveron määrä päivää kohden on 5,5 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta. Henkilö- ja kaksikäyttöautojen käyttövoimaveron määrä päivää kohden jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta on kuitenkin:

1) 1,9 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoima on sähkö;

2) 0,95 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoima on sähkö ja moottoribensiini;

3) 3,6 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoima on sähkö ja dieselöljy;

4) 3,1 senttiä, jos ajoneuvon käyttövoima on metaanista koostuva polttoaine.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, matkailuauton (M1-luokka) käyttövoimaveron maksuunpannaan enintään 7 500 kilogramman kokonaismassaan saakka.

12 §

Pakettiauton ja huoltoauton käyttövoimaveron määrä

Paketti- ja huoltoautojen käyttövoimaveron määrä päivää kohden on 0,9 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta.

13 §

Kuorma-auton ajoneuvoveron määrä

Kuorma-auton ajoneuvoveroa kannetaan seuraavan taulukon mukaan:

	Veron määrä päivää kohden jokaiselta ajoneuvon kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta
1) kuorma-autosta, jota ei ole varustettu varsinaisen tai keskiakseliperävaunun taikka puoliperävaunun vetoon:	
- 12 000 kilogramman kokonaismassaan saakka ja lisäksi 12 000 kilogramman ylittävältä osalta, jos ajoneuvo on:	0,6 senttiä
- kaksiakselinen	1,3 senttiä
- kolmeakselinen	0,8 senttiä
- neljäakselinen	0,7 senttiä
- viisi- tai useampiakselinen	0,6 senttiä
2) kuorma-autosta, joka on varustettu puoliperävaunun vetoon, jos ajoneuvo on:	
- kaksiakselinen	2,2 senttiä
- kolmeakselinen	1,3 senttiä
- neljäakselinen	1,2 senttiä
- viisi- tai useampiakselinen	1,0 senttiä
3) kuorma-autosta, joka on varustettu varsinaisen tai keskiakseliperävaunun vetoon, jos ajoneuvo on:	
- kaksiakselinen	2,1 senttiä
- kolmeakselinen	1,4 senttiä
- neljäakselinen	1,3 senttiä
- viisi- tai useampiakselinen	1,2 senttiä

4 Luku

Verosta vapaat ajoneuvot ja yhdistettyjen kuljetusten tuki

14 §

Verosta vapaat ajoneuvot

Ajoneuvoverosta on vapaa:

- 1) ajoneuvolain 99 §:n nojalla säädetyn mukaisesti C- tai CD-tunnuksella rekisteröity ajoneuvo;
- 2) Euroopan unionin Suomessa sijaitsevien toimielinten omistama tai hallitsema ajoneuvo tai muun kansainvälisen sopimuksen perusteella verosta vapaa ajoneuvo;
- 3) ajoneuvo, joka on katsastettu ja rekisteröity ajoneuvolain 36 §:n mukaiseksi museoajoneuvoksi;
- 4) ajoneuvolain 30 §:ssä tarkoitettu pelastusauto ja ajoneuvolain 31 §:ssä tarkoitettu ambulanssi;
- 5) linja-auto (M2- ja M3-luokka);
- 6) Puolustusvoimien yksin omistama ja hallitsema sotilasajoneuvo, jota ei ole merkitty rekisteriin;
- 7) ajoneuvolain 109 §:n mukaisesti maastavientiä varten vientirekisteröity ajoneuvo;
- 8) ajoneuvolain 5 luvun mukaisesti Suomessa tilapäisesti käytettävä ajoneuvo;
- 9) ajoneuvolain 116 §:n mukaisesti käytettävä ajoneuvo, jossa on koenumeroilvet;
- 10) ajoneuvolain 117 §:n mukaisesti siirtoluvan saanut ajoneuvo;
- 11) moottoriajoneuvo, jossa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta;
- 12) henkilö-, paketti- ja erikoisauto, josta verovelvollinen on ja jota käyttää valtio tai sen laitos, lukuun ottamatta valtion liikelaitoksista annetussa laissa (1062/2010) tarkoitettujen liikelaitoksen ajoneuvoja;
- 13) työn tekemistä varten erityisellä laitteistolla varustettu N2- tai N3-luokan ajoneuvo, jota ei käytetä eikä ole tarkoitettu käytettäväksi muun tavaran kuin työssä tarpeellisten materiaalien ja välineiden kuljetukseen ja jossa on kuljettajan istuimen lisäksi enintään kaksi istuinta (*auton alustalle rakennettu työkone*). Auton alustalle rakennettuna työkoneena ei pidetä ajoneuvoa, johon on kytketty muu kuin poltto- ja voiteluaineiden sekä työssä tarpeellisten materiaalien ja välineiden kuljetukseen käytettävä hinattava ajoneuvo.

15 §

Verosta vapauttaminen vamman perusteella

Perusverosta myönnetään vapautus:

- 1) henkilölle, jolle on myönnetty tieliikennelain 39 §:ssä tarkoitettu liikuntaesteisen pysäköintitunnus;
 - 2) henkilölle, joka kuljettaa 1 kohdassa tarkoitettua henkilöä; tai
 - 3) henkilölle, jolle on myönnetty autoveron palautus autoverolain 26 §:n perusteella.
- Vapautus voidaan myöntää saman henkilön vamman perusteella vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan, ja verovelvollinen voi saada vapautuksen vamman perusteella vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan.

Vapautus on voimassa niin kauan kuin verovapauden edellytyksissä ei tapahdu muutoksia.

16 §

Menettely vapautusta haettaessa

Vapautusta vamman perusteella haetaan veroviranomaiselta kirjallisesti.

Hakemus on perusteltava ja siitä on käytävä ilmi verovelvollisen sekä sen henkilön nimi, osoite ja henkilötunnus, jonka vamman perusteella vapautusta haetaan sekä ajoneuvon rekisteritunnus.

Hakijan on veroviranomaisen pyynnöstä esitettävä vapautuksen perusteena olevat asiakirjat. Veroviranomainen voi pyytää asiakirjat nähtäväkseen myös vapautuksen myöntämisen jälkeen.

Veroviranomainen voi myöntää vapautuksen vamman perusteella omasta aloitteestaan, jos vapautuksen peruste on veroviranomaisen tiedossa.

17 §

Kansainvälisten yhdistettyjen kuljetusten tuki

Kuorma-autosta (N-luokka) suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 50 euroa jokaiselta liikenteen palveluista annetussa laissa tarkoitetun kansainvälisen yhdistetyn kuljetuksen osana Suomessa tapahtuneelta kuorma-auton rautatiekuljetukselta, jonka alku- ja päätepisteiden välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä.

5 Luku

Viranomaiset

18 §

Veroviranomainen

Veroviranomainen on Liikenne- ja viestintävirasto. Ahvenanmaan maakunnassa veroviranomainen on Ahvenanmaan valtionvirasto. Ahvenanmaan valtioviraston kantamaa veroa koskevat maksunlykkäystä ja verosta vapauttamista koskevat asiat käsittelee kuitenkin Liikenne- ja viestintävirasto.

Veroviranomainen vastaa verotuksen toimittamisesta, veronkannosta ja muista tässä laissa säädetyistä viranomaistehtävistä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

19 §

Tehtävien siirtäminen muulle kuin viranomaiselle

Veroviranomainen voi tehdä sopimuksen veronkantoon liittyvän avustavan puhelinpalvelun siirtämisestä muun kuin viranomaisen hoidettavaksi. Avustavalla puhelinpalvelulla tarkoitetaan tiedon välittämistä verovelvolliselle ajoneuvoveroa koskevan lainsäädännön ja ohjeiden sisällöstä, ajoneuvojen verotusta koskevien tietojen antamisesta rekisteristä sekä verovelvollisen ilmoitusten vastaanottamista, tallentamista ja välittämistä edelleen veroviranomaiselle.

Avustavaa puhelinpalvelua hoitavaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan tätä tehtävää. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

20 §

Valvontaviranomaiset

Veroviranomaisen lisäksi ajoneuvoverotuksen valvontaviranomaisia ovat poliisi, Rajavartiolaitos ja Tulli. Valvontaviranomaiset valvovat säädettyjen ja määrättyjen velvollisuuksien noudattamista.

21 §

Valtion oikeudenvallonta

Valtion oikeutta valvoo Liikenne- ja viestintäviraston veroasiamies.

Valtion oikeudenvälvojaa kuullaan ja päätös annetaan tiedoksi siten, että oikeudenvälvojalta varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

6 Luku

Tietojen antaminen verotusta varten

22 §

Rekisteriin merkittävien tietojen ilmoittaminen

Rekisteriin merkittävien tietojen ilmoittamisesta säädetään ajoneuvolaissa ja liikenteen palveluista annetussa laissa.

23 §

Lisätietojen antaminen ja tositteiden esittäminen

Verovelvollisen on veroviranomaisen kehotuksesta annettava ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä tositteet, jotka saattavat olla tarpeen tämän verotusta tai sitä koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

24 §

Tiedonantovelvollisuuden täyttämisestä vastuussa olevat

Tässä laissa säädetyn tiedonantovelvollisuuden täyttämisestä vastuussa on yhteisön hallitus tai hallinto, yhtymän osakas, edunvalvoja, kuolinpesän osakas tai se, jolla on pesä hallussaan, sekä ulkomaalaisen tai ulkomaisen yhteisön puolesta Suomessa oleva edustaja tai sivukonttorin johtaja.

25 §

Sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Katsastuksen suorittajan ja valvontaviranomaisen tulee ilmoittaa veroviranomaiselle, jos rekisterissä tai käytössä havaitaan ajoneuvo, jonka rakennetta, käyttötarkoitusta tai ominaisuutta on muutettu siten, että ajoneuvosta voitaisiin joutua suorittamaan veroa.

Veroviranomainen voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta sekä tietojen säilyttämisajasta ja tavasta.

26 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on veroviranomaisen kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella annettava hallussaan tai tiedossaan olevat toisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten tarpeelliset ajoneuvoa, ajoneuvon ostoa, myyntiä, käyttöä tai rakenteen muuttamista ja ajoneuvon käyttäjää, haltijaa tai omistajaa koskevat tiedot ja muut vastaavat ajoneuvoon liittyvät tiedot, jollei haltijalla lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiassa. Verotukseen vaikuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Verohallinnon on veroviranomaisen kehotuksesta annettava ajoneuvoverotuksen toimittamista, verovalvontaa tai muuta veroviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa ajoneuvoverotuksen tehtävää varten tarpeelliset ajoneuvon autoverotusta koskevat tiedot ja muut verotukseen vaikuttavat tiedot verovelvollista koskevine yksilöinti- ja yhteystietoineen.

Viranomaisen erityiseen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan lisäksi, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995), jäljempänä *verotusmenettelylaki*, 20 §:ssä säädetään. Veroviranomaiseen sovelletaan, mitä verotusmenettelylain 20 §:ssä säädetään Verohallinnosta.

27 §

Erityisiä säännöksiä sivullisen tiedonantovelvollisuudesta

Sivullisen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan lisäksi, mitä verotusmenettelylain 22, 23 ja 25 §:ssä säädetään. Veroviranomaiseen sovelletaan, mitä verotusmenettelylain 22, 23 ja 25 §:ssä säädetään Verohallinnosta.

28 §

Käyttökiellon tarkastaminen katsastuksessa

Määräaikaikatsastuksen suorittajan velvollisuudesta tarkastaa, että ajoneuvo ei ole ajoneuvoveron laiminlyönnin vuoksi käyttökiellossa, säädetään ajoneuvolaissa. Käyttökiellossa olevan ajoneuvon määräaikaikatsastus keskeytetään, kunnes ajoneuvovero seuraamuksineen on kokonaan suoritettu.

Ajoneuvon katsotaan olevan käyttökiellossa, jos veron laiminlyönnistä on merkintä rekisterissä, jollei esitetä luotettavaa selvitystä veron suorittamisesta tai veron maksuunpanneen viranomaisen 59 §:n nojalla antamaa päätöstä, jolla ajoneuvon käyttö on sallittu.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuna selvityksenä pidetään rahalaitoksen antamaa tositetta veron suorittamisesta. Selvityksenä pidetään myös ajoneuvoverosta annetun päätöksen kanssa yhdessä esitettyä tiliotetta tai tositetta.

29 §

Tarkastusoikeus

Veroviranomaisella ja valvontaviranomaisella on oikeus tarkastaa ajoneuvo tai määrätä ajoneuvo esitettäväksi tarkastusta varten ajoneuvon katsastuksen suorittajalle, jonka tulee tällöin antaa pyydetty tieto veroviranomaiselle. Veroviranomaisella ja valvontaviranomaisella on myös oikeus tarkastaa tiloja, joissa pidetään hallussa tai käsitellään ajoneuvoja sekä pysäyttää ajoneuvo tarkastusta varten. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

30 §

Ajoneuvon kuvaaminen

Valvontaviranomaiset voivat kuvata liikenteessä olevia ajoneuvoja 20 §:ssä tarkoitetun valvonnan suorittamiseksi. Kuvaaminen voi tapahtua myös automaattisesti ja se voi olla jatkovaa ja toistuvaa. Kuvaaminen ei kuitenkaan voi kohdistua pysyväisluonteiseen asumiseen.

7 Luku

Verotuksen toimittaminen ja verotuksen oikaiseminen

Yleiset menettelysäännökset

31 §

Verotuksessa noudatettavat yleiset säännökset

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verotusmenettelyyn sovelletaan, mitä verotusmenettelylain 26 §:n 1–4 ja 6 momentissa sekä 26 a, 26 c, 26 f ja 91 §:ssä tai niiden nojalla säädetään verotuksen yleisistä menettelysäännöksistä.

Mitä verotusmenettelylaissa säädetään Verohallinnosta, sovelletaan tässä laissa tarkoitettuun veroviranomaiseen. Mitä verotusmenettelylaissa säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös tässä laissa tarkoitettuun palautuksenhakijaan sekä muuhun tiedonantovelvolliseen.

Mitä verotusmenettelylain 26 §:n 3 momentissa säädetään kuulemisesta, sovelletaan myös tässä laissa tarkoitettua muuta ilmoitusta koskevassa asiassa, jos kuuleminen on mahdollista ja jos kuuleminen ei ole ilmeisen tarpeetonta.

32 §

Tietojen antamisajankohta

Jollei tässä laissa toisin säädetä, muut kuin rekisteriin merkittävät tiedot katsotaan annetuiksi, kun ne ovat saapuneet veroviranomaiselle.

Sähköisesti annettujen tietojen saapumisajankohdasta säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2023) 10 §:ssä ja paperilla annettujen tietojen saapumisajankohdasta hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

33 §

Päätöksen perustelevinen

Päätös on perusteltava, jos oikaisuvaatimuksesta poiketaan, jos asiaa ei ratkaista hakemuksen mukaisesti tai jos verotusta muutetaan verovelvollisen vahingoksi. Jos asiassa sovelletaan jälkiverotusta, veron kiertämistä, veronkorotusta tai lisäveroa koskevia säännöksiä, asiakirjoihin on merkittävä päätöksen perusteena oleva lainkohta.

Päätös voidaan jättää perustelematta, jos perustelevinen on ilmeisen tarpeetonta.

Verotuksen toimittaminen

34 §

Verokauden alkaminen

Verokausi alkaa:

- 1) edellä 7 §:ssä tarkoitetun verovelvollisuuden alkamispäivänä;
- 2) edellisen verokauden päättymistä seuraavasta päivästä;
- 3) päivänä, jona rekisteriin ilmoitetaan muutos veronalaiseksi ajoneuvoksi; tai
- 4) päivänä, jona ajoneuvo muutoskatsastetaan tai muutosrekisteröidään veronalaiseksi ajoneuvoksi.

Luovutuksensaajan, joka ottaa vastattavakseen verosta 6 §:n mukaisesti, verokausi alkaa rekisteriin merkityn ajoneuvon edellisen omistajan verokauden päättymispäivää seuraavasta päivästä.

35 §

Verokauden päätyminen

Verokausi päättyy 34 §:ssä tarkoitetusta päivästä alkavan 12 kuukauden ajanjakson viimeisenä päivänä tai:

- 1) edellä 8 §:ssä tarkoitetun verovelvollisuuden päättymispäivänä;
- 2) seuraavan verokauden alkamista edeltävänä päivänä;
- 3) päivänä, jona rekisteriin ilmoitetaan muutos verovapaaksi ajoneuvoksi;
- 4) päivänä, jona ajoneuvo muutostarkastetaan tai muutostarkastetaan verovapaaksi ajoneuvoksi.

36 §

Ajoneuvoveron määrään vaikuttava rekisteritietojen muutos

Jos ajoneuvo muutostarkastetaan tai muutostarkastetaan verokauden aikana siten, että verokaudelta suoritettavan ajoneuvoveron määrä muuttuu, ajoneuvoveroa maksuunpannaan lisää muutoksen tapahtumispäivästä alkaen tai liikaa maksettua veroa palautetaan muutoksen tapahtumispäivää seuraavasta päivästä alkaen.

37 §

Verotuksen toimittaminen

Veroviranomainen toimittaa verotuksen rekisteriin merkittyjen tietojen, sivulliselta tiedonantovelvolliselta saatujen tietojen ja asiassa saadun muun selvityksen perusteella.

Veroviranomainen maksuunpanee ajoneuvoveron viipymättä, kun verokausi on alkanut tai verotukseen vaikuttava muutos tai muu verotusta varten tarvittava tieto on merkitty rekisteriin tai on muutoin tullut veroviranomaisen tietoon. Veroviranomainen maksuunpanee ajoneuvoveron verovelvollista kuulematta.

Yhteisvastuullisista verovelvollisista vero maksuunpannaan ajoneuvon rekisteriin ensimmäiseksi haltijaksi tai omistajaksi merkitylle henkilölle. Jos veroa ei saada perittyä tältä verovelvolliselta tai jos maksuunpanon muutokseen on muu erityinen syy, vero maksuunpannaan muulle yhteisvastuulliselle verovelvolliselle.

38 §

Verotuksen toimittaminen verosta vastattavaksi otettaessa

Jos veroa ei ole maksuunpantu rekisteröitymättömälle väliomistajalle tämän omistusajalta, vero rekisteröitymättömän väliomistajan omistusajalta kannetaan siltä luovutuksensaajalta, joka rekisteröi ajoneuvon nimiinsä tekemällä omistajanvaihdosilmoituksen.

Veroviranomainen maksuunpanee rekisteröitymättömän väliomistajan omistusajalta kannettavan veron luovutuksensaajalle häntä kuulematta. Jos luovutuksensaaja ilmoittaa veroviranomaiselle, ettei hän ota vastattavakseen rekisteröitymättömän väliomistajan veroa, veroviranomainen oikaisee päätöstä siten, että vero maksuunpannaan ajoneuvon nimiinsä rekisteröineelle luovutuksensaajalle vain tämän omistusajalta. Jos 2 momentin mukaisesti

luovutuksensaajalle maksuunpantua rekisteröitymättömän väliomistajan veroa ei suoriteta viimeistään eräpäivänä, veroviranomainen voi maksuunpanna veron rekisteröitymättömälle väliomistajalle tämän omistusajalta. Jos ajoneuvon nimiinsä rekisteröinyt luovutuksensaaja tämän jälkeen ilmoittaa veroviranomaiselle ottavansa vastattavakseen rekisteröitymättömän väliomistajan veron, veroviranomainen voi maksuunpanna veron rekisteröitymättömän väliomistajan omistusajalta uudelleen luovutuksensaajalle.

Rekisteröitymättömän väliomistajan omistusajalta luovutuksensaajalle maksuunpantavaan veroon ei sovelleta 9 §:n 2 momenttia.

39 §

Päätös ajoneuvoverosta

Kun veroviranomainen on toimittanut verotuksen, verovelvolliselle on lähetettävä päätös ajoneuvoverosta.

Päätöksestä on käytävä ilmi verovelvollisen yksilöintitiedot, verotuksen toimittamisessa käytetyt tiedot, veron maksamiseen tarvittavat tiedot, päätöksen tehnyt viranomainen ja ohjeet siitä, miten päätökseen voidaan hakea muutosta.

Päätökselle on merkittävä samasta ajoneuvosta edeltävältä verokaudelta verovelvolliselta kannettavaksi tai tälle palautettavaksi siirrettyjen verojen määrä. Lisäksi siihen voidaan merkitä tiedot samasta ajoneuvosta suorittamatta olevasta erääntyneestä ajoneuvoverosta, sille laskettavista viivästysseuraamuksista sekä siitä, kenelle suorittamatta oleva ajoneuvovero on maksuunpantu.

Päätökseen ei sovelleta hallintolain 44 ja 45 §:n säännöksiä.

40 §

Tiedoksianto

Veroviranomainen antaa päätöksen tai muun tiedoksi annettavan asiakirjan verovelvolliselle tai muulle muutoksenhakuun oikeutetulle tiedoksi rekisteriin merkittyyn osoitteeseen. Päätös tai muu asiakirja voidaan antaa tiedoksi sähköisesti, jos vastaanottajalle on avattu viestinvälityspalvelutili hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain (571/2016) nojalla.

Jos verovelvollinen ilmoittaa veroviranomaiselle haluavansa vastaanottaa 39 §:ssä tarkoitetun päätöksen e-laskuna, veroviranomainen voi antaa ajoneuvoverotusta koskevan päätöksen tiedoksi verovelvollisen sähköiseen laskutusosoitteeseen.

Jos verovelvollinen ei ole vastaanottanut ajoneuvoverotusta koskevaa päätöstä, hänen on pyydettävä sitä veroviranomaiselta siten, että veron voi suorittaa eräpäivänä.

41 §

Jälkiverotus

Jos vero on jäänyt kokonaan tai osaksi maksuunpanematta tai sitä on palautettu liikaa toimittamatta jätetyn taikka puutteellisen tai tiedoiltaan väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan takia, veroviranomainen määrää maksuunpanematta jääneen tai liikaa palautetun veron suoritettavaksi jälkiverotuksena.

Ajoneuvosta, jota ei ole merkitty rekisteriin tai joka on ilmoitettu liikennekäytöstä poistetuksi, määrätään veroa jälkiverotuksena päiväkohtaisesti ajalta, jona ajoneuvoa on käytetty liikenteessä. Veron määrä arvioidaan sen mukaiseksi, mikä tiedossa olevien seikkojen perusteella vastaisi todennäköisesti vastaavanlaisesta rekisteröidystä ajoneuvosta suoritettavan

veron määrää. Vero voidaan määrätä aina vähintään niiden tietojen mukaisena, jotka ajoneuvosta on kirjattu sen ollessa viimeksi rekisterissä. Veroa määrätään jälkiverotuksessa aina vähintään 10 euroa.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus antaa vastine ennen jälkiverotuksen toimittamista.

42 §

Jälkiverotuksen määräaika

Jälkiverotus on tehtävä kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana jälkiverotuksen perusteena oleva seikka on tullut veroviranomaisen tietoon. Jälkiverotus on kuitenkin tehtävä viimeistään kolmen vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jolta vero olisi pitänyt maksuunpanna.

43 §

Ennakkoratkaisu

Veroviranomainen voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia sovelletaan hakijan ajoneuvon verotukseen. Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöity kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään kahdeksi vuodeksi. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua noudatetaan ennakkoratkaisun saajan vaatimuksesta sitovana siltä ajalta, jolle se on annettu.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä veroviranomaisessa ja hallintotuomioistuimessa kiireellisenä.

44 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on verotusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

Jos on ilmeistä, että verotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, on verotusta toimitettaessa huolellisesti tutkittava kaikki asian arvostelemiseen vaikuttavat seikat sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitystä havaituista seikoista. Jos verovelvollinen ei esitä selvitystä siitä, että verotukseen vaikuttavalle olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka ettei muuhun toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin, verotusta toimitettaessa on meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Jos ajoneuvoa on katsottava rakennetun tai muutetun verosta välttymisen tarkoituksessa siten, että se rakenteeltaan ja ominaisuuksiltaan poikkeaa asianomaiseen ajoneuvoluokkaan kuuluvien ajoneuvojen tavanomaisista ominaisuuksista, ajoneuvosta voidaan kantaa veroa sen mukaan, mitä ajoneuvoryhmää tai ajoneuvoluokkaa ajoneuvon tai sen käytön on tosiasiallisesti katsottava vastaavan, vaikka ajoneuvo olisi sen luokittelun tai tämän lain säännösten nojalla verosta vapaa tai oikeutettu alempaan verokantaan.

45 §

Verosta vapauttaminen ja maksunlykkäys

Veroviranomainen voi hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa ajoneuvoveroa, viivästysseuraamuksia tai seuraamusmaksua, poistaa sen kokonaan taikka myöntää sen maksamiselle lykkäystä. Vapautus tai maksunlykkäys voidaan myöntää, jos ajoneuvoveron, viivästysseuraamuksen tai seuraamusmaksun periminen täysimääräisenä tai eräpäivänä olisi ilmeisen kohtuutonta.

Lykätylle veron, viivästysseuraamuksen ja seuraamusmaksujen määrälle peritään korkoa, jonka määrään sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:ää. Maksunlykkäys voidaan myöntää kuitenkin ilman korkoa, jos koron periminen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 momentissa tarkoitetun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Mitä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti verosta vastuussa olevaan. Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta.

Verotuksen oikaiseminen

46 §

Veronoikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verovelvolliselle on verotuksessa olevan virheen takia maksuunpantu veroa liikaa tai palautettu liian vähän, veroviranomainen oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi.

Verotusta ei oikaista, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

47 §

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos vero on jäänyt kokonaan tai osaksi maksuunpanematta tai sitä on palautettu liikaa, veroviranomainen oikaisee verotusta verovelvollisen vahingoksi.

Verotusta ei oikaista, jos veroviranomainen on selvittänyt ja nimenomaisesti ratkaissut asian. Verotusta voidaan kuitenkin oikaista, jos ratkaisu asiassa on perustunut virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka asiassa on ilmennyt sellaista uutta selvitystä, joka olisi voinut vaikuttaa asian ratkaisuun. Myös kirjoitusvirhe, laskuvirhe tai muu niihin verrattava erehdys voidaan oikaista.

Verotusta ei oikaista, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

48 §

Veronoikaisun jättäminen toimittamatta

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan jättää tekemättä, jos veron määrä on vähäinen.

49 §

Veronoikaisun määräaika

Veronoikaisu verovelvollisen hyväksi on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota oikaistava päätös koskee.

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota oikaistava päätös koskee. Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan

kuitenkin aina tehdä 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut oikaistavasta päätöksestä tiedon.

50 §

Verotuksen toimittamista ja veronoikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Verotus katsotaan toimitetuksi ja veronoikaisu tehdyksi määräajassa, jos veroviranomaisen päätös on tehty ennen tässä laissa säädettyjen määräaikojen päättymistä.

8 Luku

Veron maksaminen ja veronkanto

51 §

Veronkantolain soveltaminen

Veronkantoon ja perintään sovelletaan veronkantolakia (11/2018) ja sen nojalla annettuja säädöksiä, jollei tässä laissa toisin säädetä. Veronkantoon ja perintään ei kuitenkaan sovelleta veronkantolain 16 ja 17 §:n, 27 §:n 1 momentin, 28, 30 ja 36 §:n, 42 §:n 2 momentin, 54, 60–64 ja 70 §:n, 71 §:n 3–7 momentin, 75 §:n 1 momentin eikä 11 luvun säännöksiä.

Mitä veronkantolaissa säädetään Verohallinnosta, sovelletaan tässä laissa tarkoitettuun veroviranomaiseen.

52 §

Erityisiä säännöksiä veronkannosta

Sen lisäksi, mitä veronkantolain 11 §:ssä säädetään, ajoneuvovero on maksettava käyttäen verotuspäätöksellä ilmoitettuja maksutietoja. Jos vero on suoritettu käyttäen puutteellisia tai virheellisiä maksutietoja, suoritusta ei kohdisteta kyseisen veron maksuksi ilman verovelvollisen erillistä pyyntöä.

Ajoneuvoveron kantoa ja perintää koskevaan päätökseen haetaan muutosta noudattaen, mitä tässä laissa säädetään muutoksenhausta.

53 §

Eräpäivä

Vero on maksettava 42 päivän kuluessa verokauden alkamisesta tai verotuspäätöksen tekemisestä näistä myöhäisimmästä ajankohdasta laskettuna.

Useammassa kuin yhdessä erässä maksettava vero määräytyy maksettavaksi kolmen tai kuuden kuukauden välein veron ensimmäisen erän eräpäivästä lukien siten kuin päätökseen on merkitty.

Veroviranomainen voi määrätä oikaisun, jälkiverotuksen tai muutoksenhaun perusteella määrättävän veron sekä veronkorotuksen tai lisäveron eräpäiväksi myös muun kuin 1 momentissa tarkoitetun päivän.

54 §

Veron maksaminen erissä ja maksutapalisä

Jos verovelvollinen ilmoittaa veroviranomaiselle ennen verokauden ensimmäistä eräpäivää haluavansa maksaa veron erissä, veroviranomainen voi jakaa verokaudelta maksuunpantavan veron määrän maksettavaksi kahdessa tai neljässä erässä. Jos verovelvollinen on ilmoittanut haluavansa maksaa veron erissä ja vero maksuunpannaan samalle verovelvolliselle samasta ajoneuvosta myöhemmältä verokaudelta, joka alkaa 34 §:n 1 momentin 2 kohdan perusteella, veroviranomainen voi jakaa myös myöhemmältä verokaudelta maksuunpantavan veron määrän maksettavaksi erissä.

Jos vero maksetaan erissä, kunkin erän määrään lisätään maksutapalisää kolme euroa.

Jos veroa ei makseta eräpäivänä, veroviranomainen voi muuttaa veron maksettavaksi yhdessä erässä verovelvollista kuulematta.

Oikaisun, jälkiverotuksen tai muutoksenhaun perusteella määrättävä vero sekä veronkorotus tai lisävero kannetaan yhdessä erässä.

55 §

Ajoneuvoveron maksun ja palautuksen käyttöjärjestys

Ajoneuvoveron maksu tai palautus käytetään ajoneuvoveron suoritukseksi. Sen jälkeen ajoneuvoveron maksu tai palautus voidaan käyttää ensisijaisesti veroviranomaisen muiden verosaatavien suoritukseksi ja toissijaisesti valtion muiden verosaatavien suoritukseksi.

56 §

Veronkanto veroperusteen muuttuessa kesken verokauden

Jos ajoneuvoveron perustetta muutetaan kesken verokauden siten, että ajoneuvosta olisi kannettava jäljellä olevalta verokaudelta enemmän tai vähemmän veroa kuin on maksuunpantu, uusien veroperusteiden mukainen määrä voidaan kantaa ajoneuvoa koskevan seuraavan maksuunpanon yhteydessä taikka vähentää palautuksesta tai lisätä palautukseen, joka olisi maksettava verovelvolliselle.

Jos veron muuttunutta osaa ei voida kantaa muun maksuunpanon yhteydessä tai vähentämällä kannettava määrä muusta palautuksesta taikka palauttaa muun palautuksen yhteydessä, se kannetaan tai palautetaan erikseen.

57 §

Veronkanto eräissä tapauksissa

Ajoneuvoveroa ei tarvitse suorittaa siltä ajalta, jona ajoneuvo on:

- 1) ilmoitettu poliisille anastetuksi;
- 2) takavarikoitu tai otettu muutoin poliisin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun;
- tai
- 3) ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa verotusta oikaistaan. Veroviranomainen oikaisee verotusta viranomaisaloitteisesti, jos oikaisun peruste on veroviranomaisen tiedossa. Liikaa maksettu vero palautetaan verovelvolliselle siten kuin 70 §:ssä säädetään.

Jos 1 momentissa tarkoitettu vapautusperuste lakkaa, vero maksuunpannaan vapautusperusteen päättymispäivästä alkaen. Jos verokausi ei ole vielä päättynyt, vero kannetaan verokauden jäljellä olevalta ajalta.

58 §

Viivästysseuraamukset

Jos ajoneuvoveroa ei makseta 53 §:ssä tarkoitettuna eräpäivänä, verovelvolliselta peritään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädettyjen perusteiden mukaan laskettava viivekorko.

Jos verovelvolliselle on 41 §:n 2 momentin perusteella kannettavan veron lisäksi määrätty 74 §:n mukainen lisävero, sen määrä lisätään veron määrään viivästysseuraamuksia laskettaessa.

59 §

Käyttökielto

Ellei veroa, sen erääntynyttä osaa tai maksutapalisää taikka 74 §:ssä tarkoitettua lisäveroa ole suoritettu eräpäivänä, ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä (*käyttökielto*). Ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä siinäkään tapauksessa, että ajoneuvon hallinta tai omistus on siirretty muulle kuin verovelvolliselle tai verosta vastuussa olevalle.

Jos ajoneuvosta on maksamatta 60 §:n mukaisen jaksoverotuksen ajalta ajoneuvoveroa ja jaksoverotettava verovelvollinen on luovuttanut ajoneuvon uudelle omistajalle, ajoneuvoa saa kuitenkin käyttää liikenteessä. Jos ajoneuvosta on maksamatta ajoneuvon rikoksella haltuunsa saaneelle henkilölle 5 §:n 4 momentin nojalla maksuunpantua ajoneuvoveroa, ajoneuvoa saa kuitenkin käyttää liikenteessä.

Veroviranomainen voi pyytää poliisilta ja Tullilta virka-apua ajoneuvon käytön estämiseksi. Valvontaviranomainen voi ottaa käyttökiellossa olevan ajoneuvon rekisterikilvet haltuunsa. Valvontaviranomaisen kirjallisella luvalla ajoneuvon saa kuitenkin kuljettaa luvassa määrättyyn paikkaan säilytettäväksi.

Ajoneuvon käyttökielto päättyy, kun maksuunpantu ajoneuvovero on suoritettu. Ajoneuvon käyttökielto ei pääty, vaikka veroa ei säädettyjen määräaikojen kulumisen takia enää voitaisi periä.

Jos ajoneuvon käyttö on kielletty tämän lain nojalla, veroviranomainen voi hakemuksesta poistaa käyttökiellon määräajaksi tai pysyvästi, jos käyttökiellon poistamiselle on erityisiä syitä. Veroviranomainen voi määrätä käyttökiellon poistamiselle ehtoja. Hakemuksen käyttökiellon poistamiseksi voi tehdä ajoneuvon haltija tai omistaja. Käyttökiellon poistamista koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

9 Luku

Jaksoverotus

60 §

Jaksoverotus

Veroviranomainen voi hakemuksesta hyväksyä verovelvollisen jaksoverotukseen. Jaksoverotuksessa ajoneuvovero kannetaan jälkikäteen kalenterikuukauden pituiselta ajanjaksolta kaikista niistä ajoneuvoista, joista jaksoverotettava on ollut kyseisenä ajanjaksona verovelvollinen.

Jaksoverotusta koskeva hakemus on tehtävä sähköisesti.

61 §

Jaksoverotuksen edellytykset

Veroviranomainen voi hakemuksesta hyväksyä jaksoverotettavaksi verovelvollisen:

- 1) jonka arvioidaan päivittäin vastaavan keskimäärin vähintään 30 ajoneuvon verosta liukuvalla kuuden kuukauden ajanjaksolla;
- 2) joka ei olennaisesti ole laiminlyönyt ajoneuvoveron maksua edeltävän 12 kuukauden aikana;
- 3) jolla on voimassa oleva verkkolaskutusosoite, johon 62 §:ssä tarkoitettu päätös voidaan toimittaa.

Verovelvollisen on viipymättä ilmoitettava veroviranomaiselle, jos jaksoverotuksen edellytyksissä tapahtuu muutoksia.

62 §

Päätös ajoneuvoverosta jaksoverotuksessa

Kun veroviranomainen on toimittanut verotuksen, jaksoverotettavalle verovelvolliselle on lähetettävä päätös ajoneuvoverosta.

Päätöksestä on käytävä ilmi verovelvollisen yksilöintitiedot, verotuksen toimittamisessa käytetyt tiedot, veron maksamiseen tarvittavat tiedot, päätöksen tehnyt viranomainen ja ohjeet siitä, miten päätökseen voidaan hakea muutosta.

Päätökseen ei sovelleta hallintolain 44 ja 45 §:n säännöksiä.

63 §

Verotuspäätöksen tiedoksianto jaksoverotuksessa

Verotuspäätös annetaan jaksoverotuksessa tiedoksi verovelvollisen jaksoverotusta koskevalla hakemuksellaan ilmoittamaan verkkolaskutusosoitteeseen siihen asti, kun verovelvollinen kirjallisesti ilmoittaa veroviranomaiselle uuden verkkolaskutusosoitteen.

Jos verovelvollinen ei ole vastaanottanut ajoneuvoverotusta koskevaa päätöstä, hänen on pyydettävä sitä veroviranomaiselta siten, että veron voi suorittaa eräpäivänä.

64 §

Jaksoverotuksen peruuttaminen

Jaksoverotus peruutetaan, jos jaksoverotettava ei täytä 61 §:ssä säädettyjä edellytyksiä tai jos jaksoverotettava sitä pyytää.

Veroviranomaisen on varattava jaksoverotettavalle tilaisuus selvityksen antamiseen ennen jaksoverotuksen peruuttamista, jollei jaksoverotettava ole itse pyytänyt jaksoverotuksen peruuttamista.

Jaksoverotuksen katsotaan päättyvän, jos jaksoverotettava asetetaan konkurssiin.

Jaksoverotuksen peruuttamista koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

10 Luku

Veron palauttaminen

65 §

Veron palauttamisen edellytykset

Veroa palautetaan, jos verokauden aikana:

- 1) ajoneuvon liikennekäytöstäpoisto tai lopullinen poisto merkitään rekisteriin;
- 2) rekisteriin merkitään uusi verovelvollinen, jolle vero maksuunpannaan;
- 3) rekisteriin merkityt tiedot muuttuvat siten, että ajoneuvosta tulee verovapaa tai veron määrä alenee;
- 4) verovelvollinen vapautetaan veron maksuvelvollisuudesta.

66 §

Palautuksen määrä

Suoritettua veroa palautetaan 65 §:ssä tarkoitetun palautusperusteen syntymistä seuraavasta päivästä alkaen. Palautuksen määrä lasketaan päiväkohtaisesti 9–13 §:n mukaisesti.

Palautukselle ei makseta korkoa.

67 §

Palautuksen saaja

Palautus maksetaan verovelvolliselle. Yhteisvastuullisista verovelvollisista vero palautetaan sille, jolle vero on maksuunpantu.

68 §

Palautuksen käyttäminen ja säilyttäminen

Jos veroviranomaisella on verovelvolliselle sekä palautettavaa että tälle maksuunpantua veroa, veroviranomainen käyttää palautuksen erääntyneen veron suoritukseksi verovelvollista kuulematta. Veroviranomainen voi säilyttää palautuksen myös erääntymättömän veron suoritukseksi. Jos veroviranomainen ei ole maksuunpannut verovelvolliselle veroa, veroviranomainen voi säilyttää palautuksen maksuunpantavaksi tulevan veron suoritukseksi.

Palautettavan määrän käyttämisestä ja säilyttämisestä veron suoritukseksi ilmoitetaan verovelvolliselle seuraavaksi lähetettävässä 39 §:ssä tarkoitetussa päätöksessä.

Palautus voidaan käyttää myös sellaisen veron suoritukseksi, josta palautuksen saaja on vastuussa.

69 §

Palautuksen käyttäminen muun saatavan suoritukseksi

Jos veronkantolaissa säädetyt palautuksen käyttämisen edellytykset ovat olemassa eikä palautusta käytetä ajoneuvoveron suoritukseksi, se voidaan käyttää palautuksen saajan muiden erääntyneiden ja maksamattomien valtion verojen, julkisoikeudellisten maksujen sekä niiden viivästysseuraamusten ja lykkäyskorkojen suoritukseksi. Palautuksen käyttämiseen muun saatavan suoritukseksi sovelletaan palautuksen käyttämistä koskevia veronkantolain säännöksiä.

70 §

Palautuksen maksaminen

Jos palautusta ei käytetä tai säilytetä 68 tai 69 §:n mukaisesti, veroviranomainen maksaa palautuksen hakemuksesta palautuksen saajan ilmoittamalle pankkitilille.

Jos palautusta ei ole haettu viimeistään 12 kuukauden kuluessa palautusperusteen syntymisestä, veroviranomainen voi maksaa palautuksen myös omasta aloitteestaan.

71 §

Aiheettoman maksun palauttaminen

Veroviranomainen palauttaa sille maksetun määrän verovelvollisen, verosta vastuussa olevan tai muun asianosaisen vaatimuksesta, jos se on maksettu erehdyksessä tai aiheettomasti. Erehdyksenä ei pidetä veron suorittamista siinä tarkoituksessa, ettei ajoneuvon käyttöä estettäisi, tai olosuhteissa, joissa tätä tarkoitusta voidaan pitää ilmeisenä. Jos kaksi tai useampi on suorittanut samasta ajoneuvosta veroa, liikaa maksettu määrä palautetaan hakemuksesta sille, joka ei ole verovelvollinen.

Jos maksun palauttamista koskevaa vaatimusta ei hyväksytä, veroviranomainen antaa asiasta päätöksen.

Veroviranomainen voi palauttaa aiheettomasti maksetun määrän myös omasta aloitteestaan varattuaan tarvittaessa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

72 §

Palautettavan määrän maksamista koskevat rajoitukset

Veroviranomainen maksaa palautettavat määrät verovelvolliselle, verosta vastuussa olevalle tai muulle asianosaiselle, jos niiden palautusten ja maksujen yhteismäärä, joita ei käytetä verojen suorituksiksi, on vähintään 10 euroa.

11 Luku

Seuraamusmaksut

73 §

Veronkorotus

Jos verovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut asiakirjan tai muun tiedon puutteellisenä, erehdyttävänä tai vääränä ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että verovelvolliselle olisi voinut jäädä veroa maksuunpanematta tai veroa olisi palautettu liikaa, määrätään veronkorotusta vähintään 100 euroa mutta enintään 2 000 euroa.

Jälkiverotuksena maksuunpantavaa veroa voidaan korottaa enintään kolminkertaiseksi, jos verovelvollisen menettelyä veron välttämiseksi voidaan pitää törkeänä.

Veronkorotuksen suuruutta arvioitaessa otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

74 §

Lisävero rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käyttämisestä liikenteessä

Jos liikenteessä käytetään rekisteröimätöntä ajoneuvoa tai liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa eikä kyseessä ole 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu ajoneuvon käyttö liikenteessä,

veroviranomainen määrää verovelvolliselle 41 §:n 2 momentin perusteella kannettavan veron lisäksi veronkorotuksen sijasta lisäveron.

Lisäveron määrä on ajoneuvolle 12 kuukauden mittaiselta ajanjaksolta laskettavan ajoneuvoveron määrä viisinkertaisena, kuitenkin vähintään 1 000 euroa.

Lisävero määrätään jälkiverotusmenettelyssä.

12 Luku

Muutoksenhaku

75 §

Oikeus muutoksenhakuun

Verotukseen saa hakea muutosta verovelvollinen ja se, joka muutoin on veron suorittamisesta vastuussa.

Muutosta muuhun kuin verotuspäätökseen saa hakea se, johon päätös on kohdistettu ja jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa.

Valtion puolesta oikeus hakea muutosta on valtion oikeudenvallvojalla.

76 §

Oikaisuvaatimus

Muutosta tämän lain perusteella annettuun päätökseen haetaan päätöksen tehneeltä viranomaiselta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei tässä laissa toisin säädetä. Muutosta ei saa hakea, jos asia on valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määrääjässä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä.

77 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Oikaisuvaatimus ajoneuvoverotusta koskevaan päätökseen on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen veronkauden päättymisestä, jona maksuunpano on tehty tai se olisi pitänyt tehdä. Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin aina tehdä 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon.

Oikaisuvaatimus 41 §:n 2 momentin perusteella jälkiverotuksena rekisteröimättömän tai liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon käytöstä määrättyä veroa koskevaan päätökseen sekä lisäveroa koskevaan päätökseen on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakuun oikeutettu on saanut tiedon viranomaisen päätöksestä.

Oikaisuvaatimus muuhun kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakuun oikeutettu on saanut tiedon viranomaisen päätöksestä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Valtion oikeudenvallvojan määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

78 §

Muutoksenhaku ennakkoratkaisuun

Ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta.

Valituksen tekemiseen sovelletaan oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettua lakia (808/2019). Valtion oikeudenvalvojan valitusaika lasketaan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

79 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Valitus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jona veron maksuunpano on tehty tai jona maksuunpano olisi pitänyt tehdä, kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista. Valtion oikeudenvalvojan valitusaika lasketaan oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tekemisestä.

80 §

Valtion oikeudenvalvojan ja verovelvollisen kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Hallintotuomioistuimen on varattava verovelvollisen tekemästä valituksesta valtion oikeudenvalvojalle ja valtion oikeudenvalvojan tekemästä valituksesta verovelvolliselle tilaisuus antaa vastine sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus antaa vastaselitys.

Sen lisäksi, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 44 §:n 2 momentissa säädetään asian ratkaisemisesta asianosaista kuulematta, verovelvollisen ja muun asianosaisen tekemä valitus voidaan ratkaista kuulematta valtion oikeudenvalvojaa, jos veron määrä voi valituksen johdosta muuttua enintään 6 000 euroa, eikä asia ole tulkinnanvarainen tai epäselvä.

81 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Muutoksenhaussa korkeimpaan hallinto-oikeuteen sovelletaan, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista.

82 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan hallintotuomioistuimessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi tai, jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

83 §

Maksuvelvollisuus muutoksenhausta huolimatta

Verovelvollinen ja muu verosta vastuussa oleva on muutoksenhausta huolimatta velvollinen maksamaan erääntyneen veron, maksutapalisän, viivästysseuraamuksen ja muun seuraamuksen.

84 §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä.

85 §

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäyntikulujen korvaamiseen sovelletaan oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 10 luvun säännöksiä.

13 Luku

Erinäiset säännökset

86 §

Ajoneuvoverotusta koskevien tietojen julkisuus

Ajoneuvoverotusta koskevat tiedot ovat julkisia lukuun ottamatta verovelvollisen terveydentilaa koskevia asiakirjoja, verosta vapauttamista koskevia hakemuksia ja maksunlykkäyshakemuksia sekä käyttökiellosta vapauttamista koskevia hakemusasiakirjoja niihin liittyvine asiakirjoina.

Ajoneuvoveroa sekä verovelvollista koskevien tietojen luovuttamiseen sovelletaan liikenteen palveluista annetun lain 28 lukua ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

Veroviranomainen antaa pyynnöstä todistuksen siitä, ettei ajoneuvosta ole maksamatta erääntynyttä ajoneuvoveroa. Todistuksesta peritään maksu, jonka määrästä säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992).

87 §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Sähköiseen asiointiin ja allekirjoittamiseen sovelletaan, mitä verotusmenettelylain 93 a §:ssä säädetään.

88 §

Rangaistussäännökset

Rangaistus ajoneuvoveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain 29 luvun 1–3 §:ssä.

Ajoneuvon omistaja tai haltija, joka tahallaan kuljettaa ajoneuvoa, josta on ajoneuvoveroa suorittamatta, on tuomittava *ajoneuvorikkomuksesta* sakkoon. Ajoneuvorikkomuksesta tuomitaan myös ajoneuvon omistaja tai haltija, joka on luovuttanut tällaisen ajoneuvon toisen kuljetettavaksi.

Ajoneuvorikkomuksesta jätetään ilmoitus tekemättä, syyte nostamatta ja rangaistus määräämättä, jos samasta teosta voidaan määrätä 74 §:ssä tarkoitettu lisävero. Viranomaisen on tällöin ilmoitettava ajoneuvon käytöstä veroviranomaiselle.

14 Luku

Voimaantulo

89 §

Voimaantulo

Laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2028.

90 §

Kumottavat säännökset

Tällä lailla kumotaan 1 päivänä tammikuuta 2004 annettu ajoneuvoverolaki (1281/2003) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

91 §

Siirtymäsäännökset

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaan tultua alkaneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa alkaneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei tosin jäljempänä säädetä.

Tämän lain voimaantulon jälkeen tehtyyn jälkiverotusta, veronkorotusta tai lisäveroa koskevaan päätökseen sovelletaan tätä lakia.

Jos veroviranomainen on hyväksynyt tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 7 §:n nojalla verovelvollisuuden siirtämisen sopimuksen perusteella toiselle henkilölle, verovelvollisuuden siirtoa koskevaa sopimusta noudatetaan sen verokauden loppuun, joka on alkanut ennen tämän lain voimaantuloa ja joka päättyy tämän lain voimaantulon jälkeen.

Jos veroviranomainen on tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 26 §:n nojalla tehnyt verovelvollisen kanssa sopimuksen veronkannon jaksottamisesta eikä sopimusta ole purettu tämän lain voimaan tullessa, sopimusta noudatetaan vuoden 2028 loppuun saakka. Sopimuksen soveltaminen kuitenkin päättyy ennen sitä, jos veroviranomainen purkaa sopimuksen tai verovelvollinen hyväksytään tämän lain mukaiseen jaksoverotukseen. Sopimuksen purkamisen edellytyksiin ja menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

VEROTAULUKKO 1

Auton CO ₂ -päästöt g/km	Veron määrä senttiä/päivä	euroa/365 päivää
0	29,10	106,21
1	29,10	106,21
2	29,10	106,21
3	29,10	106,21
4	29,10	106,21
5	29,10	106,21
6	29,10	106,21
7	29,10	106,21
8	29,10	106,21
9	29,10	106,21
10	29,10	106,21
11	29,10	106,21
12	29,10	106,21
13	29,10	106,21
14	29,10	106,21
15	29,10	106,21
16	29,10	106,21
17	29,10	106,21
18	29,10	106,21
19	29,10	106,21
20	29,10	106,21
21	29,10	106,21
22	29,10	106,21
23	29,10	106,21
24	29,10	106,21
25	29,10	106,21
26	29,10	106,21
27	29,10	106,21
28	29,10	106,21
29	29,10	106,21
30	29,10	106,21

31	29,10	106,21
32	29,10	106,21
33	29,10	106,21
34	29,10	106,21
35	29,10	106,21
36	29,10	106,21
37	29,10	106,21
38	29,10	106,21
39	29,10	106,21
40	29,10	106,21
41	29,10	106,21
42	29,10	106,21
43	29,10	106,21
44	29,10	106,21
45	29,10	106,21
46	29,10	106,21
47	29,10	106,21
48	29,10	106,21
49	29,10	106,21
50	29,10	106,21
51	29,10	106,21
52	29,10	106,21
53	29,10	106,21
54	29,10	106,21
55	29,10	106,21
56	29,10	106,21
57	29,10	106,21
58	29,10	106,21
59	29,10	106,21
60	29,10	106,21
61	29,10	106,21
62	29,10	106,21
63	29,10	106,21
64	29,10	106,21
65	29,10	106,21
66	29,10	106,21
67	29,10	106,21
68	29,10	106,21

69	29,10	106,21
70	29,10	106,21
71	29,10	106,21
72	29,10	106,21
73	29,10	106,21
74	29,10	106,21
75	29,10	106,21
76	29,10	106,21
77	29,10	106,21
78	29,10	106,21
79	29,10	106,21
80	29,10	106,21
81	29,10	106,21
82	29,10	106,21
83	29,20	106,58
84	29,50	107,67
85	29,80	108,77
86	30,10	109,86
87	30,40	110,96
88	30,70	112,05
89	30,90	112,78
90	31,20	113,88
91	31,50	114,97
92	31,80	116,07
93	32,10	117,16
94	32,40	118,26
95	32,80	119,72
96	33,10	120,81
97	33,40	121,91
98	33,70	123,00
99	34,00	124,10
100	34,40	125,56
101	34,70	126,65
102	35,00	127,75
103	35,40	129,21
104	35,70	130,30
105	36,00	131,40
106	36,40	132,86

107	36,70	133,95
108	37,10	135,41
109	37,40	136,51
110	37,80	137,97
111	38,00	138,70
112	38,30	139,79
113	38,60	140,89
114	38,80	141,62
115	39,10	142,71
116	39,40	143,81
117	39,70	144,90
118	39,90	145,63
119	40,20	146,73
120	40,50	147,82
121	40,80	148,92
122	41,00	149,65
123	41,30	150,74
124	41,60	151,84
125	41,90	152,93
126	42,10	153,66
127	42,40	154,76
128	42,70	155,85
129	43,00	156,95
130	43,20	157,68
131	43,50	158,77
132	43,80	159,87
133	44,10	160,96
134	44,30	161,69
135	44,60	162,79
136	44,90	163,88
137	45,10	164,61
138	45,40	165,71
139	45,70	166,80
140	46,00	167,90
141	46,20	168,63
142	46,50	169,72
143	46,80	170,82
144	47,10	171,91

145	47,30	172,64
146	47,60	173,74
147	47,90	174,83
148	48,20	175,93
149	48,40	176,66
150	48,70	177,75
151	49,00	178,85
152	49,30	179,94
153	49,50	180,67
154	49,80	181,77
155	50,10	182,86
156	50,40	183,96
157	50,60	184,69
158	50,90	185,78
159	51,20	186,88
160	51,40	187,61
161	51,70	188,70
162	52,00	189,80
163	52,30	190,89
164	52,50	191,62
165	52,80	192,72
166	53,10	193,81
167	53,40	194,91
168	53,60	195,64
169	53,90	196,73
170	54,20	197,83
171	54,50	198,92
172	54,70	199,65
173	55,00	200,75
174	55,30	201,84
175	55,60	202,94
176	56,60	206,59
177	57,60	210,24
178	58,70	214,25
179	59,70	217,90
180	60,80	221,92
181	61,80	225,57
182	62,80	229,22

183	63,90	233,23
184	64,90	236,88
185	66,00	240,90
186	67,00	244,55
187	68,00	248,20
188	69,10	252,21
189	70,10	255,86
190	71,20	259,88
191	72,20	263,53
192	73,20	267,18
193	74,30	271,19
194	75,30	274,84
195	76,40	278,86
196	77,40	282,51
197	78,50	286,52
198	79,50	290,17
199	80,50	293,82
200	81,60	297,84
201	82,60	301,49
202	83,70	305,50
203	84,70	309,15
204	85,70	312,80
205	86,80	316,82
206	87,80	320,47
207	88,90	324,48
208	89,90	328,13
209	90,90	331,78
210	92,00	335,80
211	93,00	339,45
212	93,50	341,27
213	94,10	343,46
214	94,70	345,65
215	95,30	347,84
216	95,90	350,03
217	96,50	352,22
218	97,10	354,41
219	97,70	356,60
220	98,30	358,79

221	98,90	360,98
222	99,50	363,17
223	100,10	365,36
224	100,70	367,55
225	101,30	369,74
226	101,90	371,93
227	102,50	374,12
228	103,10	376,31
229	103,70	378,50
230	104,30	380,69
231	104,90	382,88
232	105,50	385,07
233	106,20	387,63
234	106,80	389,82
235	107,40	392,01
236	108,00	394,20
237	108,60	396,39
238	109,20	398,58
239	109,80	400,77
240	110,40	402,96
241	111,00	405,15
242	111,60	407,34
243	112,20	409,53
244	112,90	412,08
245	113,50	414,27
246	114,10	416,46
247	114,70	418,65
248	115,30	420,84
249	115,90	423,03
250	116,50	425,22
251	117,10	427,41
252	117,70	429,60
253	118,30	431,79
254	118,90	433,98
255	119,50	436,17
256	120,10	438,36
257	120,70	440,55
258	121,30	442,74

259	121,90	444,93
260	122,50	447,12
261	123,10	449,31
262	123,70	451,50
263	124,30	453,69
264	124,90	455,88
265	125,40	457,71
266	126,00	459,90
267	126,60	462,09
268	127,20	464,28
269	127,80	466,47
270	128,40	468,66
271	128,90	470,48
272	129,50	472,67
273	130,10	474,86
274	130,70	477,05
275	131,20	478,88
276	131,80	481,07
277	132,40	483,26
278	132,90	485,08
279	133,50	487,27
280	134,00	489,10
281	134,60	491,29
282	135,10	493,11
283	135,70	495,30
284	136,30	497,49
285	136,80	499,32
286	137,30	501,14
287	137,90	503,33
288	138,40	505,16
289	139,00	507,35
290	139,50	509,17
291	140,00	511,00
292	140,60	513,19
293	141,10	515,01
294	141,60	516,84
295	142,10	518,66
296	142,60	520,49

297	143,20	522,68
298	143,70	524,50
299	144,20	526,33
300	144,70	528,15
301	145,20	529,98
302	145,70	531,80
303	146,20	533,63
304	146,70	535,45
305	147,20	537,28
306	147,70	539,10
307	148,10	540,56
308	148,60	542,39
309	149,10	544,21
310	149,60	546,04
311	150,10	547,86
312	150,50	549,32
313	151,00	551,15
314	151,40	552,61
315	151,90	554,43
316	152,40	556,26
317	152,80	557,72
318	153,30	559,54
319	153,70	561,00
320	154,20	562,83
321	154,60	564,29
322	155,00	565,75
323	155,50	567,57
324	155,90	569,03
325	156,30	570,49
326	156,70	571,95
327	157,20	573,78
328	157,60	575,24
329	158,00	576,70
330	158,40	578,16
331	158,80	579,62
332	159,20	581,08
333	159,60	582,54
334	160,00	584,00

335	160,40	585,46
336	160,80	586,92
337	161,20	588,38
338	161,60	589,84
339	161,90	590,93
340	162,30	592,39
341	162,70	593,85
342	163,10	595,31
343	163,40	596,41
344	163,80	597,87
345	164,20	599,33
346	164,50	600,42
347	164,90	601,88
348	165,20	602,98
349	165,60	604,44
350	165,90	605,53
351	166,30	606,99
352	166,60	608,09
353	166,90	609,18
354	167,30	610,64
355	167,60	611,74
356	167,90	612,83
357	168,20	613,93
358	168,50	615,02
359	168,90	616,48
360	169,20	617,58
361	169,50	618,67
362	169,80	619,77
363	170,10	620,86
364	170,40	621,96
365	170,70	623,05
366	171,00	624,15
367	171,30	625,24
368	171,60	626,34
369	171,90	627,43
370	172,10	628,16
371	172,40	629,26
372	172,70	630,35

373	173,00	631,45
374	173,20	632,18
375	173,50	633,27
376	173,80	634,37
377	174,00	635,10
378	174,30	636,19
379	174,50	636,92
380	174,80	638,02
381	175,10	639,11
382	175,30	639,84
383	175,50	640,57
384	175,80	641,67
385	176,00	642,40
386	176,30	643,49
387	176,50	644,22
388	176,70	644,95
389	177,00	646,05
390	177,20	646,78
391	177,40	647,51
392	177,60	648,24
393	177,90	649,33
394	178,10	650,06
395	178,30	650,79
396	178,50	651,52
397	178,70	652,25
398	178,90	652,98
399	179,10	653,71
400 tai enemmän	179,30	654,44

VEROTAULUKKO 1A

Auton CO2- päästöt	Veron määrä	
		euroa/365
g/km	senttiä/päivä	päivää
0	29,10	106,21
1	29,10	106,21
2	29,10	106,21

3	29,10	106,21
4	29,10	106,21
5	29,10	106,21
6	29,10	106,21
7	29,10	106,21
8	29,10	106,21
9	29,10	106,21
10	29,10	106,21
11	29,10	106,21
12	29,10	106,21
13	29,10	106,21
14	29,10	106,21
15	29,10	106,21
16	29,10	106,21
17	29,10	106,21
18	29,10	106,21
19	29,10	106,21
20	29,10	106,21
21	29,10	106,21
22	29,10	106,21
23	29,10	106,21
24	29,10	106,21
25	29,10	106,21
26	29,10	106,21
27	29,10	106,21
28	29,10	106,21
29	29,10	106,21
30	29,10	106,21
31	29,10	106,21
32	29,10	106,21
33	29,10	106,21
34	29,10	106,21
35	29,10	106,21
36	29,10	106,21
37	29,10	106,21
38	29,10	106,21
39	29,10	106,21
40	29,10	106,21

41	29,10	106,21
42	29,10	106,21
43	29,10	106,21
44	29,10	106,21
45	29,10	106,21
46	29,10	106,21
47	29,10	106,21
48	29,10	106,21
49	29,10	106,21
50	29,10	106,21
51	29,10	106,21
52	29,10	106,21
53	29,10	106,21
54	29,10	106,21
55	29,10	106,21
56	29,10	106,21
57	29,10	106,21
58	29,10	106,21
59	29,10	106,21
60	29,10	106,21
61	29,10	106,21
62	29,10	106,21
63	29,10	106,21
64	29,10	106,21
65	29,10	106,21
66	29,10	106,21
67	29,10	106,21
68	29,10	106,21
69	29,10	106,21
70	29,10	106,21
71	29,10	106,21
72	29,10	106,21
73	29,10	106,21
74	29,10	106,21
75	29,10	106,21
76	29,10	106,21
77	29,10	106,21
78	29,10	106,21

79	29,10	106,21
80	29,10	106,21
81	29,10	106,21
82	29,10	106,21
83	29,10	106,21
84	29,10	106,21
85	29,10	106,21
86	29,10	106,21
87	29,10	106,21
88	29,10	106,21
89	29,10	106,21
90	29,10	106,21
91	29,10	106,21
92	29,10	106,21
93	29,10	106,21
94	29,10	106,21
95	29,10	106,21
96	29,10	106,21
97	29,10	106,21
98	29,10	106,21
99	29,10	106,21
100	29,10	106,21
101	29,10	106,21
102	29,10	106,21
103	29,10	106,21
104	29,30	106,94
105	29,50	107,67
106	29,70	108,40
107	30,00	109,50
108	30,20	110,23
109	30,40	110,96
110	30,70	112,05
111	30,90	112,78
112	31,10	113,51
113	31,40	114,61
114	31,60	115,34
115	31,80	116,07
116	32,10	117,16

117	32,30	117,89
118	32,60	118,99
119	32,80	119,72
120	33,10	120,81
121	33,30	121,54
122	33,60	122,64
123	33,80	123,37
124	34,10	124,46
125	34,40	125,56
126	34,60	126,29
127	34,90	127,38
128	35,20	128,48
129	35,40	129,21
130	35,70	130,30
131	36,00	131,40
132	36,20	132,13
133	36,50	133,22
134	36,80	134,32
135	37,10	135,41
136	37,40	136,51
137	37,70	137,60
138	38,20	139,43
139	38,60	140,89
140	39,10	142,71
141	39,60	144,54
142	40,10	146,36
143	40,50	147,82
144	41,00	149,65
145	41,50	151,47
146	42,00	153,30
147	42,50	155,12
148	43,00	156,95
149	43,50	158,77
150	44,10	160,96
151	44,60	162,79
152	45,10	164,61
153	45,70	166,80
154	46,20	168,63

155	46,70	170,45
156	47,30	172,64
157	47,90	174,83
158	48,40	176,66
159	49,00	178,85
160	49,60	181,04
161	50,20	183,23
162	50,80	185,42
163	51,40	187,61
164	52,00	189,80
165	52,60	191,99
166	53,20	194,18
167	53,90	196,73
168	54,50	198,92
169	55,10	201,11
170	55,80	203,67
171	56,40	205,86
172	57,10	208,41
173	57,80	210,97
174	58,40	213,16
175	59,10	215,71
176	59,80	218,27
177	60,50	220,82
178	61,20	223,38
179	61,90	225,93
180	62,60	228,49
181	63,30	231,04
182	64,10	233,96
183	64,80	236,52
184	65,50	239,07
185	66,30	241,99
186	67,00	244,55
187	67,80	247,47
188	68,50	250,02
189	69,30	252,94
190	70,10	255,86
191	70,90	258,78
192	71,70	261,70

193	72,50	264,62
194	73,30	267,54
195	74,10	270,46
196	74,90	273,38
197	75,70	276,30
198	76,50	279,22
199	77,40	282,51
200	78,20	285,43
201	79,10	288,71
202	79,90	291,63
203	80,80	294,92
204	81,60	297,84
205	82,50	301,12
206	83,40	304,41
207	84,30	307,69
208	85,10	310,61
209	86,00	313,90
210	86,70	316,45
211	87,40	319,01
212	88,10	321,56
213	88,80	324,12
214	89,50	326,67
215	90,20	329,23
216	91,00	332,15
217	91,70	334,70
218	92,40	337,26
219	93,10	339,81
220	93,90	342,73
221	94,60	345,29
222	95,30	347,84
223	96,10	350,76
224	96,80	353,32
225	97,50	355,87
226	98,30	358,79
227	99,00	361,35
228	99,80	364,27
229	100,50	366,82
230	101,30	369,74

231	102,00	372,30
232	102,70	374,85
233	103,50	377,77
234	104,20	380,33
235	105,00	383,25
236	105,80	386,17
237	106,50	388,72
238	107,30	391,64
239	108,00	394,20
240	108,80	397,12
241	109,50	399,67
242	110,30	402,59
243	111,00	405,15
244	111,80	408,07
245	112,50	410,62
246	113,30	413,54
247	114,00	416,10
248	114,80	419,02
249	115,50	421,57
250	116,30	424,49
251	117,10	427,41
252	117,70	429,60
253	118,30	431,79
254	118,90	433,98
255	119,50	436,17
256	120,10	438,36
257	120,70	440,55
258	121,30	442,74
259	121,90	444,93
260	122,50	447,12
261	123,10	449,31
262	123,70	451,50
263	124,30	453,69
264	124,90	455,88
265	125,40	457,71
266	126,00	459,90
267	126,60	462,09
268	127,20	464,28

269	127,80	466,47
270	128,40	468,66
271	128,90	470,48
272	129,50	472,67
273	130,10	474,86
274	130,70	477,05
275	131,20	478,88
276	131,80	481,07
277	132,40	483,26
278	132,90	485,08
279	133,50	487,27
280	134,00	489,10
281	134,60	491,29
282	135,10	493,11
283	135,70	495,30
284	136,30	497,49
285	136,80	499,32
286	137,30	501,14
287	137,90	503,33
288	138,40	505,16
289	139,00	507,35
290	139,50	509,17
291	140,00	511,00
292	140,60	513,19
293	141,10	515,01
294	141,60	516,84
295	142,10	518,66
296	142,60	520,49
297	143,20	522,68
298	143,70	524,50
299	144,20	526,33
300	144,70	528,15
301	145,20	529,98
302	145,70	531,80
303	146,20	533,63
304	146,70	535,45
305	147,20	537,28
306	147,70	539,10

307	148,10	540,56
308	148,60	542,39
309	149,10	544,21
310	149,60	546,04
311	150,10	547,86
312	150,50	549,32
313	151,00	551,15
314	151,40	552,61
315	151,90	554,43
316	152,40	556,26
317	152,80	557,72
318	153,30	559,54
319	153,70	561,00
320	154,20	562,83
321	154,60	564,29
322	155,00	565,75
323	155,50	567,57
324	155,90	569,03
325	156,30	570,49
326	156,70	571,95
327	157,20	573,78
328	157,60	575,24
329	158,00	576,70
330	158,40	578,16
331	158,80	579,62
332	159,20	581,08
333	159,60	582,54
334	160,00	584,00
335	160,40	585,46
336	160,80	586,92
337	161,20	588,38
338	161,60	589,84
339	161,90	590,93
340	162,30	592,39
341	162,70	593,85
342	163,10	595,31
343	163,40	596,41
344	163,80	597,87

345	164,20	599,33
346	164,50	600,42
347	164,90	601,88
348	165,20	602,98
349	165,60	604,44
350	165,90	605,53
351	166,30	606,99
352	166,60	608,09
353	166,90	609,18
354	167,30	610,64
355	167,60	611,74
356	167,90	612,83
357	168,20	613,93
358	168,50	615,02
359	168,90	616,48
360	169,20	617,58
361	169,50	618,67
362	169,80	619,77
363	170,10	620,86
364	170,40	621,96
365	170,70	623,05
366	171,00	624,15
367	171,30	625,24
368	171,60	626,34
369	171,90	627,43
370	172,10	628,16
371	172,40	629,26
372	172,70	630,35
373	173,00	631,45
374	173,20	632,18
375	173,50	633,27
376	173,80	634,37
377	174,00	635,10
378	174,30	636,19
379	174,50	636,92
380	174,80	638,02
381	175,10	639,11
382	175,30	639,84

383	175,50	640,57
384	175,80	641,67
385	176,00	642,40
386	176,30	643,49
387	176,50	644,22
388	176,70	644,95
389	177,00	646,05
390	177,20	646,78
391	177,40	647,51
392	177,60	648,24
393	177,90	649,33
394	178,10	650,06
395	178,30	650,79
396	178,50	651,52
397	178,70	652,25
398	178,90	652,98
399	179,10	653,71
400 tai enemmän	179,30	654,44

VEROTAULUKKO 2

Ajoneuvon kokonaismassa kilogrammaa	Veron määrä	
	senttiä/ päivä	euroa/ 365 päivää
enintään 1 300	46,80	170,82
1 301–1 400	49,80	181,77
1 401–1 500	53,00	193,45
1 501–1 600	56,40	205,86
1 601–1 700	60,00	219,00
1 701–1 800	63,80	232,87
1 801–1 900	67,80	247,47
1 901–2 000	72,00	262,80
2 001–2 100	76,40	278,86
2 101–2 200	81,00	295,65
2 201–2 300	85,80	313,17
2 301–2 400	90,80	331,42
2 401–2 500	96,00	350,40
2 501–2 600	101,40	370,11

2 601–2 700	107,00	390,55
2 701–2 800	112,80	411,72
2 801–2 900	118,80	433,62
2 901–3 000	125,00	456,25
3 001–3 100	131,40	479,61
3 101–3 200	138,00	503,70
3 201–3 300	144,80	528,52
3 301–3 400	151,80	554,07
3 401 tai enemmän	159,00	580,35

2.

Laki

ajoneuvolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvolain (82/2021) 113 § seuraavasti:

113 §

Liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon katsastus ja käyttö

Liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa, jossa rekisterikilvet ovat kiinnitettynä, saa käyttää liikenteessä siirrettäessä ajoneuvo katsastukseen sen vuorokauden aikana, jona ajoneuvolle ennen siirron alkua varattu katsastus suoritetaan, sekä siirrettäessä se saman vuorokauden aikana katsastuksesta paikkaan, jossa ajoneuvoa säilytetään tai jossa se voidaan tarkoituksenmukaisesti korjata. Ajoneuvo on siirrettävä suorinta reittiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

[Lisäksi ajoneuvolakia ja polttoainemaksusta annettua lakia ehdotetaan muutettavan siltä osin kuin nämä sisältävät viittaussäännöksiä ajoneuvoverolakiin. Nämä muutokset lisätään esitykseen lausuntokierroksen jälkeen.]

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Petteri Orpo

Valtiovarainministeri Riikka Purra

2.

Laki

ajoneuvolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvolain (82/2021) 113 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

113 §

*Liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon
katsastus ja käyttö*

Liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa, jossa rekisterikilvet ovat kiinnitettynä, saa käyttää liikenteessä siirrettäessä ajoneuvo sille erikseen varattuna aikana katsastukseen ja välittömästi katsastuksesta paikkaan, jossa ajoneuvoa säilytetään tai ajoneuvo voidaan korjata.

113 §

*Liikennekäytöstä poistetun ajoneuvon
katsastus ja käyttö*

Liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa, jossa rekisterikilvet ovat kiinnitettynä, saa käyttää liikenteessä siirrettäessä ajoneuvo katsastukseen sen vuorokauden aikana, jona ajoneuvolle ennen siirron alkua varattu katsastus suoritetaan, sekä siirrettäessä se saman vuorokauden aikana katsastuksesta paikkaan, jossa ajoneuvoa säilytetään tai jossa se voidaan tarkoituksenmukaisesti korjata. Ajoneuvo on siirrettävä suorinta reittiä.

—
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20
.